

MODELUL DIVIN

Adrian Ebens

Modelul Divin

Ebens

MODELUL DIVIN

Adrian Ebens

Modelul Divin

Copyright © 2011 Adrian Ebens

Toate drepturile rezervate autorului. Această carte sau orice porțiune a acesteia nu poate fi copiată sau reprodusă în orice formă sau manieră, cu excepția prevăzută de lege, fără permisiunea scrisă a autorului, cu excepția folosirii unui scurt pasaj într-o publicație.

Autorul își asumă toată responsabilitatea pentru acuratețea faptelor și citatelor menționate în această carte.

Website-ul Cărții

www.divine-pattern.com

Email: adrian@maranathamedia.com

În memoria lui James White
Un om după ordinea evangheliei

Cuprins

Capitolul 1. Temeliile Modelului Divin

1. Modelul Divin	6
2. Izvorul in Lege	13
3. Funia Împletită in Trei	20
4. Binecuvântare și Blestem	30

Capitolul 2. Modelul Divin Când Liderii Eșuează

5. Răspunzând Apostaziei	36
6. Identificând Biserica	44
7. Odihnindu-ne în Canal	53
8. Mantaua Pentru Confruntare	59
9. Făcând un Apel	70
10. Rămânând Singur	76

Capitolul 3. Consecințele Respingerii Modelului Divin

11. Protecția Răscumpărătorului Nostru de Sânge	82
12. Orbirea lui Samson	92

Capitolul 4 Primind Binecuvântări printr-un Canal Corrupt

13. Exemplul Uimitor al Anei	104
14. Parfumul Dulce al Supunerii lui Abigail	109
15. Om după Inima lui Dumnezeu	116

Capitolul 5. Sfințit prin Modelul Divin

16. Demascând Urâciunea Pustiiri	121
17. Piatra din Capul Unghiului	130
18. Sigiliul Sabatului	137
19. Un Înger Puternic	143

Apendix A & B

Capitolul 1. Temeliile Modelului Divin

1. Modelul Divin

1 Corinteni 8:6 "Totuși, pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, **de la care**¹ vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, **prin care** sunt toate lucrurile, și prin El și noi."

Tot ce primim în această viață vine la noi prin modelul divin. Acest model ne este descoperit prin persoana Tatălui și a Fiului. Acest model divin își găsește sursa în Tatăl "de la care vin toate lucrurile" și apoi ne este dat mai departe prin persoana lui Hristos "prin care sunt toate lucrurile".

Este de o importanță vitală pentru noi, ca destinatari ai acestor binecuvântări, să discernem clar personalitatea și individualitatea fiecărei persoane din acest model divin.

Evrei 1:1-3 "După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, (2) la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. (3) El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține

¹ Toate sublinierile îngroșate în citate, au fost adăugate de autor.

toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte;”

Ioan 5:26 ”Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine. ”

Biblia descoperă în mod clar pe Tatăl ca fiind marea sursă a tuturor lucrurilor și pe Fiul ca fiind imaginea expresă a Lui și primind toate lucrurile de la El. Deoarece Fiul a primit toate lucrurile de la Tatăl și este imaginea Lui expresă, singurul mod în care îi putem distinge în mintea noastră este aceea că Fiul a venit de la Tatăl și a moștenit toate lucrurile de la El. Moștenirea Lui este secretul pentru a păstra personalitatea și individualitatea fiecăruia. Moștenirea Lui deasemenea face clară și distinctă secvența “De la Care” și “Prin Care” a modelului divin.

În timp ce citim prin Scriptură, putem găsi câteva exemple unde modelul “De la Care” și “Prin Care” este reprodus. Câteva din aceste exemple se suprapun datorită naturii treptate a binecuvântărilor lui Dumnezeu care curg prin mai multe vase.

Sursa – De la Care	Canal – Prin Care	Referințe
Tatăl	Fiul	1 Cor 8:6; 1 Cor 11:3; Evr 1:1-3
Soț	Soție	Gen 3:16; 1 Cor 11:3; Efs 5:25; 1 Pet 3:1
Tata	Mama	Ex 20:12; Efs 6:1; Col 3:20
Mama	Copii	1 Tim 2:15
Hristos	Soț	1 Cor 11:3
Hristos	Biserica	Efs 5:25
Profet	Preot	Ex 4:16; Lev 8:36
Prezbiter/Pastor	Turma	1 Pet 5:2; 1 Tes 5:12,13
Rege/Guvernator	Supuși/Cetățeni	Rom 13:1-3; 1 Pet 2:13,14
Biblia	Spiritul Profetic	RH Jan 20, 1903 “Lumina mai mică”
Biblia	Pastor/Prezbiter	2 Tim 4:2; 1 Pet 5:2

Cu cât mai îndeaproape este urmat acest model divin, cu atât mai multe binecuvântări vor curge asupra noastră și asupra familiilor noastre. De exemplu, când noi respectăm pe tatăl și pe mama noastră, ni se promite o viață lungă. Când noi respectăm cu dragoste pe aceia din poziții de răspundere asupra noastră, suntem binecuvântați prin predicarea lor a Cuvântului și prin îndrumarea lor spre o viață după voia lui Dumnezeu.

În afară de directea binecuvântări a bucuriei, fericirii și părtășiei care se revarsă asupra noastră prin acest model divin, există deasemenea și binecuvântări cu rol protector pe care le putem obține prin acest canal. În fiecare dintre aceste cazuri, cel "Prin Care" vin lucrurile, este sub protecție și posedă autoritatea aceluia "De la Care" vin lucrurile.

Ca un exemplu cât de multă protecție poate avea un copil, vedem că:

1. Copilul este protejat de mamă,
2. Care este protejată de soțul ei,
3. Care este protejat de poliție,
4. Care este protejată de guvern,
5. Care este împuternicit de Dumnezeu.

Luând aceasta într-un sens spiritual, vedem că:

1. Tatăl este supus prezbiterilor comunității sau pastorului,
2. Care sunt supuși Cuvântului lui Dumnezeu,
3. Care a fost scris de profeți,
4. Care a fost și este dat de Hristos,
5. Care îl primește de la Tatăl Său.

Cu cât ne mișcăm mai mult în poziții reflectând modelul divin, cu atât este mai mare protecția, binecuvântarea, pacea și fericirea noastră. Principiul cheie al planului Tatălui este acela că:

1. Toate lucrurile sunt primite printr-un canal și nu direct de la Tatăl.
2. Toate lucrurile sunt modelate după Tatăl și Fiul Său.

Răzvrătirea lui Satana a introdus concepte care au întunecat acest model divin. În ordinea cerului, Lucifer era sub autoritatea lui Hristos, care era sub autoritatea Tatălui Său.

„Satana, conducătorul îngerilor căzuți, avea odată o poziție foarte înălțată în ceruri. El era următorul în onoare după Hristos” Review and Herald, 24 Februarie, 1874.

Scripturile ne spun cum Satana și-a dorit să schimbe modelul divin:

Isaia 14:12-14 ”Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! (13) Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; (14) mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.”

În aceste versete vedem o ființă care nu caută să fie sub protecția și grija modelului divin ci, mai degrabă, caută să fie ca, adică să se asemuiască cu Cel Prea Înalt. Inițial, această a însemnat că Satana a vrut să devină egal cu Hristos mai degrabă decât să fie sub autoritatea Lui, astfel încât să se poată raporta direct la Tatăl fără să fie sub Hristos. Tatăl, după modelul divin, a intervenit să-și protejeze Fiul și a făcut de cunoscut relația pe care El a ocupat-o în raport cu creația Sa. Hristos nu s-a apărut nici n-a vorbit în favoarea Lui Însuși ca să se apere. Toate acestea au fost făcute de Tatăl. Satana a respins porunca Tatălui de a l se închina și onora pe Fiul Său și atunci și-a dorit să fie exact deopotrivă cu Cel Preaînalt.

Închinarea noastră față de Dumnezeu se bazează doar pe ceea ce citim din Cuvântul lui Dumnezeu. Cunoștința noastră despre El vine la noi prin ceea ce El ne-a descoperit în Cuvântul Său și prin ceea ce a creat. Înțelegerea noastră cu privire la cine este Dumnezeu și închinarea noastră față de El în această lume păcătoasă are loc doar în mintea noastră. Dacă deviem de la afirmațiile clare ale Scripturii, mințile noastre vor cădea imediat în idolatrie. Acesta este obiectivul principal al Satanei, să ne facă să mergem dincolo de Cuvânt pentru a înțelege pe Dumnezeu în mințile noastre într-o altă formă decât cea a modelului divin. În felul acesta, el îndepărtează de la noi scutul

ocrotitor și câștigă mai mult acces ca să ne controleze, posedeze și să ne distrugă.

Notați cu atenție că Satana și-a dorit să fie asemenea Celui Preaînalt. Printr-un proces șiret, Satana a înșelat lumea Creștină în al face pe Hristos exact la fel ca Tatăl. În timp ce lumea Creștină se închină lui Dumnezeu după variatele ei crezuri, entitatea percepută ca și a doua persoană a Dumnezeirii este în realitate o formulare a lui Satana.² Prin prezentarea lui Hristos ca fiind exact ca și Tatăl în fiecare aspect, Satana confundă mințile omenești prin legea nediscernibilității, ceea ce înseamnă că două lucruri care posedă exact aceleași calități încât nu mai pot fi distinse separat, ele devin în mod misterios unul prin pierderea individualității lor.

Ținta centrală a strategiei lui Satana de a îndepărta de la noi binecuvântările și protecția, este aceea de a cauza corupție în mințile noastre cu privire la modelul divin. El caută să ne seducă prin a-l atribui celui "Prin Care" aceleași attribute ca ale celui "De la Care". Noi suntem seduși prin ceea ce apare a fi o dorință de a exalta persoana din canalul de binecuvântări, dar lucrul opus se întâmplă de fapt. În timp ce acela care a fost original "Prin Care" devine mai mult și mai mult ca cel "De la Care", tot mai puțin suntem capabili să discernem diferența, până când singurul lucru rămas sunt două sau chiar trei "De la Care". Aceasta cauzează rațiunea să colapseze deschizând, în felul acesta, ușa misticismului. Așa cum vom învăța mai târziu, acest proces simplu este secretul urâciunii pustiitorului.

Există evidențe îndestulătoare pentru a descoperi unde a avut loc această deformare și sucire a modelului divin. Luați următoarele exemple:

² „Satana nu doar că demonstrează nemurea sufletului prin manifestările spiritiste ci, ca la început, el a învățat pluralitatea zeilor... Spiritualismul ar fi avut un efect redus dacă calea nu ar fi fost pregătită prin învățăturile false ale acelor care mărturisesc a crede în Biblie. Satana a prevăzut acest lucru, și a reușit să introducă articolele fundamentale ale crezului său în crezurile tuturor bisericilor populare.” RF Cottrell, Review and Herald, 14 aprilie 1859.

Catolicismul

Catolicismul a luat cuvintele preotului și le-a făcut egale cu cuvintele profeților conținute în Biblie. Prin acest proces cuvântul pontifului Roman a înlocuit complet Scripturile. Aici este unul din exemple:

„Papa are putere să schimbe timpul, să abrogheze legi și să facă excepție de toate lucrurile, chiar și de preceptele lui Hristos” - *Decretal De Translat. Episcop. Cap*

Protestantismul

Ca reacție față de această pervertire, Protestantismul a restaurat Cuvântul ca singura autoritate în materie de conștiință, dar Satana a decis atunci să pervertească acest proces prin a îndepărta autoritatea pastorilor sau a liderilor bisericii. Fiecare om citește Biblia pentru sine, ceea ce este corect, dar atunci fiecare om se simte liber să mustre și să răstoarne poziția liderilor oricând dorește. Satanei nu-i pasă în care direcție mergem atâta vreme cât pierdem modelul divin al celui “De la Care” și a celui “Prin Care”. Efectul net al Protestantismului este separi și divizi, separi și divizi și devii vulnerabil față de fiecare vânt de doctrină și fiecărei ridicări a conducerilor carismatice.

Exemplele de mai sus descoperă pervertirea imaginii profet/preot a modelului divin. Haideti să luăm aceasta la un alt nivel unde imaginea bărbat/femeie este sucită cu privire la preoție sau lucrare.

Preoția

Încă odată Satana a mișcat Catolicismul într-o direcție și Protestantismul în cealaltă. El a mișcat Biserica Catolică să dea bărbaților preoți putere absolută și control, cauzând nespuse mizerie și durere pentru femei. Apoi, el a intervenit în interiorul bisericilor Protestante producând o dorință pozitivă de a înălța rolul femeii dându-le astfel o voce în biserică prin a le dăruia și lor aceeași poziție ca cea a prezbiterilor și pastorilor. Aceasta cauzează un efect de cascadă accelerată asupra percepției egalității conjugale, provocând mintea să unească cele două părți ale modelului divin într-una

singură forțând entitățile bărbătești și femeiești spre o mentalitate unisex.

În timp ce fiecare reflecție a modelului divin devine confuză și mistificată, elementele "Prin Care" ies afară de sub protecția perechii lor "De la Care", fiind eliberate prin "co-egalitatea iluminată". Satana atunci poate intra înăuntru și să rănească copiii noștri, soțiile noastre, bisericile noastre, pastorii noștri, guvernele noastre și lumea noastră.

O observare a societății moderne ar trebui să ne spună că fiecare aspect al modelului divin a fost stricat și deaceia toate gradele de protecție au fost grav pătrunse de cel rău.

Răspunsul natural Adventist în fața pervertirii adevărului este să adopte atitudinea Protestantă ridicând sabia împotriva liderilor bisericii și acuzându-i pe ei pentru degradare. Satana este mulțumit cu această stare de lucruri, el știe că modelul divin este în continuare călcat, ceea ce va împiedica bisericile să fie binecuvântate.

Într-un capitol ulterior voi adresa aspecte care se ocupă cu ce putem face când modelul divin este stricat în mod complet în biserică și ce proces ar trebui să urmărim pentru a restaura canalul de binecuvântări și să putem recâștiga din nou modelul divin. Dar acum doresc să vă arăt modelul divin în legea lui Dumnezeu.

2. Izvorul din Lege

În capitolul anterior am explorat modelul divin revelat în 1 Corinteni 8:6 care vorbește despre relația dintre Tatăl și Fiul. Relația lor în ea însăși descoperă acest model divin. Ea constă din cel “De la Care” Tatăl, care este sursa, și cel “Prin Care” adică Fiul, care este canalul.

Am citat câteva exemple de cum acest model divin a fost reprodus în diferite nivele ale familiei, bisericii și comunității.

Unul dintre locurile în care acest model divin este descoperit în mod minunat este în Cele Zece Porunci. Dacă studiem legea cu atenție, găsim că opt dintre porunci conțin interziceri în timp ce două porunci din inima legii conțin o binecuvântare pozitivă. Notați :

Geneza 2:3 ”Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

Efeseni 6:2-3 „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” – este cea **dintâi poruncă însoțită de o făgăduință** - (3) ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.”

Dacă aranjăm poruncile în jurul acestor două porunci care conțin o binecuvântare pozitivă, putem vedea ceva asemănător unui izvor:

Legea ca izvorul vieții

Toate celelalte porunci acționează ca un gard de protecție care să ne călăuzească la sursa izvorului găsită în aducerea aminte a Sabatului și cinstindu-ne părinții. Putem vedea că porunca a patra și a cincea urmează modelul divin?

“De la care”	“Prin care”
Adu-ți aminte de ziua de odihnă... fiindcă în șase zile a făcut Dumnezeu cerurile și pământul și marea și tot ce este în ele... Exodul 20:8-11	Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iată, fii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată. Psalm 127:3

Dumnezeu a plănuțit ca prin părinții noștri să fim învățați despre principiile împărăției Sale, Legea Sa și, bineînțeles, dragostea Sa.

Deuteronom 6:4-8 "Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. (5) Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. (6) Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. (7) **Să le întipărești în mintea copiilor tăi** și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. (8) Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. "

Este posibil să vedem că în timp ce abordăm legea prin modelul divin, modelul care asigură toate binecuvântările, vom prospera și vom fi binecuvântați? Vă rog notați cu atenție ce spune Ellen White despre porunca a cincea:

„Aceasta, spune apostolul, “este prima poruncă însoțită de o făgăduință.” Efeseni 6:2. Pentru Israel, care aștepta să intre curând în Canaan, a fost făgăduința celui ascultător a unei vieți lungi în acea țară minunată; **dar conține deasemenea un sens mai vast, incluzând tot Israelul lui Dumnezeu, și promițând viața eternă pe pământ când acesta va fi eliberat din blestemul păcatului.”**
Patriarhi și Profeti, pagina 308

Ellen White face o legătură între respectarea părinților și primirea vieții veșnice. Cum este posibil acest lucru? Când vedem că toate lucrurile provin de la Tatăl, marea sursă a tuturor lucrurilor,³ și curg prin agențiile desemnate de El, atunci putem vedea într-adevăr că atunci când onorăm pe părinții noștri, noi de fapt onorăm o autoritate stabilită de Dumnezeu.

„Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeu tău”. Părinții sunt îndreptățiți astfel la o dragoste și un respect cum nu este dat nimănui altcuiva să aibă. **Dumnezeu însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate** pentru sufletele încredințate grijii lor, a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. **Iar acela care respinge autoritatea îndreptățită a părinților săi, respinge autoritatea lui Dumnezeu”.** *Patriarhi și Profeti pag. 308*

Prin părinții noștri, Tatăl nostru ceresc caută să reverse asupra noastră dragostea Sa, mila și harul Său. Părinții noștri sunt un canal prin care Tatăl nostru vrea să ne binecuvânteze cu cuvintele Sale de

³ „Cel Îmbătrânit de zile este Dumnezeu Tatăl. Psalmistul spune: „Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu” (Ps. 90,2). El, izvorul oricărei existențe și al oricărei legi...” (Tragedia veacurilor, pag. 479)

afecțiune și tandrețe. Acest principiu este atât de important încât Dumnezeu a făcut legământul său cu Avraam dependent de aranjarea corectă a familiei după modelul divin.

Geneza 18:18-19 "Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului. (19) **Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit."**

Dumnezeu spune că va îndeplini pentru Avraam tot ceea ce El a promis, în timp ce Avraam poruncește casei sale după el, însemnând că el conduce familia lui să urmeze modelul divin în care soția lui îl respectă pe el ca și cap al familiei și copii lui sunt învățați să-și respecte și onoreze tatăl și mama. Haideti să observăm aceasta cu atenție:

Legământul era dependent de organizarea corectă a familiei după modelul divin.

Aceasta este ceea ce scrie Elen White:

„Societatea este alcătuită din familii și este ceea ce capii de familie o fac să fie. Din inimă "ies izvoarele vieții", iar inima comunității, a bisericii și a națiunii o constituie căminul. **Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii, toate depind de influența căminului**". *Căminul Advent pag. 15*

Prin aceste influențe ale căminului noi trebuie să învățăm modelul divin. În timp ce onorăm pe tatăl și pe mama noastră ca o reflecție a modelului divin dintre Tatăl și Fiul, noi învățăm cum să ne relaționăm față de Tatăl nostru Ceresc. Dacă suntem neascultători față de părinții noștri și uităm modelul reflectat în părinții noștri, nu ne vom putea conecta la modelul ceresc în Cer.

„Dumnezeu intenționează ca familiile de pe pământ să fie un simbol al familiei cerești. Căminurile creștine, stabilite și conduse după planul lui Dumnezeu, sunt printre cele mai efective mijloace de

formare a caracterului Creștin și pentru avansarea lucrării Lui”.
Mărturii vol. 6, pag. 430.

Acum aș dori să observați cum acest model divin în cămin se extinde către o comunitatea mai vastă.

„Porunca a cincea cere copiilor nu doar să ofere respect, supunere și ascultare față de părinți, dar și să le dăruiască dragoste și gingășie, să le ușureze poverile, să le păzească reputația, și să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe. **Deasemenea cuprinde respect pentru pastori și conducători și pentru toți aceia pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu autoritate**”. *Patriarhi și Profeti, pag. 308*

Observați cu atenție că porunca a cincea include pastori și conducători și toți cei pe care Dumnezeu i-a investit cu autoritate. Vă rog, subliniați acest punct cu multă atenție:

Respectul față de pastori și conducători face parte din porunca a cincea.

Există multe voci care strigă, “Eu am nevoie doar de biblie și nu sunt sub autoritatea nici unui om!” Aceasta este o cursă foarte iscusită a Satanei ca să rupă modelul divin. Dacă într-adevăr noi nu am fi sub autoritatea nici unui om, atunci soțiile nu trebuie să-și respecte soții și copiii nu trebuie să-și onoreze părinții. Mulți oameni uită că singurul motiv pentru care noi avem Bibliile este pentru că Dumnezeu i-a instruit pe profeți să scrie ceea ce El a dorit să fie spus, și deasemenea a inspirat oamenii să publice Biblia.

Acest strigăt “Eu am Biblia și nu sunt sub autoritatea nici unui om” este o reacție la lucrarea Satanei de a muta canalul “Prin care” la același nivel cu sursa “De la Care”. Când părinții caută să forțeze conștiința copiilor cu privire la închinarea față de Dumnezeu, atunci ei se plasează într-o poziție deasupra a ceea ce Dumnezeu cere. Așa cum Ellen White a indicat, porunca a cincea se aplică pastorilor și conducătorilor deasemenea. Când aceia care ocupă aceste poziții ne cer ceva contrar cuvântului lui Dumnezeu, noi nu putem să-i ascultăm. Aceasta nu înseamnă că noi încetăm să-i onorăm sau să-i respectăm ca și canalul “Prin Care”. Noi continuăm să-i onorăm atât

cât ne cere cuvântul lui Dumnezeu, nimic mai mult sau mai puțin. Vom continua în această carte să studiem mai departe cum se poartă Dumnezeu cu autorități delegate de El care își asumă poziții pe care doar Dumnezeu Însuși le poate ocupa. Totuși vrem să subliniem faptul că încercarea lor de a ne forța conștiința nu ne dă nouă dreptul să ignorăm complet autoritatea lor și să rupem modelul divin.

Când Satana caută să mute o figură de autoritate ca să unească canalul “Prin Care” cu sursa “De la Care”, să ne aducem aminte de avertizarea lui Isus:

Matei 23:9 ”Și să nu numiți pe nimeni Tată pe pământ: pentru că unul singur este Tatăl vostru: acela care este în ceruri.”

Totuși acest sfat nu neagă următoarele:

1 Timotei 5:1 ”Nu muștra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; și pe bărbații tineri sfătuiește-i ca pe niște frați;”

Când tatăl nostru sau liderul bisericii caută supunerea noastră în lucruri care îi aparțin doar lui Dumnezeu, ei unesc autoritatea lor cu cea a lui Dumnezeu ca autoritate în viața noastră și distrug personalitățile structurii “De la Care” și “Prin Care”. Nu putem respecta nici o poruncă care violează aceasta. Este efortul constant al lui Satana de a înălța aspectul canalului “Prin Care” la același nivel cu poziția “De la Care” cu scopul de a le distruge pe amândouă.

- El încearcă să înalțe pe Fiul lui Dumnezeu la același nivel cu Tatăl cu scopul de a distruge pe Fiul și pe Tatăl.
- El caută să înalțe soțiile la aceeași poziție cu soții lor cu scopul de a le distruge căsnicia.
- El caută să înalțe femeii la aceeași poziție cu pastori cu binecuvântare, astfel făcând confuzie între modelul de conducere “De la Care” și “Prin Care”
- El a încercat să înalțe scrierile lui Ellen White la același nivel cu Biblia pentru a distruge rolul lor distinct în conducerea noastră.

- El a încercat să înalțe cuvintele oamenilor la același nivel cu Biblia prin a conduce pe lideri să-i disciplineze pe membri cu cele 28 Credințe Fundamentale aducând confuzie și unind rolurile lor distincte.

Oricând poporul lui Dumnezeu simte că cei în poziții de autoritate asupra lor caută să ceară mai mult decât poziția lor le permite, Satana deasemenea influențează pe cei sub autoritatea aceasta să respingă în mod complet autoritatea impusă cu forța. În timp ce oamenii ies de sub autoritatea aceea protectoare, Satana este într-o poziție și mai bună să-i măture cu vânturi de doctrine, pastori falși și posibila pierdere a vieții.

Hai-deți să ne amintim de modelul divin în fiecare aspect al vieții noastre. Așa cum privim la Hristos ca o persoana distinctă, deținând o autoritate distinctă asupra noastră ca și autoritate finală "Prin Care", hai-deți să ne amintim toate celelalte autorități de tip "Prin Care" lăsate în viața noastră chiar și atunci când Satana le influențează să se facă una cu autoritatea "De la Care" este deasupra lor. Hai-deți să nu fim seduși în a respinge aceste autorități, ci mai degrabă să ne rugăm pentru ele și să cerem Domnului să-i binecuvânteze ca să recâștige adevărata lor identitate și poziție ca reflectori ai modelului divin.

3. Funia Împletită în Trei

Eclesiastul 4:12 "Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotrivă; și funia împletită în trei nu se rupe ușor."

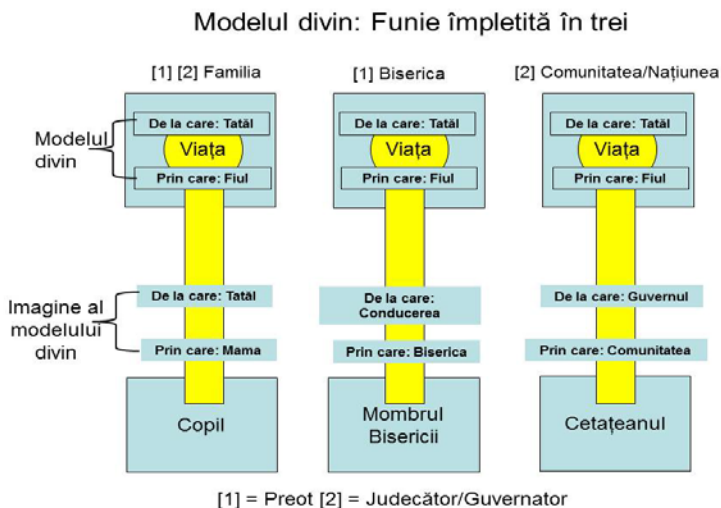
Orice sistem care este bine plănuit va avea un plan de rezervă în cazul în care o parte a sistemului cedează. Modelul divin care a fost dat lui Adam și Eva ca o reflecție a Tatălui și Fiului se extinde până la comunitate și biserică. Notați ceea ce spune cuvântul inspirat:⁴

„La început, tatăl a fost desemnat [1] ca preot al familiei și [2] conducător al familiei sale. Apoi a venit legea patriarhală, care era asemenea celei familiale, dar se extindea asupra unui număr mult mai mare. Când Israel a devenit un popor distinct, cele doisprezece triburi, provenite din cei doisprezece fii ai lui Iacov, aveau fiecare câte un lider. Acești lideri, sau bătrâni, erau convocați ori-de-câte ori vre-o problemă aparținând interesului general trebuia rezolvată. [1] Marele Preot era reprezentantul vizibil al lui Hristos, Mântuitorul poporului Său. Când Evreii s-au stabilit în Canaan, au fost desemnați [2] judecători, care erau asemenea guvernatorilor. Acești conducători erau investiți cu autoritatea de a declara război și de a proclama pacea națiunii; dar Dumnezeu era încă recunoscut ca împăratul lui Israel, și a continuat încă să descopere voia Sa

⁴ numerele din parantezele drepte sunt adăugate de autor.

conducătorilor Săi aleși, și să-și manifeste prin ei puterea Sa.”
Semnele Timpului, 13 Iulie, 1882

În timp ce familia a crescut tot mai mare, același model “De la Care” și “Prin Care” a fost reprodus în fiecare creând o funie împletită în trei.

Observăm că, în timp ce în familie slujba preotului și conducătorului este deținută de aceeași persoană, aceste poziții sunt separate în domeniul comunității lărgite, creând o separare a bisericii de stat. Nu este scopul prezentării noastre să intrăm în detalii cu privire la această separare.

Observăm modelul divin în familie explicat clar de Pavel atunci când afirmă:

1 Corinteni 11:3 ”Dar vreau să știți, căci capul fiecărui bărbat este Hristos; și capul fiecărei femei este bărbatul; și capul lui Hristos este Dumnezeu.”

Așa cum am observat, biserica și comunitatea sunt modelate după familie. Notați din nou ce spune Ellen White:

„Societatea este alcătuită din familii și este ceea ce capii de familie o fac să fie. Din inimă “ies izvoarele vieții”, iar inima comunității, a bisericii și a națiunii o constituie căminul. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii, toate depind de influența căminului”. *Căminul Adventist pag. 15*

Societatea sau comunitatea este subcategoria bisericii și națiunii. Observați cum conectează Pavel modelul guvernării familiei ca o calificare pentru cea de conducător al bisericii:

1 Timotei 3:2-5⁵ ”Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să învețe pe alții.(3)Să nu fie nici bețiv, nici bătăuș, nici doritor de câștig mârșav, ci să fie blând, nu gâlcevitor, nu iubitor de bani;(4) să-și chivernisească bine casa și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința. (5)(Căci dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?)”

Cum susține biserica o familie când canalul de binecuvântare într-un anumit cămin este rupt?

Iacov 1:27 ”Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

Isaia 1:17 ”Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!”

Aceste pasaje sunt adresate liderilor bisericii. Ce este religia curată și neîntinată? Aceea de a vizita pe orfani și văduve în necazurile lor. De ce? Deoarece căminul este cea mai puternică reflecție a modelului divin și liderii bisericii trebuie să facă tot ce pot pentru a asista familiile în care tatăl lipsește datorită decedării sau părăsirii postului datoriei sale. Când un tată nu mai este în poziția în care să-și poată binecuvânta copii, liderul spiritual al bisericii trebuie să-și ia rolul și să furnizeze acea binecuvântare. Aceasta este exact ceea ce Isus a făcut.

⁵ Comentariile din parantezele drepte au fost adăugate de autor.

Marcu 10:13-16 "I-au adus niște copilași ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau. (14) Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. (15) Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș cu niciun chip nu va intra în ea!” (16) Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.”

De unde a venit abundența binecuvântărilor care curgeau prin Isus?

Matei 3:17 "Și iată că s-a auzit o voce din cer zicând, acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.”

Prin Hristos, modelul divin a intrat în acțiune și toate binecuvântările făcute lui Avraam vor fi împlinite. Avraam a fost un antitip al lui Hristos când s-a spus despre el:

Geneza 12:2 "Și Eu te voi face pe tine o națiune mare, și te voi binecuvânta și îți voi face un nume mare; și vei fi o binecuvântare.”

Este Fiul lui Dumnezeu acela pe care Tatăl l-a binecuvântat și l-a făcut o națiune mare prin El. Hristos stă la Capul acestui sistem de binecuvântări și le revarsă prin funia împletită în trei umplându-ne viețile. Observați procesul acestei acțiuni:

Luca 4:18 "Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”

Matei 28:18-19 "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.(19) Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...”

Mesajul lui Hristos, printre altele, a fost să vindece pe cei cu inima zdrobită. Ce poate cauza o inimă zdrobită mai mult decât blestemele veștede ale unei copilării mizerabile? Pentru mai multe detalii cu

privire la mesajul lui Hristos, vedeți capitolul 19 al cărții “Viața Contează”.⁶

Punctul pe care vrem să-l scoatem în evidență aici este acela că biserica a fost alcătuită ca un sistem de suport⁷ pentru familie atunci când componentul “De la Care” încetează să funcționeze. Comunitatea de asemenea contribuia prin a asigura ca orfanii și vădulele vor avea mâncare, acoperiș și protecție. Observați capitolul doi din cartea Rut cu privire la practica secerișului.

Când o biserică și comunitate reflectă modelul divin ca o extensie a familiei, atunci un copil va crește înflorind, și dacă o familie suferă pierderea unuia dintre canale, celelalte două canale vor suplini lipsă. Așa cum spune versetul “Și funia împletită în trei nu se rupe ușor”. Deși această funie împletită în trei nu se rupe ușor, de-a lungul vremii Satana a inventat căi prin care să rupă acest sistem.

Satana știe bine că întregul canal al binecuvântărilor se sprijinește pe aceea că modelul divin să fie bine imprimat în mințile noastre. Dumnezeu căruia noi ne închinăm este reflectat în familie, în biserică și în comunitate. Satana introduce omenirii un model alterat; un model care nu este compus din sursa și canal ci din co-egalitate unde cel de-al doilea component este suprapus pe neobservate cu primul. Acesta este secretul distrugerii familiei, bisericii și comunității. În felul acesta, Satana rupe funia împletită în trei. Odată ce oamenii percep o co-egalitate inerentă a statutului închinării divine, atunci relația căsătoriei este alterată pentru a tăia binecuvântarea destinată copiilor; bărbații conducători sunt neutralizați în biserică și comunitate și într-o singură generație Satan poate lua controlul unei întregi comunități.

⁶ Căutați la www.life-matters.org,

⁷ „Aici Cristos dă tuturor celor din poporul Său un exemplu în ce privește modul în care lucrează El pentru mântuirea oamenilor. Fiul lui Dumnezeu Se identifică pe Sine cu biserica Sa organizată. Binecuvântările Lui urmau să vină prin uneltele rânduite de El, și El dorește ca oameni să se unească cu acest canal de binecuvântare” (ST, 10 Noiembrie, 1898)

Există o legătură directă între dumnezeul pe care biserica Romei îl adoră și abilitatea sa de a distruge inimile oamenilor. Secretul este acela de a distruge modelul divin și al înlocui cu versiunea trei-în-unul a Trinității. Nu contează pe care versiune o adoptați atâta vreme cât percepeți pe cea de-a doua persoană ca una și aceeași cu prima, doar având un titlu diferit. Biserica Catolică face aceasta prin teoria ființei-de-o-singură-substanță și Biserica Adventistă o face prin trei etichete diferite pentru ființele divine care posedă calități inerente identice.

Când percepeți că Tatăl și Fiul fac parte din trei persoane și totuși un singur Dumnezeu care este o singură ființă, vă pierdeți abilitatea de a distinge clar pe una de cealaltă. Când vorbiți despre una vorbiți în același timp despre cealaltă. Iată aici cum exprimă un Trinitarian aceasta:

„Sunt trei persoane în Dumnezeire dar ele sunt relaționate atât de misterios și indisolubil una de alta astfel încât prezența uneia este echivalentă cu prezența celeilalte.” W.W Prescott Sermon Notes, pagina 8, from Sermon at Takoma Park, Oct 14, 1939

În timp ce citiți pasajul următor, încercați să vedeți câtă vreme puteți păstra, în mintea voastră, distincția între Tatăl și Fiul:

„Noi sugerăm că Dumnezeu, în descoperirea **Sa** Trinitariană, a pretins că **El** ne-a creat pentru a reflecta dragostea care sălăsluiește în mod supranatural în **Propria Sa ființă** ca un Dumnezeu iubitor care este trei într-unul. Mai departe, dragostea triună găsită în Dumnezeu nu este orientată în mod egoist și aceasta implică în mod foarte puternic că noi ne găsim cea mai mare fericire și satisfacție în a trăi și a servi altora”. Whidden, Moon and Reeve, The Trinity, pag. 247.

Confuzia “Auto-revelației Trinitariene” nu a făcut parte din credința timpurie a Adventiștilor. În 1874, primul număr al revistei Semnele Timpurilor a fost editat și publicat de către prezbiterul James White, unde au fost introduse 25 de Principii Fundamentale susținute “cu o mare unanimitate” de către Adventiști. Aici avem principiile referitoare la Dumnezeu. Observați că erau modelate după 1 Corinteni 8:6.

1. **Că există un singur Dumnezeu, o ființă personală și spirituală**, creatorul tuturor lucrurilor, omnipotent, atotștiutor și etern, infinit în înțelepciune, sfințenie, dreptate, bunătate, adevăr și milă; neschimbător, și prezent oriunde prin reprezentantul Său, Duhul Sfânt. Ps.139:7
2. **Că există un singur Domn Isus Hristos, Fiul Tatălui Veșnic**, cel prin care Dumnezeu a creat toate lucrurile, și prin care toate se țin; că El a luat asupra Sa natura seminței lui Avraam pentru răscumpărarea rasei noastre căzute;...

Aceste două afirmații au rămas neschimbate până în 1931⁸ și apoi, în 1980, misterul Trinității a fost votat oficial ca și Credința Fundamentală a bisericii Adventiștilor de Ziua a Șaptea. Haideți să comparăm afirmațiile de mai sus cu privire la distincțiile clare dintre Tatăl și Fiul cu punctul actual de credință al Adventiștilor de Ziua a șaptea cu privire la Dumnezeu.

„Trinitatea: există un singur Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o unitate a trei Persoane co-eternе. Dumnezeu este nemuritor, atotputernic, atot-cunoscător, mai presus de toate și pretutindeni prezent. El este infinit și mai presus de înțelegerea omenească, dar cunoscut totuși prin faptul că S-a descoperit pe Sine. El este pentru totdeauna vrednic de închinare, adorare și slujire de către întreaga creațiune.

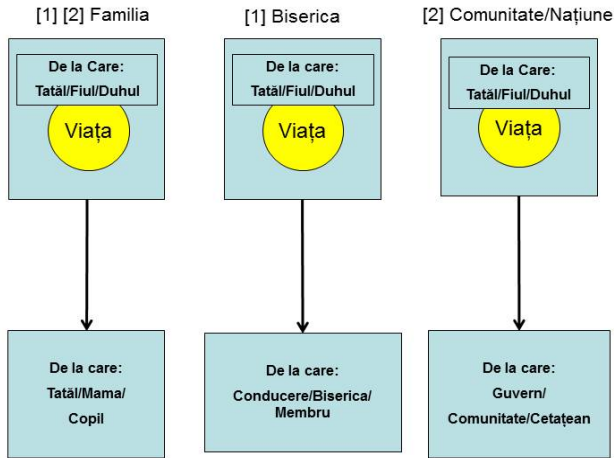
⁸ Principiile fundamentale ale adventiștilor de ziua a șaptea așa cum sunt descrise mai sus au apărut în anualul bisericii AZȘ în fiecare an până în 1914. Din anul în care a murit Ellen White, aceste principii fundamentale au încetat să apară, până când declarația revizuită scrisă de F.M. Wilcox și, eventual, F. D. Nichol, a apărut brusc în anualul din 1931. Totuși, **“realizând că Comitetul Conferinței Generale - sau orice alt corp bisericesc - nu ar accepta niciodată documentul în forma în care a fost scris, prezbiterul Wilcox, cu cunoștința întregului grup, a înmănat afirmația direct lui Edson Rogers, statisticianul Conferinței Generale, care a publicat-o în ediția din 1931.”** - Fritz Guy. Dezvelind Originile Afirmației din cele 27 Credințe Fundamentale. Afirmația din 1931 spune: 2. Că Dumnezeirea, sau Trinitatea, constă din Tatăl Veșnic, o ființă personală, spirituală, omnipotentă, omniprezentă, omniscientă, infinite în înțelepciune și iubire; Domnul Isus Hristos, Fiul Tatălui Veșnic, prin care toate lucrurile au fost create și prin care mântuirea multimilor răscumpărate va fi îndeplinită; Duhul Sfânt, cea de-a treia persoană a Dumnezeirii, marea putere regeneratoare în lucrarea de răscumpărare. Matei 28:19.

Dacă această declarație despre Dumnezeu este adevărată, atunci ar trebui să citim 1 Corinteni 8:6 în felul următor:

Dar pentru noi este doar un singur Dumnezeu triunic, Trinitatea, de la care sunt toate lucrurile și noi prin el; prin care sunt toate și noi prin el.

Trinitatea este concepută ca să distrugă distincția “De la Care” și “Prin Care” dintre Tatăl și Fiul care apoi distruge modelul divin de viațuire în familie, în biserică și în comunitate.

Modelul Contrafăcut: Funiile Rupte

[1] = Preot [2] = Judecător/Guvernator

Îndepărtarea distincțiilor “De la Care” și “Prin Care”, îndepărtează deasemenea curgerea canalului de binecuvântare. În loc să vină de la Tatăl prin Fiul, acesta poate să vină de la oricare dintre ei sau de la toți în același timp și totul devine un mister de neînțeles.

Ca exemplu, puteți citi în cartea Judecătorilor cum Israel s-a îndepărtat de Dumnezeu cu distincțiile clare de “De la Care” și “Prin Care” și s-a îndreptat spre închinarea către Baal. (Judecători 2:9,10).

Notați cum relația de familie a devenit confuză, bărbații au devenit conduși de pasiune ca în cazul lui Samson și alții. Bărbații și-au pierdut sensibilitatea față de femei așa cum putem vedea în viața lui Iefta în Judecători 11. În timp ce copiii sunt născuți în familii care nu-i mai binecuvântează, tirani ca Abimelec (Iuda 9) se dezvoltă. În alte situații ei devin plini de frică, ca în cazul lui Barac, care nu putea să meargă la luptă fără ca o femeie să-l conducă (Judecători 4).

Biserica noastră trece prin același proces de când am îmbrățișat Trinitatea cu o imitație a modelului divin conținând trei ființe identice, în contradicție cu Sursa și Canalul așa cum ne este descoperit în 1 Corinteni 8:6. Vedem numărul bărbaților conducători din biserica noastră descrescând, căsătorii distruse în creștere, ordinarea femeilor ca pastori în creștere, și distincția dintre bărbați și femei încețoșată în mod treptat. Toate aceste lucruri sunt simptome ale efectului pustiitor al închinării față de Dumnezeu-Trei-în-Unul. Ne pustiește căminele, bisericile și comunitățile.

Acest proces este descris cu acuratețe de către Ieremia care ne descrie ruperea funiilor pe care Tatăl nostru le-a stabilit și modul în care această dezolare afectează familiile, biserica și comunitatea.

Ieremia 10:20-25 "Cortul îmi este dărâmat, **toate funiile îmi sunt rupte**, fiii mei m-au părăsit, nu mai sunt; n-am pe nimeni care să-mi întindă cortul din nou sau să-mi ridice pânzele! (21) **Păstorii s-au prostit, n-au căutat pe Domnul, pentru aceea n-au propășit și li se risipesc toate turmele.** (22) Iată, se aude un vuiet! O mare zarvă vine de la mieznoapte să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu, într-o vizuină de șacali. (23) Știu, Doamne, că **soarta omului nu este în puterea lui**; nici nu stă în puterea omului când umblă să-și îndrepte pașii spre țintă. (24) Pedepsește-mă, Doamne, dar cu măsură, și nu în mânia Ta, ca să nu mă nimicești! (25) Varsă-Ți urgia peste neamurile care nu Te cunosc și peste popoarele care nu cheamă Numele Tău! Căci mănâncă pe Iacov, îl înghit, îl topesc și-i pustiesc locuința."

Chemarea lui Ilie este o chemare de a ne întoarce inimile înapoi către adevăratul Dumnezeu al lui Israel, Dumnezeul care este descoperit în inima celor zece porunci:

Maleahi 4:4-6 "Aduceți-vă aminte de Legea robului Meu Moise, de hotărârile și rânduielile pe care i le-am poruncit la Horeb pentru tot Israelul! (5) Iată, vi-l voi trimite pe profetul Ilie înaintea să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului! (6) El va întoarce inimile taților spre copiii lor și inimile copiilor spre tații lor, ca nu cumva, atunci când voi veni, să lovesc țara cu blestem."

Lucrarea lui Ilie este o lucrare de restaurare a adevăratului Dumnezeu al lui Israel și o chemare de a reflecta pe Dumnezeul nostru în familiile noastre, în bisericile noastre și în comunitățile noastre.

Luca 1:16-17 "El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. (17) Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El."

Întoarcerea inimilor implică recunoașterea părinților de către copii și recunoașterea părinților că au autoritatea să binecuvinteze. Întoarcerea oamenilor de la neascultare implică întoarcerea lor la respectul datorat bisericii lor și a liderilor comunității, și recunoașterea liderilor de nevoia lor de a binecuvânta și de a proteja pe cei aflați sub îngrijirea lor. Lucrarea lui Ilie nu cheamă oamenii la a se elibera de orice autoritate umană, ci mai degrabă de a căuta să restaureze acea autoritate după modelul divin. Haideți să ne unim împreună în rugăciune pentru a primi puterea și spiritul lui Ilie ca să ne învețe cum să restaurăm modelul divin în căminurile, bisericile și comunitățile noastre.

4. Binecuvântare și Blestem

În timp ce privim mai îndeaproape la modelul divin în Scriptură, vedem cum se formează o imagine a modului în care părțile modelului “De la Care” și “Prin care” se relaționează una față de cealaltă. Tatăl nostru din ceruri este un Dumnezeu al binecuvântărilor. Observați ceea ce spune Biblia :

Numeri 23:19-20 ”Dumnezeu nu este un om, ca să mintă; nici un fiu al omului, ca să-l pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini? (20) Iată că am primit poruncă să binecuvântez. Da, El a binecuvântat, și eu nu pot întoarce. ”

Și iarăși:

Iacov 1:17 ”Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit sunt de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. ”

Unul din punctele cheie pe care să ni le amintim este acela că este bucuria, privilegiul și datoria celui “De la Care” să-l binecuvânteze pe cel “Prin Care”. De asemenea, observăm că puterea binecuvântării este măsurată prin respectul celui “Prin Care” față de cel “De la Care”.

Această binecuvântare se află pe o scară de valori care se poate schimba într-un blestem. În timp ce dragostea, onoarea, respectul și ascultarea se schimbă în dezonoare, lipsă de respect și neascultare, canalul se schimbă din binecuvântare în blestem. Când o persoană

înaptea împotriva cuiva pe care Dumnezeu l-a desemnat ca autoritate în viața lui sau a ei, binecuvântarea care ar fi trebuit să fie primită se transformă într-un blestem. Observați cu atenție aceste texte:

Exodul 20:5-6 "...care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele."

Geneza 12:3 "Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine. "

Canalul unde acest principiu este cel mai puternic este acolo unde originea celui "Prin Care" vine direct de la cel "De la Care".

1 Corinteni 11:3 "Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este capul lui Hristos. "

Proverbe 17:6 "Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor și părinții sunt slava copiilor lor. "

Acest canal este așa de puternic încât conține puterea vieții și morții.

Matei 4:4 "Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’"

Ioan 6:63 "Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață."

Proverbe 18:21 "Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește îi va mânca roadele."

„Orice copil trăiește prin viața tatălui său.” (Cugetări De Pe Muntele Fericirilor, 78)

Cuvintele Tatălui sunt viață pentru noi și Cuvântul Lui curge spre noi prin funia împletită în trei pe care El a rânduit-o pentru a ne binecuvânta și proteja. Cea mai urgentă și critică binecuvântare pe

care Tatăl dorește să ne-o trimită este descoperită în cuvintele acestea:

Matei 3:17 ”Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Această binecuvântare pe care Hristos a primit-o de la Tatăl ne este transferată nouă.

Efeseni 1:6 ”Pentru lauda gloriei harului Său în care ne-a făcut acceptați în cel preaiubit.”

Nu este minunat să știți că încântarea pe care a simțit-o Isus când l-a auzit pe Tatăl spunându-i cât de mult îl iubește se poate revărsa asupra noastră deasemenea? Haide-ți să ne amintim că aceste cuvinte ale Tatălui sunt doar atât de puternice precum autoritatea pe care noi percepem că Tatăl o are asupra Fiului Său. În Trinitate, Tatăl are autoritate delegată, ceea ce înseamnă că Spiritul și Fiul l-au votat pe Tatăl în poziția Sa. Totuși Biblia arată că Tatăl are autoritate absolută asupra Fiului Său; de aceea cuvintele Sale de binecuvântare sunt absolute. Acea binecuvântare absolută poate fi a noastră prin Hristos. Cât de mult mă rog ca noi să putem vedea esența evangheliei în a cunoaște că Dumnezeu este Tatăl lui Hristos și că Hristos este Fiul lui Dumnezeu.⁹ Este singurul mod prin care putem ști cu adevărat că noi suntem acceptați în Preaiubitul Său și că binecuvântarea Lui este absolută.

Să observăm cu atenție cum a fost Hristos făcut în stare să primească binecuvântarea Tatălui:

Ioan 5:19 ”Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

⁹ Dumnezeu este Tatăl lui Hristos; Hristos este Fiul lui Dumnezeu” Mărturii pentru comunitate, Volumul 8, pagina 268

Ioan 5:30 "Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis."

Ioan 8:29 "Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut."

Psalzii 40:8 "Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele."

Ioan 15:10 "Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui."

În viața lui Hristos observăm că cheia obținerii binecuvântării este aceea de a păzi cuvintele celui "De la Care". În timp ce păzim cuvintele acelor care sunt desemnați peste noi, aceasta aduce binecuvântare celui care este desemnat să ne protejeze și să ne binecuvânteze pe noi.

Geneza 12:3 "Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta..."

Așa după cum Fiul lui Dumnezeu a ascultat de Tatăl Lui, vedem cum Sara a ascultat de soțul ei.

1 Petru 3:6 "...Sara, care asculta pe Avraam și-l numea „domnul ei”. Fiicele ei v-ați făcut voi, dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva."

Vedem aceasta reflectată din nou în modelul părinte-copil:

Efeseni 6:1 "Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept."

Coloseni 3:20 "Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului."

Și vedem acest principiu exprimat cu privire la toate aspectele funiei împletite în trei:

Romani 13:1,2 "Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte, căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt au fost rânduite de Dumnezeu. (2) De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu, și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda."

1 Petru 2:13-14 "Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, (14) cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine."

1 Testaloniceni 5:12-13 "Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc. (13) Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor."

În timp ce privim viața lui Isus în modelul divin, vedem că viața și binecuvântarea vin ca urmare a supunerii, respectului, onorării și păzirii cuvintelor Autorității care este peste El.

Din nou repetăm că puterea binecuvântării este direct proporțională cu puterea respectului și onorării pe care cel "Prin Care" o are față de cel "De la Care". Cu cât mai mult apreciem cuvintele celui "De la Care", cu atât mai mult ele ne vor binecuvânta. Cu cât mai mult disprețuim autoritatea celui "De la Care", cu atât mai mult cuvintele lui ne vor judeca și condamna. Blestemul cade cu greutate asupra noastră pentru că, respingându-l pe cel care are autoritate asupra noastră, acest lucru ne face să ne condamnăm emoțional pe noi înșine deasemenea ca simțindu-ne distanțați de cel în poziție de autoritate. Ne face să auzim cuvinte de mustrare și dezaprobare în loc de cuvinte de acceptare și aprobare. Cuvintele de aprobare aduc binecuvântări; cuvintele de dezaprobare aduc un blestem.

Un foarte bun exemplu al acestui proces îl găsim în istoria lui Cain. Cain nu l-a ascultat pe Dumnezeu în a aduce sacrificiul corect în închinarea lui. Apoi Dumnezeu îi arată în mod direct greșeala lui Cain și îl încurajează să facă ce este bine. Această încercare de a-l corecta pe Cain doar a intensificat mânia lui până acolo încât el și-a omorât fratele pentru faptul că a apelat la el să facă ceea ce este bine.

Blestemul a căzut cu greutate asupra lui Cain. De ce? Din cauză că Dumnezeu l-a făcut să sufere? Nu, a fost propriul său simțământ de dreptate care l-a făcut să simtă că trăia fără aprobarea Cerului. Observați cu atenție citirea marginală a răspunsului lui Cain față de Dumnezeu când spune :

Geneza 4:13 "Cain a zis Domnului: „Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.”

Dacă citești nota adițională, aceasta spune, “nelegiuirea mea este prea mare ca să poată fi iertată.” Aceasta înseamnă că Cain se simțea atât de rău încât el n-a mai putut să creadă că Dumnezeu l-ar mai putea accepta. Aceasta este inima blestemului. Când nu-l ascultăm pe Dumnezeu și autoritățile Lui delegate, ne construim un simțământ tot mai puternic că nu suntem aprobați sau acceptați de către Cer. Nu există nici o cale de ieșire față de principiul acesta.

Sunt mulți care încearcă să scape de autoritatea desemnată de Dumnezeu prin a pune aceeași întrebare ca și legiuitorul care a încercat să se justifice pe sine însuși prin a întreba, “Cine este aproapele meu?” La fel și astăzi mulțimi răspund cu "Cine este o autoritate în viața mea?" Mulți pretind că Biblia și doar Biblia este singura lor autoritate, totuși chiar această autoritate condamnă pretențiile lor. Dumnezeu a așezat o autoritate, cea a funiei împletite în trei, în viața noastră pentru a ne binecuvânta; Scripturile sunt clare în acest punct. Biblia singură este sămânța sau autoritatea “De la Care”, dar Dumnezeu a desemnat o funie împletită în trei “Prin Care” sau o autoritate care să îngrijească în viețile noastre pentru a ne proteja și binecuvânta. Dacă le respingem atunci respingem autoritatea lui Dumnezeu și vom primi un blestem.

O întrebare naturală care se ridică cu privire la acest canal este: “Ce să fac când cineva din canalul autorităților mele îmi cere să fac ceva contrar cuvântului lui Dumnezeu? Ce fac când o figură de autoritate respinge pe Dumnezeu și trăiește o viață imorală? Sunt eu încă supus autorității ei?” Aceasta este întrebarea spre care ne vom îndrepta acum pentru că noi toți avem de-a face cu această întrebare la un anumit punct, și este important să știm cum ar trebui să răspundem la ea cu Biblia.

Capitolul 2. Modelul Divin Când Liderii Cad

5. Răspunzând apostaziei

Mulți au auzit de proverbul bine cunoscut, că un gram de prevenție, valorează cât un kilogram de medicamente și aceasta este adevărat, mai ales când trăim în cadrul canalului de binecuvântări al funiei împletite în trei. În capitolul anterior, am vorbit despre felul în care aceia care sunt sub autoritate sunt binecuvântați atunci când ei respectă și ascultă autoritatea. Aceasta ridică următoarea întrebare: ce să facem dacă o persoană cu autoritate ne cere să facem lucruri care nu sunt descoperite în cuvântul lui Dumnezeu sau dacă ei înșiși se angajează în activități care nu vin de la Dumnezeu.

Rugându-ne pentru lideri

Primul lucru pe care noi ar trebui să-l facem, este să căutăm să prevenim ca aceste situații să apară, prin rugăciunile noastre și spiritul nostru supus față de cei în poziții de autoritate. Când am identificat cine sunt figurile de autoritate din viețile noastre, ar trebui să ne rugăm pentru ei ca Dumnezeu să-i binecuvânteze și să le dea înțelepciune, răbdare și discernământ ca să-și îndeplinească rolul în mod corect. Acesta este sfatul dat nouă în Biblie:

1 Timotei 2: 1-2 “Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, (2) pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem

duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea.”

Ne rugăm noi în mod regulat pentru părinții noștri ca Dumnezeu să-i binecuvânteze, pentru sănătatea lor și tot ceea ce fac? Ne rugăm ca părinții noștri să ne binecuvânteze prin cuvintele și faptele lor de bunătate? Prin rugăciunile noastre noi putem atrage binecuvântări asupra noastră și a copiilor noștri și aceasta este voia Tatălui nostru ceresc.

Ne rugăm noi cu credincioșie pentru liderii noștri bisericești, pastorii și prezbiterii din comunitatea locală? Ne rugăm noi ca Tatăl nostru să le dea pace, bucurie și dragostea lui Hristos? Dar pentru liderii comunității locale și a guvernului? Ne rugăm noi pentru ei? Îi prezentăm noi înaintea lui Dumnezeu și ne rugăm pentru familiile lor și protecția lor? Aceasta este datoria fiecărui creștin. Totuși, este această datorie practică în general? Din câte cunosc eu, nu. De ce această situație? Este un alt exemplu al modelului Divin contrafăcut de către Satana, care elimină structura autorității. Când noi nu vedem că suntem sub autoritatea funiei împletită în trei, nu simțim nevoia noastră de a ne ruga pentru cei care sunt peste noi, pentru că noi nu credem în realitate, că sunt puși asupra noastră. Chiar dacă credem că ei sunt puși asupra noastră în vreun fel, totuși, deseori, nu-i vedem ca și canale de binecuvântări pentru noi.

Când liderii obolesc datorită atacurilor Satanei, avem nevoie de oameni ca Aron și Hur care să ridice brațele liderilor noștri să-i susțină și să-i încurajeze. Le trimitem noi bilețele de mulțumire atunci când avem ocazia să o facem? Le mulțumim pentru lucrurile bune pe care le fac? Liderii au nevoie de încurajare și de rugăciunile noastre. Toți aceia care urmează modelul divin își vor aminti de cei puși în autoritate deasupra lor și vor căuta să-i binecuvânteze prin faptele lor de bunătate și spirit de mulțumire.

Acest proces este important pentru că dacă un lider cade, poporul ar trebui să se întrebe, “m-am rugat eu cu credincioșie pentru acest lider?” “L-am încurajat eu pe acest lider?” Dacă nu putem răspunde sincer că am făcut-o, atunci ar trebui să ne pocăim de neîndeplinirea

datoriei noastre. Este dorința studiată al lui Satana să-i facă pe cei sub autoritate să înceteze rugăciunile lor pentru acele autorități. Atunci, el poate să-l ispitească pe acel lider să păcătuiască și apoi să ațâțe poporul împotriva liderului prin bârfe, acuzații și nemulțumire.

Dacă ne-am rugat cu credincioșie pentru lideri iar inimile noastre au dezvoltat afecțiuni pentru ei prin acest proces, noi vom fi protejați de spiritul de răscoală și nemulțumire atunci când suntem martori la căderea lor. Acei care se grăbesc să punteze păcatele unui lider, demonstrează că au fost înceți în a se ruga pentru acel lider și al susține prin afecțiunea lor.

Când liderii cad

Haideți să considerăm cazul în care un lider a eșuat. Să ne amintim nouă înșine câteva din situațiile modelului divin unde aceasta s-ar aplica.

Sursa – De la care	Canal – Prin care	Referințe
Tatăl	Fiul	1 Cor 8:6; 1 Cor 11:3; Evr 1:1-3
Soț	Soție	Gen 3:16; 1 Cor 11:3; Efs 5:25; 1 Pet 3:1
Tata	Mama	Ex 20:12; Efs 6:1; Col 3:20
Mama	Copii	1 Tim 2:15
Hristos	Soț	1 Cor 11:3
Hristos	Biserica	Efs 5:25
Profet	Preot	Ex 4:16; Lev 8:36
Prezbiter/Pastor	Turmă	1 Pet 5:2; 1 Tes 5:12,13
Rege/ Guvernator	Supuși/ Cetățeni	Rom 13:1-3; 1 Pet 2:13,14
Biblia	Sp. Profetic	RH Jan 20, 1903 Lumina mai mică
Biblia	Pastor/Prezbiter	2 Tim 4:2; 1 Pet 5:2

Așa cum am observat mai înainte, persoana “Prin Care” primește o binecuvântare atunci când respectă și ascultă de persoana “De la Care” cu autoritate asupra lor. Când avem o situație în care o figură de autoritate caută să ne forțeze să facem ceva contrar Bibliei atunci trebuie să spunem cu respect că noi nu putem face aceasta. Aici avem câteva exemple Biblice:

Daniel 3: 14, 16- 18 “Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat? (16) Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: „Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. (17) Iată, Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. (18) Și, chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”

Geneza 39: 7-8 “(7) După câtăva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif și a zis: „Culcă-te cu mine!” (8) El n-a voit și a zis nevastei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are.”

Fapte 4: 18-19 “Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu niciun chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. (19) Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu.”

În cazurile de mai sus, oamenilor lui Dumnezeu li s-a cerut să meargă împotriva Scripturilor, ceea ce ei nu ar fi făcut. Mai degrabă erau gata să sufere consecințele ascultării de autoritatea mai mare. Acest test va fi întâmpinat de poporul lui Dumnezeu în viitorul apropiat, când legea duminicală va deveni universală.

Totuși, în majoritatea situațiilor care implică conducerea, nu se tratează de o poruncă directă de a viola conștiința cuiva ci mai degrabă de cazul unui conducător care a eșuat să-și îndeplinească

rolul cu credincioșie. Aici avem câteva exemple Biblice pentru astfel de cazuri:

“De la care”	“Prin care”	Exemplu
Potipar	Iosif	A slujit cu credincioșie
Eli	Ana	Rugăciunea în templu
Saul	David	Nu s-a atins de unsul Domnului
Ilie	Ahab	A alergat înaintea carului
Daniel	Nebucadnețar	Testul cu hrana/explicarea visului

Iosif și-a slujit cu credincioșie stăpânul pagân și a făcut tot ce a putut mai bine să aducă binecuvântări asupra casei lui. În cazul Anei, Eli a muștrat-o că ar fi beată și ea a răspuns cu umilință, “Nu domnul meu”, explicând situația ei. Ea nu s-a întors să-l mustre pe preot ca fiind prea îngăduitor cu fiii lui care cauzau greutăți cu sacrificiile. Deși David a fost uns de Samuel ca înlocuitor al lui Saul, David nu și-a ridicat mâna să-l îndepărteze pe Saul. El nu s-ar fi atins de unsul lui Dumnezeu. Deși Ilie era profet și într-o anumită privință deasupra lui Ahab, el totuși a arătat respect pentru împăratul lui Israel alergând prin ploaie înaintea carului său. În cazul lui Daniel, el a manifestat discreție cu privire la mâncarea necurată prin a ruga să fie pus la test iar cu privire la visul din Daniel 4 vedem grija lui reală pentru împăratul său.

Daniel 4: 19 “Atunci, Daniel, numit Belțșatar, a rămas uimit o clipă și gândurile lui îi tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: ‘Belțșatare, să nu te turbure visul și tâlcuirea!’. Și Belțșatar a răspuns: ‘Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi și tâlcuirea lui, pentru potrivnicii tăi!’”

Împăratul știa că lui Daniel îi păsa de el și drept urmare s-a încrezut în el. Deși acest om i-a distrus casa și l-a luat captiv el totuși l-a servit cu credincioșie, cu un spirit supus și drept rezultat a fost binecuvântat. Cheia în toate aceste situații poate fi exprimată prin acest sfat, adresat unuia din exemplele modelului Divin:

1 Petru 3: 1-4 “Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, (2) când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere. (3) Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, (4) ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

În cazul unei soții care are un soț necredincios, ea trebuie să-l servească cu credincioșie, căutând pe orice cale să-l binecuvânteze și să-l onoreze. Prin acest proces, poate că inima soțului se va înmuia și el va fi impresionat de respectul soției sale și își va da inima lui Dumnezeu. Petru ne sfătuiește de asemenea în următoarele cazuri:

1 Petru 2: 13-16 “Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, (14) cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine. (15) Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști. (16) Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.”

Biblia ne sfătuiește să avem un spirit supus care să-i onoreze pe cei din conducere și în acest fel noi putem să punem la tăcere ignoranța oamenilor fără minte.

Acest proces de supunere față de conducători este un mod gentil de a le aminti că ei sunt lideri și că este datoria lor să ne binecuvânteze. Persoana supusă se va ruga pentru acei lideri cerând o binecuvântare prin ei. Dumnezeu nostru creșterea, care ține inima împăraților în mâna Lui, o poate schimba și convinge să dăruiască o binecuvântare. Spiritul supunerii, prin însăși natura lui aduce binecuvântare, în timp ce spiritul muștrării trimite liderului mesajul, “sunt egal cu tine” sau mai mult, “îți sunt superior pentru că felul în care eu analizez situația este superior felului în care o analizezi tu.” De aceea Biblia spune:

1 Timotei 5: 1 “Nu mustra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați.”

Exodul 22: 28 “Să nu hulești pe Dumnezeu și să nu blestemi pe maimarele poporului tău.”

Este o violare a modelului divin ca o persoană sub autoritate să mustre și să blesteme sau să se răscoale împotriva autorităților. Numai unul egal sau mai mare decât acea figură de autoritate poate să administreze o mustrare directă. Dacă vedem un pastor sau un prezbiter învățând ceva despre care noi credem că nu este biblic, noi trebuie să urmăm modelul divin și să ne apropiem de el într-un spirit supus și cu blândețe să apelăm la el să ia în considerație învățăturile Bibliei. Nu este datoria noastră să-i dovedim greșiți sau să-i expunem în fața adunării. Este în natura Satanei să-i inspire pe membri să se înalțe pe ei înșiși la același nivel cu figura autoritară de deasupra lor și să-i facă să le vorbească ca și cum ei ar fi autoritatea. Aceasta distruge ordinea canalului de binecuvântări și expune pe oameni la atacurile lui Satana.

Când o persoană provoacă în mod direct autoritatea de deasupra lor, ei sunt nerespectuoși față de acea autoritate și lipsa de respect față de autoritate aduce un blestem asupra acelei persoane datorită mustrării. Amintiți-vă ce a spus Dumnezeu lui Avraam:

Geneza 12: 3 “Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Noi trebuie să fim foarte atenți la felul în care vorbim despre cei în autoritate. Vorbind urât de figurile de autoritate aducem un blestem asupra noastră și a familiilor noastre. Așa cum spune Iuda:

Iuda 1: 8 “Totuși oamenii aceștia, târâți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile.”

Când “nesocotim stăpânirea și batjocorim dregătoriile”, distrugem modelul divin și aducem un val de blesteme asupra noastră și asupra celor din grija noastră. În timp ce aceia care sunt sub autoritatea

noastră privesc la felul în care noi tratăm pe cei care au autoritate asupra noastră, ei vor fi influențați de același spirit și vor începe să ne trateze pe noi într-o manieră asemănătoare. Odată ce acest spirit intră într-o comunitate, va exploda și va produce despărțire bazată pe diferențe de personalitate. Acesta este blestemul acelor care “vorbec de rău dregătoriile și pe cei în autoritate peste ei.

Este de o importanță vitală să considerăm aceste principii în situația prezentă a bisericii noastre. Mulți dintre noi au convingerea profundă că conducerea noastră s-a îndepărtat de Dumnezeuul Bibliei. Felul în care răspundem acestei situații triste trebuie să fie considerat cu multă atenție. Urmăm noi modelul divin în felul în care ne raportăm la aceste lucruri? În aceste circumstanțe se ridică de multe ori întrebarea, “ce este biserica?” Acesta este subiectul spre care ne vom îndrepta.

6. Identificând Biserica

A ne plasa pe noi înșine în mod corect în comunitățile noastre presupune ca noi să identificăm care sunt acei oameni și acele instituții pe care noi trebuie să le respectăm. Trebuie de asemenea să identificăm pe aceia care sunt sub îngrijirea noastră și astfel să-i protejăm și să-i binecuvântăm. Trăind în societatea vestică mulți au pierdut multe aspecte ale modelului divin și sistemul canalului de binecuvântări s-a întunecat. Dar cu toate acestea, majoritatea dintre noi putem identifica două fire ale funiei împletite în trei.

Mulți dintre noi își pot identifica părinții sau pe aceia care i-au îngrijit în copilărie precum și autoritățile civile din viețile noastre cum ar fi guvernul, poliția și magistrații care sunt ușor de identificat. Ceea ce nu este atât de ușor pentru mulți ca să identifice sunt autoritățile bisericesti din viața lor. Ca o parte a funiei împletite în trei, noi trebuie să identificăm în mod clar biserica pentru ca să putem cunoaște cui trebuie să ne adresăm, apelăm și pentru cine să ne rugăm.

Noi primim binecuvântări personale prin hrănirea cu Cuvântul lui Dumnezeu în mod individual și prin urmarea modelului divin în familiile și comunitățile noastre, dar mai există o binecuvântare care vine prin biserica lui Dumnezeu. Binecuvântarea care vine prin biserica lui Dumnezeu este binecuvântarea care i-a fost dată lui Avraam.

Geneza 12: 2-3 “Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. (3) Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Copii lui Israel erau deținătorii făgăduințelor lui Dumnezeu și al legământelor. Partea cea mai vitală a acestui legământ includea:

Evrei 8: 9-11 “nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul. (10) Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile, zice Domnul: Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. (11) Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei”.

Vă rog să notați că acest legământ a fost făcut cu casa lui Israel. Este important să realizăm că atunci când Israel ca și națiune a încetat să fie canalul de binecuvântare al lui Dumnezeu față de lume, legătura față de făgăduința originală a lui Dumnezeu făcută lui Avraam, a fost transferată Bisericii creștine.¹⁰

Galateni 3: 16, 29 (16) “Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos. (29) Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință”.

Noi știm că biserica lui Dumnezeu aflată sub conducerea apostolilor s-a extins cu repeziciune în toată lumea, dar a căzut curând pradă persecuției intense. Aceasta a condus biserica în pustie unde a fost protejată de Dumnezeu pentru 1260 de ani.

Apocalipsa 12: 6 “Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile”.

Când perioada celor 1260 de ani s-a sfârșit, rămășița poporului lui Dumnezeu a ieșit în față proclamând mesajul că ora judecății Lui a sosit.

¹⁰ “Hristos trebuie să fie temelia speranței noastre; deoarece doar prin El putem fi moștenitori ai vieții veșnice. O moștenire nemuritoare ne este prezentată cu anumite condiții. Nu putem moșteni o posesie în această lume dacă nu avem un titlu care este lipsit de defect, și dreptul nostru la o moștenire în lumea care va veni, trebuie, de asemenea să fie dovedit în mod clar printr-un titlu fără cusur. **Linia prin care moștenirea cerească are să vină este clar descoperită în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să venim sub condițiile legământului avraamic, iar cerințele sunt, Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori după făgăduință. “ Messenger, 10 Mai 1893. Pentru mai multe detalii despre subiectul acesta, urmăriți predica mea “ Vei fi o Binecuvântare” <http://vimeo.com/15823129>**

Acest grup este identificat ca păzind poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Apocalipsa 12:17 “și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos”.

Este de o importanță vitală să ne amintim că acest canal de binecuvântare vine prin Avraam. De aceea este important să examinăm îndeaproape principiile cheie ale acestui sistem de închinare, care apoi ne va ajuta să identificăm cine sunt adevărații descendenți ai lui Avraam. Am subliniat în detaliu aceste principii în capitoul 11 al cărții mele *Viața Contează*, dar pentru scopul acestei cărți am făcut doar un sumar care este reflectat mai întâi în viața lui Avraam și apoi în cea a lui Israel.

Avraam	Israel
1. Structura familiei (Gen 18:19)	1. Porunca a cincea a restaurat structura familiei. Eliberarea din sclavie a dat familiilor mai mult timp pentru a petrece împreună. Moștenirea obșinută prin genealogia familială.
2. Locuitori din mediul rural nomad (Evr 11:8-10)	2. Israel s-a întors la trăirea în mediul rural în pustie, locuind în corturi.
3 Identitate prin binecuvântarea părintească (Gen 12:2)	3. Dumnezeu a promis să binecuvânteze pe Israel dacă era credincios. A cincea poruncă cu privire la părinți a restaurat canalul binecuvântării familiale.
4. Păzește Sabatul și poruncile (Gen 26:5)	4. Dumnezeu a dat poruncile pe muntele Sinai și i-a învățat despre Sabat prin colectarea manei.
5. Credința în moarte și înviere. (Evr 11:17-19)	5. A patra poruncă l-a descoperit pe Dumnezeu ca unica sursă de viață și ca Unicul care ne păstrează în viață. Fără El nu există viață.
6. Mântuitor ca Umil Restaurator al Vieții- Descoperit în Mielul Înjunghiat (Ioan 11:25)	6. Un sistem de închinare complet după modelul Sanctuarului a fost dat spre descoperirea completă a lucrării Mântuitorului care va să vină și lucrarea Lui de a ne învăța poruncile Lui.
7. Concentrarea închinării pe invizibil (Evr 11:1,9-19)	7. A doua poruncă s-a concentrat asupra închinării la invizibil.

Noi înțelegem că femeia care iese din pustie în Apocalipsa 12 reprezintă Biserica-Adventistă de Ziua a Șaptea. Inspirația ne spune în diferite locuri că mișcarea Adventistă repetă istoria Israelului. Haideti să observăm cu atenție câteva din aceste paralele.

Israel	Biserica
1. A intrat în Egipt pură în credință, dar după un timp a alunecat în apostazie. Au intrat cu multe cunoștințe și au ieșit cunoscând foarte puțin – o mulțime de sclavi.	Biserica Apostolică a început cu credințioasă, dar după o vreme a alunecat în apostazie – au mers în Evul Mediu cunoscând puterea Evangheliei și au ieșit chinându-se să se elibereze de învățăturile înrobitoare ale Romanismului
2. Israelul s-a amestecat cu idolatria, inclusiv închinarea la taur și vițel. (Exodul 32:1-4)	Biserica a alunecat în apostazie când Constantin a amestecat păgânismul cu Creștinismul pentru stabilitatea Imperiului Roman. Curând, biserica a înlăturat cea de-a doua poruncă, care interzice idolatria
3. Pentru ca Israeliții să-l slujească pe Dumnezeu cum se cuvine din nou, au trebuit să se separe de Egipteni ca să poată păzi poruncile Lui. (Exodul 5:1-5; Psalm 105:43-45)	Urmașii adevărați ai lui Dumnezeu au trebuit să se separe de bisericile căzute ca să poată să se închine lui Dumnezeu în adevăr și să păzească Poruncile Lui. Aceasta s-a întâmplat sub predicarea mesajului celui dintâi și celui de-al doilea înger între anii 1840-1844
4. Dumnezeu l-a folosit pe Moise ca purtător de cuvânt să-i instruiască pe copii lui Israel cu privire la cum să l se închine mai bine. Moise a murit înainte de intrarea în Canaan - dar Moise a scris multe instrucțiuni, care i-a călăuzit până au ajuns pe pământul promis.	Dumnezeu a folosit-o pe Ellen White ca purtător de cuvânt să instruiască biserica cu privire la cum să l se închine mai bine. Ellen White a murit înainte de revenirea lui Isus dar a scris multe instrucțiuni care va călăuzi biserica lui Dumnezeu până în Canaanul Ceresc.

Israel	Biserică
5. Imediat ce Israel a ieșit din Egipt, au experimentat adâncimea Mării Roșii și mai apoi dezamăgirea amară de la Mara. La scurt timp după aceea, au primit instrucțiuni despre cele Zece Porunci.	Imediat ce biserica Adventistă a ieșit din Babilon/Egipt, au experimentat Strigătul de la Miezul Noptii iar apoi amărăciunea marii dezamăgiri din 1844. La scurt timp după ce au studiat și au găsit lumina completă despre cele Zece Porunci, inclusiv Sabatul.
6. Sabatul a fost folosit de Dumnezeu ca un test de credințioșie față de El. (Exodul 16: 4, 23-28)	Sabatul va fi folosit ca test de credințioșie față de El, după cum arătat în mesajul Primului Înger. (Apocalipsa 14: 6, 7)
7. Israel a fost aranjat într-o organizare completă împărțită în 1000, 100, 50 și 10. (Exodul 18: 14-24)	Biserica Adventistă a fost organizată în Conferința Generală, Uniuni, Conferințe și biserici locale. Instrucțiuni speciale au fost date cu privire la acest subiect.
8. Au fost date instrucțiuni speciale despre trăirea unei vieți sănătoase. (Leviticul 11)	În 1863 Ellen White a primit o mulțime de viziuni cu privire la acest subiect.
9. Închinarea era bazată pe Sanctuar. (Exodul 25-40)	Închinarea este bazată pe Sanctuarul Ceresc. (Apocalipsa 11: 1; 15:5)
10. Israel a venit până la intrarea în Canaan și a primit mesajul că Dumnezeu avea să le dea Canaanul, dar au respins mesajul și a rătăcit prin pustie timp de 40 de ani. Dumnezeu a luat o nouă generație în Cannan.	Biserica Adventistă a primit un mesaj special în 1888 care i-ar fi capacitat să intre în cer la scurt timp, dar mesajul a fost respins și am continuat să rătăcim de atunci. Dumnezeu va duce o nouă generație în Canaanul Ceresc.

Biserica Adventistă a fost instaurată ca să primească binecuvântările lui Avraam, pentru că a provenit din perioada de 1260 de ani și apoi a îmbrățișat componentele principale ale acelu sistem de binecuvântări în închinarea față de adevăratul Dumnezeu, legile Lui și sistemul de închinare al Sanctuarului.

Observați cu atenție ce spune inspirația despre relația pe care o are Adventismul cu Dumnezeu Cerului:

Advenștii păzitori de porunci ocupă o poziție înaltă, specială. Ioan i-a văzut într-o viziune sfântă și i-a descris, “Aceștia sunt aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” **Domnul a făcut un legământ special cu poporul Israel din vechime** dacă acesta se dovedea a fi credincios: “Acum, dacă veți asculta glasul meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt.” **Iar poporului din zilele din urmă care păzește poruncile, El le zice:** “Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” *Reveiw and Herald, 7 Septembrie 1886.*

“Dumnezeu a chemat biserica Sa de astăzi, așa cum a chemat și pe Israelul din vechime, să fie o lumină pe pământ. Prin adevărul Său puternic și pătrunzător, soliile celor trei îngeri, i-a separat pe copiii Săi de celelalte biserici și de lume, pentru a-i aduce într-o apropiere sacră cu El. El i-a făcut depozitarii Legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Acestea, asemenea descoperirilor sfinte încredințate vechiului Israel, constituie o încredințare sacră pentru a fi transmisă lumii.” *Mărturii Pentru Comunitate vol.5, Pagina 47*

“Domnul a vorbit lui Moise și a zis: ‘Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta, va fi nimic din mijlocul poporului său. Să lucrezi șase zile; dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului, va fi pedepsit cu moartea. Copii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat. Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a

șaptea S-a odihnit și a răsuflat” (Exod 31, 12-17). **Nu ne arată aceste cuvinte pe noi ca popor declarat al lui Dumnezeu? Nu ne declară ele că atât cât va fi timpul, trebuie să ținem cu drag la deosebirea sfântă, denominațională, care a fost așezată asupra noastră?** Copiii lui Israel trebuie să țină Sabatul în toate generațiile lor, “ca un legământ veșnic”. Sabatul nu și-a pierdut nici una din însemnările lui. El este semnul dintre Dumnezeu și poporul Lui, și așa va fi pururea.” *Mărturii Pentru Comunitate vol.9, Pagina 17, 18*

Aceste afirmații inspirate ne spun foarte clar că Dumnezeu a pus binecuvântarea lui Avraam asupra mișcării Adventiste de ziua a Șaptea. Totuși aceste binecuvântări revărsate asupra bisericii Adevntiste de ziua a Șaptea au făcut-o obiectul special al urii lui Satana. După cum versetul din Apocalipsa 12:17 indică:

Apocalipsa 12:17 “Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Acest atac special a condus Adventismul la repetarea istoriei lui Israel.

“Cursele lui Satana sunt întinse înaintea noastră tot așa cum au fost întinse pentru copii lui Israel, chiar înaintea intrării lor în țara Canaanului. Noi repetăm istoria acestui popor.” *Mărturii Pentru Comunitate, Volumul 5, Pagina 160*

Dacă studiem cu atenție istoria Poporului Israel chiar la granițele Canaanului, vedem că poporul a căzut în apostazie și a participat în închinarea falsă a națiunilor din jurul lor. Dacă studiați cu atenție Patriarhi și Profeti, capitolul 41, “Apostazia de la Iordan”, puteți citi ceea ce s-a întâmplat cu Israel și să discerneți paralele referitoare la noi astăzi. Simplul fapt că o apostazie a avut loc în mijlocul mișcării Adventiste, mai degrabă confirmă relația ei specială cu Dumnezeu decât să o nege. Tot așa cum descurajarea pionierilor noștrii au confirmat poziția lor prin paralela față de descurajarea ucenicilor la moartea lui Hristos, la fel apostazia actuală la granițele Canaanului Ceresc confirmă paralela față de vechiul Israel care original a păstrat legământul cu Dumnezeu.

Profetul spune despre Israel¹¹:

“S-au încumetat să umble pe calea oprită și s-au prins în lațul lui Satana. Ademeniți de muzică și de jocuri, ațâțați de frumusețea vestalelor păgâne [fiicele Babilonului], s-au lepădat de credințioșia lor față de Dumnezeu. Îndată ce au luat parte la ospăț și veselie [acceptarea bisericilor protestante], mintea li s-a întunecat când au băut vin [doctrina falsă a trinității, natura lui Hristos, ispășirea, etc] și lanțurile stăpânirii de sine au fost rupte. Pornirile firești au ajuns să-i stăpânească și, o dată ce conștiința li s-a mânjit prin aceste fapte de destrăbălare, s-au lăsat înduplecați și să se închine înaintea idolilor [trinității]. Au adus jertfe pe altarele păgânești și au luat parte la cele mai înșoșite ceremonii [biserica emergentă]. N-a trebuit mult timp ca otrava să se întindă ca o molimă ucigătoare prin toată tabăra lui Israel. Aceia care ar fi trebuit să-i înfrângă în luptă pe vrăjmașii lor au fost înfrânți prin șiretenia femeilor păgâne. Poporul părea că este vrăjit. **Mai marii și frunzașii poporului au fost printre cei dintâi care s-au abătut**, apoi mulți alții din popor, încât apostazia a ajuns generală. „Israel s-a alipit de Baal-Peor.” *Patriarhi și Profeți, pagina 454*

“Zimri, una dintre căpeteniile lui Israel, a venit în tovărășia unei desfrânate madianite, „fata lui Tur, căpetenia semințiilor ieșite dintr-o casă părintească din Madian”, pe care o ducea la cortul său, trecând semet prin tabără. Niciodată nu se arătase desfrâul mai obraznic sau mai respingător. Ațâțat de vin [învățăături false], Zimri se fălea cu păcatul lui, „ca locuitorii Sodomei”, și se purta batjocoritor în ticăloșia lui.” *Patriarhi și Profeți, Pagina 455*

Cum a fost Israel trezit față de propriul păcat?

“Datorită judecăților ce s-au abătut de îndată asupra sa, poporul a început să-și dea seama de grozăvia păcatelor lui. O molimă înspăimântătoare s-a abătut asupra taberei și zece mii dintre ei au murit. **Dumnezeu a dat porunca să fie omorâți de judecători toți cei care conduseseră la apostazia aceasta.** Porunca s-a împlinit fără întârziere. Cei vinovați au fost uciși, iar trupurile lor moarte au fost

¹¹ Comentariile în paranteză dreaptă sunt adăugate de autor

spânzurate în văzul întregului Israel, pentru ca cei din tabără, văzând cât de aspră era purtarea cu căpeteniile lor, să-și dea seama de adâncă neplăcere a lui Dumnezeu față de păcatul lor, iar pe ei să-i apuce groaza de mânia Lui.” *Patriarhi și Profeți, Pagina 455*

Există vreun motiv să credem că istoria nu se va împlini cu credințioșie și astăzi? Nu ni s-a spus că repetăm istoria lui Israel? Dumnezeu nu se lasă batjocorit și apostazia acceptată de bună voie va întâlni judecățile divine. Acea judecată nu va fi adusă la îndeplinire de membrii bisericii ca în timpul lui Israel, totuși Dumnezeu se va asigura că o așa apostazie va primi pedeapsa cu credințioșie.

Acei care se ridică furioși împotriva liderilor bisericii noastre eșuează în a înțelege poziția lor în structura binecuvântării și eșuează deasemenea în a crede că Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit. Este un lucru înfricoșător să cazi în mâna Dumnezeului celui viu.

Apelul meu față de familia bisericii mele este ca noi să plângem și să ne rugăm pentru liderii noștri, pentru că în prezent ei sunt însemnați pentru distrugere. Lucrarea de pocăință și mijlocire înaintea lui Dumnezeu nu este una dorită de inima firească. În inima firească nu există dragoste pentru săracii noștri lideri, dintre care mulți se află în fața morții iminente chiar în prezent.

Haide-ți să ne punem în poziția unei soții față de soțul ei necredincios și să căutăm să-i câștigăm pe lideri prin faptele noastre. Acei care se ridică furioși conectând acest mesaj prețios al scumpului Fiul al lui Dumnezeu cu agresivitate, numind biserica Babilon, fac lucrarea lui Satana pentru a împietri inimile liderilor în apostazia lor. “Un răspuns blând potolește mânia,” și “un cuvânt spus la vremea potrivită este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint”. Proverbe 15:1; 25:11

7. Odihnindu-ne în Canal

Îmi aduc bine aminte cum mă rugam cu mânie Domnului cu privire la unele lucruri pe care liderii bisericii le făceau la data aceea. Unii îngăduiau muzica lumească, rămânând tăcuți față de mai multe probleme privind standardele bisericii și îngăduind vorbitori dubioși să se adreseze poporului nostru. Îmi vărsam inima înaintea Domnului cu privire la aceste lucruri plin de un sens profund de frustrare față de conducere pentru că îngăduiau ca aceste lucruri să se întâmple.

Pot să-mi reamintesc cu exactitate impresia care a venit asupra mea, și anume că acordam liderilor mai multă putere decât ar trebui în mod biblic și aceasta îmi cauza multă frustrare. Mi s-a amintit că orice stăpânire vine de la Dumnezeu și că El nu este orb față de căderile liderilor noștri. Am văzut că o mare parte din mânia mea se datora lipsei de credință în faptul că Domnul are situația în mâini.

Cu o altă ocazie, mă simțeam foarte ostil față de tatăl meu în ceea ce eu simțeam a fi o nedreptate din partea lui. Îmi doream binecuvântarea lui într-un anume punct dar am sfârșit prin a primi un blestem. Iarăși în timp ce mi-am vărsat frustrarea înaintea Domnului, am fost impresionat cu putere, "Tatăl tău nu este Dumnezeu, iar tu aștepți din partea lui mai mult decât el poate să-ți dea. Aceasta este sursa descurajării tale."

Aceasta a fost o lecție greu de învățat pentru mine, dar una care este vitală dacă vrem să fim capabili să înfruntăm căderile liderilor fără ca descurajarea noastră să ajungă să fiarbă în rebeliune.

În modelul divin, Scripturile descoperă câteva situații unde persoana “Prin Care” a încercat să manipuleze persoana “De la Care” pentru a primi ceea ce dorea. Cazul Rebecii instruindu-l pe Iacov să-și înșele tatăl pentru a-și asigura binecuvântarea este un exemplu demn de atenția noastră. Isaac s-a opus Cuvântului Profetic prevăzând că cel mai mare să servească pe cel mai mic și a mers înainte în a plasa dreptul de întâi născut asupra lui Esau. Rebeca a dat pe față lipsa ei de credință în Dumnezeu, uitând ca El a fost Cel care i-a spus că Esau va servi pe Iacov. Ea a făcut demersuri pentru a asigura binecuvântarea prin înșelăciune, aducând astfel un blestem teribil asupra ei. Ca rezultat, ea n-a mai văzut pe Iacov niciodată după ce el a fugit spre casa unchiului său.

Din nou vedem cum Rahela s-a mâniat pe Iacov atunci când nu putea avea copii.

Geneza 30: 1 “Când a văzut Rahela că nu face copii lui Iacov, a pizmuit pe soră-sa și a zis lui Iacov: „Dă-mi copii ori mor!”

Rahela a căzut în plasa de a atribui lui Iacov mai multă putere decât avea el, ceea ce a cauzat ca ea să devină agresivă față de el. Agresiunea Rahelei a adus un blestem din partea soțului ei, care i-a adus aminte în mod dur că el nu era Dumnezeu.

Geneza 30: 2 “Iacov s-a mâniat pe Rahela și a zis: „Sunt eu oare în locul lui Dumnezeu, care te-a oprit să ai copii?”

În Scriptură sunt multe exemple de oameni în poziții subordonate cărora le lipsește credința că Dumnezeu are controlul deplin și care încearcă să ia lucrurile în propriile mâini aducând în felul acesta blestemul asupra lor.

Un exemplu pe care doresc să-l împărtășesc cu voi este cazul lui Ahitofel.

Ahitofel a fost unul din consilierii lui David și deasemenea bunicul lui Bașeba. Comparați 2 Samuel 11:3 cu 2 Samuel 23:34. Ahitofel avea motive întemeiate să se simtă frustrat față de David pentru că s-a culcat cu nepoata lui aducând blestemul asupra lui Israel.

Deasemenea el putea simpatiza cu Absalom împotriva lipsei de disciplină a lui David când Amnon, fratele pe jumătate al lui Absalom a siluit-o pe sora lui. Vedeți 2 Samuel 13.

Lui Ahitofel i se părea că David va merge înainte cu practicile lui păcătoase și de aceea Ahitofel a încurajat răscoala lui Absalom pentru a lua tronul lui David. Scriptura descoperă că Domnul a răsturnat planurile lui Ahitofel și bărbații lui David au câștigat bătălia. Ahitofel știa care îi va fi soarta și înainte ca să fie găsit s-a spânzurat. Vedeți 2 Samuel 17:1-23

Planul lui Ahitofel a fost construit cu grijă și aproape că a avut succes, dar pentru că David era unsul lui Dumnezeu planurile lui au sfârșit în dezastru. Cazul lui Ahitofel mi-a rămas întotdeauna în minte ca o avertizare față de cei care se ridică împotriva conducerilor corupte fără să aibă un așa zice Domnul.

În contrast cu atitudinea lui Ahitofel, David a așteptat ca Domnul să trateze problema lui Saul. David avea mult mai multe motive să ia conducerea de la Saul decât avea Absalom de la David. Totuși David nu-și va pune mâna pe unsul Domnului. Chiar și când a fost uns de Samuel ca împărat, el a așteptat ca Domnul să aducă judecățile asupra lui. Vedem profunzimea respectului pentru autoritate pe care îl avea David în felul în care a plâns pentru Saul după moartea lui în aceste cuvinte:

2 Samuel 1: 23 “Saul și Ionatan, care s-au plăcut și s-au iubit în timpul vieții lor, n-au fost despărțiți nici la moarte; erau mai ușori decât vulturii, mai tari decât lei.”

Un om care își pune încrederea în Domnul își poate permite să se poarte cu grație față de cei cel urăsc. Saul îl ura pe David și a încercat să-l omoare multă vreme și totuși acesta este răspunsul lui David. Mă rog ca exemplul lui să ne răsună în minte în timp ce observăm apostazia curentă.

Cheia odihnei în canalul de binecuvântare este de a avea o cunoaștere practică a lui Dumnezeu și a Fiului Său. Acei care studiază scripturile cu discernământ știu că Tatăl nostru este sursa a tot ce e

viu și nimic nu-i scapă atenției Lui. Ei știu ca nici un om nu poate avea vreo putere decât dacă i-a fost dată de Dumnezeu. Acesta a fost secretul lui Hristos când se afla în fața lui Pilat.

Ioan 19: 10, 11 “Pilat l-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc și am putere să-Ți dau drumul!” (11) „N-ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat.”

Isus a stat în fața lui Pilat și a puterii Romei. El a fost bătut, biciuit și privea moartea în față. Ceea ce Pilat făcea era slăbiciune, lașitate și corupție. Isus avea puterea de a expune această corupție și să se elibereze în orice moment. Cel puțin ar fi putut să-i vorbească lui Pilat în așa fel încât să-l facă să-l elibereze. Să mai adăugăm la aceasta că Isus a fost adus în fața lui Pilat de o Biserica coruptă care se afla până în gât în apostazie. Totuși Isus a rămas calm și a apreciat cu înțelepciune:

Ioan 19: 11 „N-ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus.”

Ce lecție este aceasta pentru noi! Toată puterea vine de la Dumnezeu și nici-o vrabie nu cade la pământ fără cunoștința Tatălui. Știind aceasta ne putem odihni în canalul de binecuvântare:

Proverbele 21: 1 “Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea.”

Haide-ți să privim pe Hristos, supusul Fiului al lui Dumnezeu, care s-a încrezut în Tatăl Său în toate situațiile și n-a fost niciodată influențat să se apere pe El Însuși nici chiar pentru a-și salva propria viață. Aici este al doilea secret al celor ce se odihnesc în Canalul de binecuvântări; ei văd că Fiul lui Dumnezeu nu face nimic de la Sine. El face doar ceea ce Tatăl îi poruncește să facă și nimic mai mult.

Haide-ți să considerăm deasemenea că la inima marei controversă se află problema supunerii față de o autoritate pe care Dumnezeu a pus-o în viața noastră. Lucifer a refuzat să se supună autorității lui Hristos

care era delegat de Tatăl Său, Suveranul Cerurilor. Spiritul împotrivirii față de autorități și dorința de a expune, umili, și face de rușine pe cei în autoritate este exact același spirit pe care l-a avut Satan însuși. Astfel de persoane nu cunosc pe Hristos nici puterea lui Dumnezeu.

Ultimul lucru pe care l-aș menționa și care m-a ajutat pe mine să mă odihnesc în canalul binecuvântărilor este să pot discerne minciuna șarpelui, și anume aceea a puterii absolute pe care mulți sunt în primejdie de a o asuma conducerii. Unul dintre motivele care ne face să acordăm liderilor prea multă putere este convingerea noastră că liderii au puterea de a face orice doresc. Partea cealaltă a acestei monede este că ne imaginăm că liderii au puterea să ne dea lucrurile pe care le dorim. Acest tip de gândire a fost ceea ce a condus Israelul să-și dorească un împărat peste ei.

1 Samuel 8: 19-20 "Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu, au zis ei, ci să fie un împărat peste noi, (20) ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre.”

Acest concept de conducere nu face parte din canalul binecuvântării ci mai degrabă este spiritul lui Antihrist. Este înlocuirea lui Dumnezeu cu un idol omenesc. Observați ceea ce spune Domnul:

1 Samuel 8: 7 "Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.”

În acest caz, dorința de a avea un lider schimbă un potențial canal "Prin Care" în autoritatea supremă "De la Care". Aceasta este exact la fel cu ceea ce Biserica Romei a făcut prin Papa. Liderului i s-a acordat autoritate supremă ca drept al său. Investirea unui om cu o astfel de autoritate este procesul natural al idolatriei; crearea unui lider urmează dorinței naturale a inimii firești, și dorința inimii firești este să conducă independent de orice altă autoritate. Cea mai subtilă formă a acestei idolatrii este credința Trinitariană care îl plasează pe Isus ca independent și totuși co-egal conducător cu Tatăl datorită calităților Sale inerente. Închinarea față de Isus în cadrul trinității

adventiste este închinarea față de o ființă care nu se află sub o autoritate supremă. Completa respingere a moștenirii Fiului este tot atât de mult o respingere a Tatălui, precum Israel a respins pe Iehova în zilele lui Samuel. O astfel de închinare poate duce cu ușurință la un spirit despotice ca cel manifestat de Saul.

Odihnindu-ne în Canalul de binecuvântări nu este doar o acceptare a tuturor agenților "Prin Care" pe care Domnul i-a pus în viața noastră, dar este deasemenea o respingere a oricărei încercări de a înălța orice persoană la poziția supremă a celui "De la Care".

8. Haina pentru Confruntare

Cu cât ne aducem pe noi înșine mai în rând cu modelul divin și cu cât învățăm mai mult să onorăm autoritățile așezate de Dumnezeu în viețile noastre, cu atât mai mult dorința noastră de a vedea că liderii vorbesc și fac ce e bine va proveni dintr-o recunoaștere că această persoană este desemnată să transmită o porție a binecuvântărilor lui Dumnezeu către noi.

Dacă simțim că conducătorii alunecă în învățăături sau practici greșite, inimile noastre se vor grăbi să le protejeze reputația ca lideri și se vor ruga ca Dumnezeu să le dea înțelepciune și binecuvântare ca ei să nu afecteze poziția lor de conducere prin acțiuni greșite.

Spiritul mâniei care se ridică în oameni față de conducători datorită acțiunilor lor greșite este rareori motivat de dragoste pentru acei lideri. Poate fi un simplu strigăt de durere a aceluia care sunt blestemați datorită acțiunii liderului, sau și mai rău poate fi dorința unei persoane de a se ridica la o poziție egală sau deasupra aceluia lider. Un spirit care se grăbește să raporteze căderile conducerii este un spirit care disprețuiește modelul divin. În majoritatea cazurilor când noi raportăm căderile liderilor, noi diminuăm nivelul de respect față de ei în mințile oamenilor cu care împărtășim aceasta. Reducem puterea cuvintelor aceluia lider și astfel reducem abilitatea lor de a binecuvânta.

Când o soție se plânge altora de căderile soțului ei, ea reduce autoritatea lui de a o binecuvânta pe ea. Dacă ea se plânge de el copiilor ei, atunci ea reduce abilitatea lui de a-i binecuvânta cu

sfaturile lui. Ea își încurajează copiii să-l disprețuiască pe tatăl lor și în final atitudinea ei lipsită de respect față de căderile soțului ei îi subminează propria ei autoritate în fața copiilor. În același fel, un om care vorbește negativ despre un pastor, guvern sau poliție are același rezultat, destrămând protecția funiei împletite în trei.¹² Când noi ignorăm autoritățile ne aflăm în mare pericol de a ne distruge copiii.¹³ Observați cu atenție:

“Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.” Copiii care își necinstesc părinții, nu îi ascultă și nu țin seama de sfaturile și îndemnul lor nu pot avea parte de pământul cel nou. Pământul cel nou, curățit, nu va fi un loc pentru fiul sau fiica răzvrătită și nerecunoscătoare. Dacă aceștia nu învață ascultarea și supunerea aici, nu o vor învăța niciodată; pacea celor răscumparați nu va fi tulburată de copiii neascultători, nestăpâniți și nesupuși. Nici un călător al poruncii nu poate moșteni Împărăția cerurilor.” *Căminul Advent*, pg. 295.

Haideți să considerăm cu atenție sfatul biblic pentru acei care își bleastă părinții:

Exodul 21:17 “Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.”

În timpurile lui Israel, să-ți blestemi părinții era o crimă pedepsită cu moartea. Ce încearcă Dumnezeu să ne învețe prin aceste lucruri? Observați din nou cum a răspuns David omului care a pretins că l-a omorât pe Saul, unsul Domnului.

¹² Însă scopul lui Dumnezeu nu a fost ca bărbatul să stăpânească, în calitate de cap al familiei, atunci când el însuși nu este supus lui Hristos. El trebuie să fie sub conducerea Domnului Hristos, ca să poată reprezenta relația dintre Hristos și biserica Sa. *Căminul Adventist*, pagina 117

¹³ Respect pentru autoritate implică pe aceia care ne stăpânesc dar și pe aceia care ne sunt inferiori, conform acestui paragraf. “Tatăl și mama trebuie respectați în căminul creștin. Tatăl este preotul și căpitanul căminului. Mama este învățătorul celor mici încă de când sunt bebeluși, și regina casei. **Niciodată să nu fie desconsiderată. Niciodată să nu i se adreseze cuvinte neglijente sau indiferente în fața copiilor.** Ea este învățătoarea lor. În gând, în cuvânt și în faptă, tatăl trebuie să dezvăluie religia lui Hristos, ca ai săi copii să vadă clar că el are cunoștință despre ce înseamnă să fii creștin.” *Review and Herald*, 22 Iunie, 1905

2 Samuel 1:14-15 "David i-a zis: "Cum nu ți-a fost frică să pui mâna pe unsul Domnului și să-l omori?" (15) Și David a chemat pe unul din oamenii lui și i-a zis: "Apropie-te și omoară-!" Omul acela a lovit pe amalecit, care a murit."

Începem noi să înțelegem cât de serioasă este această situație? Începem noi să apreciem problema de viață și de moarte care este înfășurată în atitudinea corectă față de aceste autorități? Având aceste lucruri în minte Pavel ne învață:

1 Timotei 5:1 "Nu mustra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată; pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați;"

Când ne dăm seama că un lider nu acționează în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, noi trebuie să acționăm cu multă atenție. Dacă primim un raport de la o singură sursă cu privire la un lider, noi nu-l putem accepta.

Deuteronom 19:15 "Un singur martor nu va fi deajuns împotriva unui om, ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei martori."

Dacă noi dăm mai departe un raport cu privire la un lider care nu a fost validat, atunci noi suntem vinovați că am ridicat mâna împotriva unsului lui Dumnezeu; noi aducem un blestem teribil asupra noastră.

Dacă auzim un pastor, lider sau părinte vorbind cuvinte sau făcând ceva care nu e corect, dorința noastră de a ocroti poziția lui ne va provoca să ne rugăm și să ne asigurăm că am observat ceva greșit în comportamentul lor. Apoi pentru că îl iubim pe acest lider vom merge la el în privat și îl vom întreba cautând să vedem dacă am înțeles corect sau nu situația aceea. Noi n-ar trebui să vorbim cu alții despre situația aceea în cazul în care poate nu am înțeles bine. Dacă vorbim cu alții atunci noi tăiem mantaua unsului lui Dumnezeu și vom aduce un blestem asupra noastră.

Dacă liderul neagă raportul sau ne arată că am înțeles greșit, noi trebuie să lăsăm situația în mâinile lui Dumnezeu. Dacă situația are

loc din nou, atunci să ne apropiem de ei iarăși și să apelăm la ei. Dacă este ceva cu privire la învățăturile Bibliei, noi ar trebui cu bunătate să le cerem să ne instruiască mai degrabă decât să le cerem să-și demonstreze propria lor poziție. Ar trebui să mergem la ei cu credința că poate am înțeles greșit sau am omis ceva sau poate suntem greșiți. Dacă credem ca noi suntem corecți atunci nu suntem deschiși față de sfatul lor și ne vom aduce un blestem asupra noastră.

Dacă o problemă persistă și după multă insistență și rugăciune liderul nu răspunde apelului atunci ar trebui să ne adresăm prezbiterilor și să aducem problema în fața lor. Odată ce am adus evidențele în fața prezbiterilor sau comitetului, responsabilitatea este plasată asupra lor. Noi ne-am făcut partea în a salva reputația liderului. În acest proces noi vom descoperi că poate noi am fost greșiți, am primit informații greșite sau am înțeles greșit ceea ce Biblia ne învață. Prin acest proces noi ne asigurăm că nu am introdus nici măcar o singură îndoială nenesară în mintea cuiva cu privire la acel lider.

Având aceste gânduri în minte începem să apreciem procedura corectă în abordarea unui lider din comunitatea noastră. Trebuie să înțelegem că numai cei sub autoritatea noastră pot fi confrunțați și le putem comanda să-și schimbe atitudinea. Dacă un pastor acționează incorect, este în puterea autorității Președintelui să-l confrunte, și dacă este nevoie să corecteze acel pastor pentru conduita lui greșită. Dacă un Președinte de Conferință este vinovat de o atitudine greșită, atunci Președintele Uniunii sau liderul Diviziei are autoritatea de al confrunta și corecta pe un astfel de Lider. Desigur, dacă un lider al bisericii se angajează într-o crimă civilă atunci poliția și guvernul au autoritatea să-l amendeze și să-l pedepsească. Astfel ar trebui să opereze funia împletită în trei.

Dacă acest raport eșuează și întreaga structură devine implicată în apostazie și atitudine incorectă atunci mantia confruntării trebuie dată direct persoanei aleasă de Dumnezeu.

Haide-ți să considerăm câteva exemple biblice.

Eveniment	Mantaua de Autoritate	Confruntare
Robia poporului Israel în Egipt	Lui Moise i-a fost dată mantaua autorității ca să-l confrunte pe Faraon prin vizita Domnului în rugul aprins și prin minunile cu lepra și cu șarpele. Exodul 4	Faraon confruntat de Moise și Aaron și-a primit judecățile plăgilor din cauza refuzului de a asculta. Exodul 5-11
Apostazie în timpul Judecătorilor. L-au uitat pe Domnul și au slujit Baalilor. Judecători 2:9-10	Îngerul Domnului a apărut înaintea lui Ghedeon și i-a poruncit să dărâme idolul tatălui său. Confirmat prin consumarea mâncării prin foc. După aceea, Ghedeon a primit confirmarea prin lâna udă și uscată. Judecători 6.	Ghedeon a dărâmat idolul tatălui său iar mai târziu a adunat pe cei 300 să elimine puterea Medianților.
Eli nu și-a oprit fii de la defăimarea sacrificiilor și de la implicarea lor în practici imorale. 1 Samuel 2: 25-27	Un om al lui Dumnezeu a apărut și a prezis distrugerea casei lui Eli. Mantaua autorității a venit prin detalii specifice din profeție. (Dacă un om prevedea ceva iar acestea nu se împlineau, trebuia să fie omorât. Deci, trebuia să fii sigur că erai chemat. Deuteronom 13: 1-5	Dumnezeu l-a confruntat pe Eli prin omul fără nume al lui Dumnezeu și prin mesajul către Samuel. Natura evenimentelor a demonstrat că Domnul era la cârmă. Eli și familia lui au pierit așa cum fusese prevestit. 1 Samuel 4.
Apostazia lui Saul.	Samuel era încă profet. Domnul i-a cerut să-l ungă pe David ca înlocuitor. 1 Samuel 15, 16	Samuel îl confruntă pe Saul și-i prezice demiterea. Samuel îl unge pe David ca înlocuitor. 1 Samuel 15, 16
Păcatul lui David cu Bat-Șeba. 2 Samuel 11.	Natan era recunoscut ca profet în Israel. 2 Sam 7:2. De asemenea, cunoașterea în detaliu a păcatului lui David și a pedepsei care urma să fie aplicată, a demonstrat chemarea lui profetică.	Natan îl confruntă pe David cu privire la crima comisă și pronunță judecata asupra casei lui. 2 Samuel 12.

Eveniment	Mantaua de Autoritate	Confruntare
Apostazia lui Ahab cu Izabela.	Ilie dă dovadă de autoritate profetică prin transmiterea mesajului că nu va fi ploaie fără cuvântul lui Ilie. 1 Împărați 17: 1	Ilie confruntă poporul Israel pe muntele Carmel și arată cine este adevăratul Dumnezeu al lui Israel. 1 Împărați 18.
Apostazia lui Israel chiar înaintea venirii lui Hristos. Abuz în sistemul de sacrificii, luare de mită, corupție și folosirea puterii civile pentru scopuri religioase.	Ioan este confirmat, ca și profet, prin experiența întâlnirii dintre Gabriel și Zaharia în Luca 1; și prin profetia din Isaia 40, vocea celui care strigă în pustie.	Ioan confruntă pe conducătorii lui Israel și-i invită la pocăință. Luca 3. El a confruntat și autoritatea civilă al lui Irod. Matei 14.
Apostazia lui Israel în timpul lui Hristos.	Hristos confirmat ca profet prin mai mult de o sută de profeții și de către premergătorul Său - Ioan Botezătorul.	Hristos confruntă preoția în multe ocazii și pronunță judecată asupra lor. Matei 23, spre exemplu.
Suprimarea Apostolilor de către preoți, care predicau în numele lui Hristos.	Hristos a așezat mantaua autorității pe umerii ucenicilor. Marcu 3: 14. De asemenea, le-a cerut să predice evanghelia și să facă ucenici. Matei 28: 19-20. Aceștia, au primit ploaia timpurie și au făcut minuni. Fapte 2.	Apostolii au confruntat preoția, acuzându-i că l-au omorât pe Isus și au refuzat să renunțe la a predica în numele lui Isus.

Există câteva puncte pe care le-am putea deduce din exemplele de mai sus. Doresc să subliniez un aspect din istoria lui Ghedeon. Observați ceea ce spune sora Ellen White:

“Tatăl lui Ghedeon, Ioas, care se făcuse părtaș al apostaziei concetățenilor lui, ridicase un mare altar pentru Baal la Ofra, unde locuia, altar la care poporul de acolo venea și se închina. Ghedeon a primit porunca să dărâme altarul acesta, iar pe stânca pe care fusese mistuită jertfa, să-l ridice un altar lui Iehova și să jertfească acolo Domnului. Aducerea de jertfe lui Dumnezeu fusese încredințată preoților și nu putea fi îndeplinită decât pe altarul de la

Silo; dar Acela care rânduise serviciul ceremonial și Căruia îi aparțineau toate jertfele ce se aduceau avea putere să schimbe prescripțiile cu privire la ele. Eliberarea lui Israel trebuia să fie precedată de un solemn protest față de închinarea la Baal. Ghedeon trebuia să declare mai întâi război idolatriei și numai după aceea putea să călăuzească poporul în lupta împotriva vrăjmașilor.” *Patriarhi și Profeți pg. 547*

Vizita îngerului Domnului la Ghedon i-a permis lui Ghedeon să-i aducă Domnului un sacrificiu în afara lui Shilo. Apoi, observăm că înainte ca Israel să poată merge la luptă împotriva inamicilor lor, a fost necesară existența unui protest cu privire la idolatrie în comunitatea lui Israel. Înainte ca să mergem împotriva inamicilor Israelului este nevoie ca să existe un protest cu privire la idolatria care are loc în Adventism. Protestul lui Ghedeon a fost autorizat de Îngerul Domnului. Ceea ce observăm mai departe este:

“Ghedeon n-a îndrăznit să se așeze în fruntea oștirii sale fără noi dovezi că Dumnezeu l-a chemat la această însărcinare și că va fi cu el.” *Patriarhi și Profeți pg. 548*

Ghedeon a protestat cu credincioșie dărâmând idolul tatălui său așa cum a poruncit îngerul. Din nou vrem să subliniem că Ghedeon a fost autorizat să confrunte această idolatrie prin porunca directă a îngerului. Totuși el nu și-a asumat în mod automat conducerea directă a lui Israel după aceasta. El a cerut Domnului să-i aducă evidențe ale conducerii Lui.

Punctul pe care dorim să-l subliniem prin aceste exemple este că de fiecare dată când toate celelalte căi au fost epuizate, Dumnezeu a autorizat o persoană sau persoane care să confrunte structura binecuvântării existentă deja și care a eșuat. Este periculos să cităm porțiuni din Scriptură în care oameni au fost chemați să confrunte sistemul apostaziat și să ignorăm faptul că de fapt Domnul le dăduse această autoritate prin:

1. Evidențe clare că cuvintele spuse erau profetice.
2. O serie de miracole sau evenimente providențiale.
3. Vizita din partea îngerilor care îi instruiau.
4. Autorizație din partea altui profet în viață sau citat din Scriptură.

Dumnezeul nostru face totul decent și în ordine. Înainte ca o persoană să poată vorbi cu autoritate poruncitoare, trebuie ca să existe evidența că persoana care vorbește are autoritatea de a confrunta pe cineva pe care în mod normal n-ar avea autoritatea să o facă. Aceste lucruri deasemenea trebuiesc confirmate de mai mulți martori.

Aceasta este o lecție de o importanță covârșitoare pentru noi astăzi, cei care ne aflăm în fața unei vaste măsuri de apostazie. Să te ridici fără să ai autoritatea înseamnă să rupi modelul divin și să aduci un blestem asupra ta.

Ca unii cărora Dumnezeu le-a încredințat descoperirea adevăratului Fiu al lui Dumnezeu, nouă ne-a fost încredințat să:

1. Ne angajăm într-o lucrare de pocăință pentru păcatele Israelului Antitipic.
2. Ni s-a dăruit dreptul din Scriptură să ne mărturisim credința în singurul Fiu Născut în limitele autorității noastre.
3. Noi avem nevoie să păzim reputația liderilor noștri și să ne rugăm pentru ei ca Domnul să-i ajute.
4. Trebuie să așteptăm după evidențe clare din Cer înainte ca apelul nostru să se transforme într-o confruntare.

Primul pas în orice tip de reformă implică pocăință. Nu este destul doar să accepți adevărul despre Tatăl și Fiul și apoi să începi să spui altora. Noi trebuie să mărturisim păcatul acceptării Trinității și să ne rugăm lui Dumnezeu pentru iertare.

“și astăzi este nevoie de o redeșteptare a adevăratei religii a inimii, cum a avut loc pe vremuri la israeliți. Pocăința este primul pas pe care trebuie să-l facă aceia care vor să se întoarcă la Dumnezeu. Nimeni nu poate face lucrul acesta în locul altuia. Fiecare dintre noi trebuie să ne umilim sufletul înaintea lui Dumnezeu și să scoatem afară idolii. Dacă am făcut tot ce ne stă în putință, Domnul ne va descoperi mântuirea Lui.” *Patriarhi și Profeți pg. 590*

În timp ce ne ne angajăm în lucrarea de pocăință, Domnul ne va arata care este pasul următor pe care trebuie să-l facem. Cel care aleargă înainte ca să fie trimis nu reprezintă pe Dumnezeu lui Israel sau autoritatea lui supremă. Orice bărbat sau femeie care îndrăznește să-și ridice vocea împotriva unsului lui Dumnezeu și diminuează autoritatea lui înaintea oamenilor fără a avea evidențe clare ale chemării lor, ar trebui să fie rugați să înceteze și să se pocăiască. Dacă refuză, trebuie să fie respinși și evitați.

Deci cum vom ști noi că Dumnezeu a dăruit o asemenea autoritate? În timpurile în care trăim acum, nimeni nu poate pretinde că a fost autorizat de un profet existent astăzi sau în trecut. Dacă o persoană a primit o vizită din partea unui înger, alte evidențe ar trebui să însoțească aceasta, pentru că orice persoană poate să pretindă că a fost vizitată de înger. Deasemenea este posibil ca o serie de minuni sau evenimente providențiale să aibă loc, dar astfel de lucruri trebuie combinate cu un mesaj care este în de acord cu platforma adevărului dat pionierilor noștri. Spiritul care produce minuni și evenimente providențiale trebuie testat întotdeauna și modul cel mai bun de a testa aceste spirite este prin a testa mesajul pe care ei îl aduc.

1 Ioan 4:1 "Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși."

Isaia 8:20 "La Lege și la mărturie!" Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta."

Deuteronom 13: 1-3 "Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune, (2) și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: "Haidem după alți dumnezei" - dumnezei pe care tu nu-i cunoști - "și să le slujim!" (3) să n-ascuți cuvintele aceluia proroc sau visător de vise, căci Domnul Dumnezeu vostru vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul Dumnezeu vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru."

Din studiul meu personal, cred că autoritatea de a confrunta apostazia noastră curentă va proveni dintr-un strigăt crescând de iubire și bucurie găsit în Fiul născut combinat cu un spirit de pocăință pentru biserica noastră, liderii noștri, și pentru noi înșine, pentru că suntem implicați în această apostazie. În timp ce ne apropiem tot mai mult de modelul Divin și susținem pe liderii noștri în rugăciune, atunci cred că o serie de evenimente providențiale vor fi date de Cer pentru a ne indica că Dumnezeu a preluat problema în mâinile Lui.

Cred că ne sunt lăsate sfaturi foarte bune care relatează venirea îngerului al patrulea din Apocalipsa. Aceste instrucțiuni nu vorbesc despre problemele bisericii Adventiste în mod direct ci cu privire la proclamarea mesajului celor trei îngeri lumii. Totuși aici există un principiu pentru noi:

“În toate generațiile, Dumnezeu a trimis pe slujitorii Săi să mustre păcatul, atât în lume, cât și în biserică. Dar oamenii doresc să le fie spuse lucruri plăcute, iar adevărul simplu și curat nu este primit. Mulți reformatori, când și-au început lucrarea, s-au hotărât să aibă o mare prudentă când au atacat păcatele bisericii și ale națiunii. Ei nădărdiau ca prin exemplul unei vieți curate de creștin să aducă pe oameni înapoi la învățăturile Bibliei. Dar Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lor, așa cum a venit peste Ilie, inspirându-l să mustre păcatele unui împărat nelegiuit și ale unui popor apostaziat; nu s-au putut opri să predice declarațiile lămurite ale Bibliei - învățături pe care nu fuseseră dispuși să le prezinte. Ei au fost constrânși să declare cu ardoare adevărul și primejdiile care amenințau sufletele. Cuvintele pe care Dumnezeu le dădea ei le rosteau, fără teamă de urmări, iar oamenii erau constrânși să asculte avertizarea. Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscut cuvintele pe care Dumnezeu li le dă.” *Patriarhi și Profeți* pg. 606

În acest caz, oamenii vor primi autoritate din cer în timp ce ajung sub convingerea adevărurilor Cuvântului lui Dumnezeu. Mesajul lor va purta acreditarea divină. Spiritul se va manifesta în viețile lor în așa fel încât urmașii adevărului vor observa providența care îi însoțește. Aceasta nu este o lucrare pe care omul o poate produce de la sine, ci are loc în timp ce Spiritul lui Dumnezeu vine asupra lor așa cum am observat în exemplele Biblice anterioare.

Acum este timpul pentru pocăință, rugăciune, post și plâns. Acum este timpul să așteptăm pe Domnul și să pledăm pentru Israel. Curând antitipul apostaziei de la Iordan va cădea asupra noastră. Fie ca să nu fim confrunțați cu întrebarea Fiului lui David:

2 Samuel 1:14 "David i-a zis: "Cum nu ți-a fost frică să pui mâna pe unsul Domnului și să-l omori?"

9. Făcând un Apel

Pentru acei dintre noi care dețin poziția de membru în biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, noi avem o responsabilitate față de liderii noștri și față de familiile lor de a face un apel la ei cu privire la ceea ce noi am descoperit în Biblie cu privire la Fiul lui Dumnezeu.

Din ceea ce am studiat în capitolele anterioare, există câteva motive pentru care noi trebuie să facem aceasta:

1. Dragostea noastră pentru cei în autoritate asupra noastră.
2. Grija noastră pentru reputația lor.
3. Nevoia noastră de a primi binecuvântarea și protecția lor în viețile noastre.
4. Nevoia de a fi siguri că n-am căzut în eroare.

Eu spun că acestea sunt motivele pentru care noi trebuie să facem un apel, pentru că mulți sunt vulnerabili față de practica de a păstra tăcerea și de a căuta în mod tăcut să se adreseze altor membri ai bisericii pentru ai câștiga pe ei mai întâi. Când o persoană vine sub convingerea că a descoperit adevărul în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, acea persoană este imediat testată pentru a se vedea dacă ei chiar cred acest adevăr prin supunerea față de modelul divin și prin a se apropia de liderii lor într-un spirit de supunere și blândețe.

Șeful de a vorbi liderilor bisericii noastre despre aceste lucruri după ce ai devenit convins pe deplin în mintea ta că acesta este adevărul demonstrează că tu nu ai dragoste pentru cei în autoritate peste tine.

Faptul că apelăm la liderii noștrii demonstrează că noi am îmbrățișat acest mesaj în mod corect și pentru motive drepte.

Pot fi multe motive greșite pentru a îmbrățișa o idee contrară credinței celor în autoritate peste noi. Un spirit de independență și ambiție egoistă poate fi atras spre vederi opuse. Oamenii pot fi atrași chiar către adevăr din motivul greșit de a se răzvrăti față de canalul de autoritate.

Am observat că există oameni care cred că au fost atrași către adevărul despre Fiul lui Dumnezeu pentru ca să se înalțe pe ei înșiși și să se angajeze în rebeliune împotriva bisericii rămășiței lui Dumnezeu. Satan se bucură extraordinar de mult atunci când oamenii îmbrățișează ceea ce este adevărat bazat pe motive greșite. El știe că spiritul de independență combinat cu adevărul despre Fiul lui Dumnezeu este foarte în măsură să împiedice pe mulți care de altfel ar dori să studieze aceste învățături.

Haideți să revenim la întrebarea aceasta de a face un apel. În citirea Bibliei, odată ce ajungem la cunoștința acestui adevăr și în timp ce lăsăm ca acest adevăr să se manifeste pe sine prin a ne aduce la imaginea modelului divin al Tatălui și al Fiului, ne vom regăsi pe noi înșine constrânși a ne apropia de aceste autorități care sunt peste noi și să apelăm la ele. Tăcerea demonstrează lipsa de dragoste, lașitatea și lipsa de bunăvoință de a sacrifica de dragul adevărului. Tăcerea ne face deasemenea părtași la vina idolatriei existente în biserică. Spre exemplu, dacă lecțiunea de Sabat promovează Trinitatea, noi trebuie să apelăm cu rugăciune la pastor și în fața comitetului pentru faptul că nu găsim aceste lucruri în Biblie și să apelăm la ei să ia în considerare ceea ce Biblia învață cu adevărat despre acest subiect.

Aș vrea să adaug că punctul de apel pentru soția unui soț necredincios este mai degrabă soțul ei decât pastorul bisericii. Dacă soția unui soț necredincios (care crede în Trinitate) abordează un pastor atunci ea face de rușine pe soțul ei prin conduita ei și cu siguranță va face lucrurile mult mai dificile în a ajunge la inima soțului ei.

Cu privire la a face un apel, eu cred că Domnul a pus în fața noastră un test al inimii. Suntem noi gata să experimentăm rușinea și nemulțumirea din partea fraților pentru Domnul Isus? Dacă nu suntem binevoitori să suportăm batjocura și derâderea acum, cum vom sta noi când Legea Duminicală va veni asupra noastră? Acei care intră pe ușa apelului față de liderii lor vor fi întăriți pentru a face față crizei care vine cu privire la Sabat.

În acest punct fiecare om află dacă el are o ancoră care să-i susțină sufletul, “de neclintit și sigură în timp ce valurile se rostogolesc”. Prin procesul apelului noi descoperim dacă suntem “legați de stânca de neclintit, înrădăcinați ferm și adânc în dragostea Mântuitorului”.

Mărturisesc că apelând la frații mei m-a pus pe mine în situații emoționale și mentale care au testat sufletul meu până la limită. Am învățat lucruri despre mine însumi pe care nu le-aș fi cunoscut altfel. În timp ce privesc înapoi la experiența apelului meu pot spune, “Domnul să fie lăudat pentru îndurarea Lui în a-mi descoperi multe lucruri care aveau nevoie de schimbare în viața mea.

Vreau să repet că chiar acea cunoștință pe care o posedăm prin Fiul născut formulează pentru noi modelul divin, care pretinde de la noi necesitatea de a apela la liderii noștri și a le cere să considere adevărul privind pe Isus ca Fiu al Dumnezeului celui viu.

Odată ce ai hotărât să faci un apel te-aș încuraja să te rogi pentru a ști pe cine să abordezi. Alege autoritatea din viața ta cu care ai cea mai apropiată legătură și care crezi că îți va acorda timp să-ți exprimi convingerile tale. Poate fi prezbiterul tău sau un pastor asociat; poate fi pastorul tău, sau președintele conferinței. În timp ce te rogi Domnul îți va da înțelepciune ca să știi ce direcție să alegi.

Scrive tot ceea ce ai găsit din Scripturi cu privire la Fiul lui Dumnezeu. Poate că vrei să incluzi afirmații despre Dumnezeu din Principiile Fundamentale găsite în cartea din 1914. A se vedea Appendix A de la sfârșitul cărții. Această afirmație a fost crezută în “unanimitatea întregului corp” al Adventiștilor de Ziua a Șaptea de la timpul acela. Dacă ai fost botezat înainte de anul 1990, poți deasemenea să

prezinți votul tău de botez care îl prezintă în mod clar pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu. Vedeți Apendix B pentru diferențele dinainte și după 1990. Dacă rămâi credincios votului tău de botez, atunci întrebă cu respect cum poate biserica să te disciplineze?

Adună împreună evidențele așa cum le percepi tu și care ți-au fost cele mai de ajutor. Nu încurajez simpla înmânare a materialului persoanei în autoritate. Trebuie să fie un apel personal venit din propria inimă. Odată ce un lider exprimă deschiderea lui pentru a studia, poți considera aducerea de nou material. Aș adăuga deasemenea că orice material vei aduce trebuie să vină de la surse care respectă modelul divin. Dacă un lider găsește materialul sau vorbitorul condamnând Biserica Adventistă, apelul tău, mai mult ca sigur, nu va fi ascultat.

Mai devreme am discutat subiectul motivației, pentru că a face un apel Biblic corect depinde în totul de traiectorie. Prin traectorie înțelegem importanța de a te apropia de liderul tău din unghiul corect pentru a da un impact maxim apelului tău. Fă-ți clar în mintea ta că tu te supui pe tine și studiile tale analizei persoanei în autoritate. Dacă traiectoria ta reflectă în vreun sens că tu vii să le arăți lor adevărul și că ei trebuie să se supună celor spuse de tine, atunci ai greșit ținta. Modelul divin ne cere să ne adresăm ca un fiu față de tatăl său. Vorbim cu respect și cu dragoste. Trebuie să fim grabnici la ascultare și înceți la vorbire. Scopul apelului este să cerem ajutor, să le cerem să ne arate din Scripturi unde am înțeles greșit. Trebuie să fim sinceri în acest apel și să nu ne asumăm că noi suntem dreți și că nici o evidență nu ne-ar convinge să credem altfel. Trebuie să aducem tot ceea ce ni se dă înaintea Domnului, să ne rugăm cu privire la aceasta și să ne întoarcem cu răspunsul nostru.

Când un lider percepe că ai studiat acest subiect foarte bine, vei descoperi că el va încerca să evite acest proces. Aceasta înseamnă amânări lungi, întâlniri amânate sau o serie de scuze de suprafață. Haideți să ne amintim că Satan nu suportă nici un apel care îi descoperă urmele și el își va propune să stopeze acest proces și să ne umple de frustrare în apelul nostru.

În acest proces se poate că vom fi acuzați de încăpățănare, minți independente care caută să dividă. În aceste momente să ne reamintim de Ana atunci când ea a fost acuzată a fi beată de către Eli. Să răspundem asemenea ei “Nu domnule” doar sunt îndurerat în inimă pentru Fiul lui Dumnezeu.

În acest timp, vei observa ca unii membri ai bisericii își vor retrage afecțiunea lor de la tine. Poate vei experimenta totală izolare datorită apelului pe care îl faci, dar aceasta este cărarea pe care cei ce iubesc pe Fiul lui Dumnezeu trebuie să umble.

Cere Domnului să-ți dea răbdare în timp ce faci apelul tău. Dacă nu găsești nici un motiv Scripturistic pentru a urma sugestiile lor atunci apelează să te disciplineze așa cum găsesc ei de cuviință. În acest moment, dacă un lider simte că are suficientă autoritate de a te disciplina, atunci el are responsabilitatea să te disciplineze. Orice părinte știe că administrarea disciplinei față de propriul copil este mai dureroasă pentru părinte decât pentru copil. Dacă pastorul are ceva din Spiritul lui Hristos în el, se vor da înapoi de la a-ți retrage deptul de membru al bisericii, dar acesta este prețul pe care ei trebuie să-l plătească pentru convingerile lor că tu ești greșit și trebuie să fii pus la tăcere.

În timpul acestui proces noi trebuie să ne abținem de la ispita de a încerca să-i câștigăm pe alții de partea noastră. Este foarte ispititor să acționăm de o manieră politică căutând să aducem pe alții la convingerile noastre sub nasul pastorului. Aceasta arată lipsă de respect și deasemenea aduce pe alții în controversă înainte ca ei să fi avut timp să studieze problema în întregime.

Unii oameni au ideea că trebuie să spunem membrilor adevărul. Te asigur că nimic nu proclamă adevărul mai mult decât bunăvoința ta de a fi privat de privilegii pentru ceea ce crezi. Aceasta vorbește mai mult despre adevăr decât orice altceva. Poate părea că acest proces nu aduce nici un rezultat dar Cerul marchează credințioșia acelor care au stat fermi pentru adevăr în fața mării opoziții și chiar a batjocurii sau derâderii.

Odată ce ai fost disciplinat, ai libertatea de a împărtăși convingerea ta cu toți cei care te abordează în biserică. Dacă nimeni nu te abordează atunci nu ai nimic de spus. Folosește forumuri publice care îți stau la dispoziție și unde nu ești în conflict cu nici o autoritate care are conducerea acelui forum.

Dar ce spunem despre cei care au fost excluși? Din câte îți amintești ai acționat tu în mod respectuos? Există ceva în conduita ta sau în acțiunile tale pentru care ar trebui să-ți ceri scuze? Ia-ți timp să scrii celor pe care simți că i-ai jignit și cerele scuze. Apoi angajează-te în rugăciune pentru iertarea bisericii. Este rugăciunea mea zilnică ca Tatăl din Ceruri să ne ierte ca și popor al Său, să-i ajute pe liderii noștri și să binecuvânteze familiile lor, ca să poată ajuta pe câți mai mulți să găsească lumina înainte de a fi prea târziu.

Această cărare este o cărare strâmtă, dar una care cred că va pregăti poporul lui Dumnezeu să întâmpine scenele finale ale istoriei acestui pământ. Haideți să ne amintim deasemenea că în timp ce noi prezentăm pe Fiul lui Dumnezeu liderilor noștri, defapt cel încercat este El. De fiecare dată când apelăm la liderii bisericii le dăm șansa de a-l mărturisi pe Fiul lui Dumnezeu sau de a-l condamna pe El prin a ne expulza pe noi. Cu cât mai mulți oameni sunt respinși din biserică cu atât mai mult este Fiul lui Dumnezeu respins în biserică. Cu cât El este respins mai mult cu atât mai sigur judecățile lui Dumnezeu vor veni ca răspuns la strigătul poporului de a îndreptăți pe Fiul lui Dumnezeu și ai restaura autoritatea în biserică. Cu cât mai mult este Hristos acceptat în aceste apeluri, cu atât mai sigur va veni cernerea poporului lui Dumnezeu. Pe orice cale nevoia cea mare de schimbare va veni.

Prieteni, acest proces de testare care are loc acum, poate să acționeze deasemenea ca un dar al Cerului care elimină eul din inimile noastre. Puțini sunt cei care spun bun venit batjocurii sau deprivării de a avea comuniune cu frații noștri de credință, dar acei care beau această cupă vor fi întăriți să bea o înghițitură și mai amară în Timpul Strâmătorării lui Iacov.

10. Rămânând Singur

Procesul apelului descris din capitolul anterior ne aduce față în față cu imaginea individului rămânând singur datorită convingerilor lui față de Cuvânt. Nu este un lucru ușor pentru oameni să stea singuri fără suport și încurajare. O astfel de presiune poate provoca indivizii să caute pe alții, încercând să-i câștige la propriile înțelegeri pentru a-și mări numărul înainte de a se apropia în mod direct de lideri. Multe eforturi misionare sunt inițiate de oamenii care au devenit convingși dar nu au fundația necesară care să le permită să stea singuri. Astfel de indivizi sunt deseori conduși de nevoia de acceptare mai mult decât de cea a dragostei pentru adevăr. Nu e nevoie de suportul nimănui și nimic pentru a sta singur, în afară de cuvântul lui Dumnezeu. A sta singur nu cauzează ca cineva să se simtă constrâns să-i aducă pe alții la propriile convingeri doar pentru ca să nu se simtă el singur. Totuși a sta singur nu este o caracteristică naturală omenească. Cei mai mulți dintre noi sunt vulnerabili față de așa numita gândire de grup. Ce este gândirea de grup?

“Gândirea de grup apare atunci când membrii grupului au o puternică dorință de consens și coeziune și sunt mai puțin interesați să ajungă la cea mai bună soluție cu putință.”(Janis, 1972).
Wikipedia articol-Groupthink.

Dorința omenească de a fi acceptat are capacitatea de a-i face pe oameni să omită procesul potrivit al investigării Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă ceva este crezut de majoritatea într-un grup social, motivația de a crede diferit de ceea ce crede grupul trebuie să fie

legată de ceva care are o valoare mai mare pentru ei, ceva pentru care merită să riște respingerea acelu grup.

Presiunea de a te conforma dorințelor majorității poate cauza căderea liderilor care cunosc mai multe. În timp ce Moise se afla pe munte primind aceste instrucțiuni:

Exodul 23:2 "Să nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată să nu mărturisești trecând de partea celor mulți, ca să abați dreptatea."

Aron care era jos în tabără făcea exact opusul:

Exodul 32:1-4 "Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: "Haide! Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut." (2) Aaron le-a răspuns: "Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine." (3) Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron. (4) El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: "Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului."

Aron s-a temut mai mult de popor decât de Dumnezeu, și în dorința lui după acceptare mai mult decât după adevăr, el l-a făcut pe Israel să păcătuiască.

Exodul 32:21-22 "Moise a zis lui Aaron: "Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?" (22) Aaron a răspuns: "Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur știi că poporul acesta este pornit la rău."

Un alt om care s-a temut de oameni a fost Saul:

1 Samuel 15:24 "Atunci Saul a zis lui Samuel: "Am păcătuțit, căci am călcat porunca Domnului și n-am ascultat cuvintele tale; mă temeam de popor și i-am ascultat glasul."

În loc de a se pocăi cu adevărat, el insista de Samuel să meargă cu el pentru ca poporul să-l onoreze totuși.

1 Samuel 15:30 "Saul a zis iarăși: "Am păcătuit! Acum, te rog, cinstește-mă în fața bătrânilor poporului meu și în fața lui Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă închin înaintea Domnului Dumnezeului tău."

În contrast cu aceasta vedem spiritul lui Iosua și Caleb atunci când au prezentat raportul lor despre Țara Promisă.

Numeri 14:6-10 "Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele, (7) și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: "Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată. (8) Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țara în care curge lapte și miere. (9) Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!" (10) Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, când slava Domnului s-a arătat peste Cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel."

Acești oameni erau gata să înfrunte opinia majorității în prezentarea situației. Ei erau gata să-și riște viața pentru a sta în apărarea adevărului.

Mulți dintre noi purtăm răni din copilărie datorită faptului că ne-am găsit în afara aprecierii unui grup de copii. Eu am câteva experiențe când am fost batjocorit și luat în răs pentru că eram diferit. Ca și tânăr, acele experiențe ne pot afecta destul de mult și pot cauza scurtcircuituri în gândire din dorința de a fi acceptați. Părinții se simt neputincioși de multe ori în timp ce-i văd pe copii lor înghițiți de presiunea de grup care îi atrage departe de Cuvântul lui Dumnezeu. Nevoia de acceptare spală valorile care vin prin a sta pentru adevăr.

Satan cunoaște bine puterea presiunii de grup și o folosește oricând pentru a cauza evitarea folosirii motivelor Scripturistice și hotărârea de a căuta adevărul cu orice preț. Pentru că toți trăim în lumea aceasta, este o certitudine faptul că, la un anumit punct, credința în adevăr te va costa acceptarea unui grup de care ai aparținut odată.

Biblia ne spune că este imposibil să credem adevărul atâta vreme cât ne temem că vom pierde onoarea oamenilor:

Ioan 5: 44 "Cum puteți crede voi care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu?"

Mulți oameni vor fi excluși din Împărăția Cerurilor doar pentru motivul acesta. Observați ceea ce spune Scriptura:

Apocalipsa 21:7-8 "Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu. (8) Dar, cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua."

Primul grup menționat între cei care n-au moștenit toate lucrurile Tatălui sunt fricoșii; cei cărora le este prea frică de a sta în fața opiniei majorității și să piardă aprobarea lor.

Tocmai această tendință umană îi reține pe mulți lideri care au crezut în Isus de al mărturisi public:

Ioan 12: 42-43 "Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă. (43) Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu."

Vedem noi astăzi paralela? Nu sunt mulți care cred și totuși sunt plini de teama că vor fi dați afară din biserică pentru credința lor în Fiul lui Dumnezeu?

Sămânța Fiului născut care se înrădăcinează în sufletul receptiv se manifestă pe sine în bunăvoința de a face față batjocuri, disprețului și ridiculizării de dragul adevărului. Această sămânță pe care o primim de la Hristos și pe care El a primit-o de la Tatăl Lui și despre ale cărei dimensiuni citim în aceste cuvinte:

Matei 3:17 "Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea."

În timp ce Isus se odihnea în această asigurare a Tatălui Său, El putea să înfrunte batjocurile mânioase, preoții ucigași, garda Romană

vicioasă și toate legiunile iadului. Toate acestea El le-a putut îndura știind că Tatăl își găsea plăcerea în El. Răsplata urmării adevărului este aceea a primirii Spiritului adevărului care este Spiritul lui Hristos.

În timp ce decidem în mintea noastră că noi iubim pe Fiul născut oricât ar costa, Spiritul lui Isus rămâne în noi și noi avem părtășie cu Tatăl și cu Fiul. Pot spune cu toată certitudinea că bucuria și pacea părtășiei cu El compensează cu mult pierderea foștilor mei asociați împreună cu respingerea și ridiculizarea lor. Dragostea lui Isus depășește pierderea carierei mele, reputației și rămânerea în biserică. Da, consider toate aceste lucruri un gunoi în comparație cu prețul nespus de mare al cunoașterii lui Isus Hristos Domnul meu.

Acei care întradevăr cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu vor găsi putere de a sta singuri și dragostea de a apela la liderii bisericii lor cu o atitudine de bunătate și supunere.

De multe ori m-am întrebat pe mine însumi când am simțit presiunea majorității care era împotriva me: “ce te face sigur că ai dreptate, Adrian?” “E clar că nimeni din conducere nu este de acord cu tine. Cine crezi că ești tu ca să iei această poziție?” Atunci mergeam din nou la Biblie și citeam mărturia simplă cu privire la Fiul lui Dumnezeu. Citeam din nou numeroasele pasaje care conțineau evidențe în Biblie sau în Spiritul Profetic. Examinam din nou fundația construită de pionieri; Am comparat mărturia mesagerilor din 1888; Am stăruit asupra articolelor din Review and Herald și m-am întrebat, “Ești sigur Adrian?” Și convingerea a venit înapoi mai puternică și mult mai urgentă decât înainte. Da! Da! Da! Sunt sigur că Isus este Fiul Tatălui în dragoste și adevăr, și nici o armă construită nu va putea sta împotriva aceste mărturisiri.

Și cu acea convingere de multe ori venea experiența dulce a păcii - pace pe care n-aș putea niciodată să o descriu. Simțeam dragostea Tatălui pentru Fiului Său în mine. În timp ce am îmbrățișat adevărul Fiului lui Dumnezeu, realizarea dragostei Tatălui pentru mine în Hristos a fost dincolo de orice înțelegere. De multe ori când primeam un email dur sau un cuvânt de la cel rău pentru a mă ispiti, Mântuitorul meu îmi trimitea un cuvânt de încurajare pentru a mă binecuvânta. De multe ori când mă plimbam, priveam vrăbiile și

zâmbeam gândindu-mă că eu aveam un preț mult mai mare decât multe vrăbii.

Pot să mărturisesc că după ce m-am hotărât să mărturisesc pe Fiul născut în fața fraților mei și să nu-mi fie rușine de numele Lui prin tăcerea mea, am descoperit multe victorii în viața mea personală. Gândurile mele și afecțiunile mele au început să se schimbe într-un ritm mult mai mare. Lucrurile lumii care mă atrăgeau și mă deviau de la calea mea au devenit tot mai ne semnificative. Domnul să fie lăudat pentru Spiritul Lui sfințitor!

Prietenii mei, dacă îl iubiți cu adevărat pe Fiul Tatălui atunci veți iubi biserica rămășiței Lui. Această dragoste vă va îndemna să-L mărturișiți pe Domnul Isus înaintea familiei bisericii voastre, și pacea lui Isus care întrece orice pricepere vă va da curaj să stați singuri fără nici o strategie politică sau dorință de a vă atrage discipoli față de poziția voastră pentru a avea numărul majorității de partea voastră. Fiind binevoitor să faci față oricăror consecințe de orice natură care vor veni asupra ta, te vei simți liber să apelezi la cei în autoritate peste tine și să le ceri să-ți permită să te închini Fiului Dumnezeuului cel viu în mijlocul Bisericii de Ziua a Șaptea. Alege ceea ce e drept pentru că e drept și lasă consecințele pe seama Domnului.

Biblia ne spune:

Ioan 8:32 “veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”

Adevărul ne eliberează de frica a ceea ce alții vor gândi despre noi; ne eliberează de nevoia de acceptare din partea celor din grupul nostru. Când știm că suntem acceptați de Cel Prea Înalt prin Fiul Său, noi nu avem nevoie de nimic altceva care să ne susțină.

Dacă dorești să studiezi mai mult despre aceste subiecte te invit să citești cartea mea micuță *Războaiele Identității*¹⁴ care se ocupă cu adevărata noastră valoare în Hristos în detaliu. Prin principiile din cartea aceasta eu am găsit pacea și puterea de a sta singur în fața oamenilor, și totuși să stau cu Hristos și îngerii Săi.

¹⁴ Mergi la www.identitywars.org

Capitolul 3. Consecințele Respingerii Modelului Divin

11. Protecția Răscumpărătorului nostru de Sânge

În primul capitol , am observat următoarele:

În afara directei binecuvântări a bucuriei, fericirii și părtașiei care se revarsă asupra noastră prin acest model divin, există deasemenea și binecuvântări cu rol protector pe care le putem obține prin acest canal. În fiecare dintre cazuri, cel “Prin Care” vin lucrurile, este sub protecția și posedă autoritatea aceluia “De la Care” vin toate lucrurile.

Vedem acest principiu al protecției operând în modelul divin cu astfel de pasaje Biblice ca:

Deuteronom 32: 11 “Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi i-a și-i poartă pe penele lui:”

Rut 2: 12 “DOMNUL să-ți răsplătească ce ai făcut, și plata să-ți fie deplină din partea DOMNULUI Dumnezeului lui Israel sub ale cărui aripi ai venit să te adăpostești!”

Protecția agenților “Prin Care” are loc în timp ce ei onorează, respectă și ascultă de sursa lor “De la Care”. Noi observăm cum Naomi a instruit-o pe Rut să se așeze la picioarele lui Boaz și apoi să-i ceară lui să-și întindă poala hainei peste ea ca un simbol al protecției și îngrijirii.

Rut 3: 9 "El a zis: "Cine ești tu?" Ea a răspuns: "Eu sunt Rut, slujnica ta; întinde-ți poala hainei peste slujnica ta, căci ai drept de răscumpărare."

Prin faptul că s-a așezat la picioarele lui Boaz, Rut a descoperit spiritul supunerii. Ea a invitat protecția și îngrijirea lui prin canalul de binecuvântare.

Acest principiu al protecției este cel care va ocroti poporul lui Dumnezeu în timpul încercării. Am văzut că Psalmul 91 are aplicații la acel timp.¹⁵ Haide-ți să considerăm câteva părți ale acestui psalm și protecția dată poporului lui Dumnezeu.

Psalmul 91:1-2 "Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, (2) zice despre DOMNUL: "El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!"

În timp ce poporul lui Dumnezeu se aliniază cu modelul divin al supunerii prin agențiile delegate de El, ei se regăsesc pe ei înșiși venind sub umbra protecției Sale. Acesta este locul secret al tuturor celor care își pun încrederea în El.

Psalmul 91: 3-4 "Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciuma și de pustiriile ei. (4) El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!"

Pământul va fi măturat în curând de boală, dezastre naturale și violența oamenilor. Mulți oameni își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor care vor veni. Doar acei care îl cunosc pe Dumnezeul lui Israel și pe Fiul Său vor primi protecția Celui Prea Înalt.

"Am văzut că Satana lucra în aceste moduri pentru a-i distrage, amăgi și îndepărta pe cei din poporul lui Dumnezeu, chiar acum, în

¹⁵ În felul acesta Dumnezeu îi va nimici de pe pământ pe cei răi. Dar cei neprihăniți vor fi ocrotiți și scăpați din mijlocul acestor frământări, așa cum Noe a fost ocrotit în corabia lui. Dumnezeu va fi scăparea lor și sub aripile Lui vor găsi adăpost. Psalmistul spune: "Pentru că zici: 'Domnul este locul meu de adăpost' și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge și nici o urgie nu se va apropia de cortul tău" (Ps.91,9-10). Patriarhi și Profeti, pagina 110.

acest timp al sigilării. I-am văzut pe unii care nu stăteau neclintiți în favoarea adevărului prezent. Genunchii le tremurau și picioarele le alunecau, pentru că nu erau statorniciți în adevăr și acoperământul lui Dumnezeu nu putea fi tras deasupra lor în timp ce ei tremurau în felul acesta. Satana își încerca toate tertipurile pentru a-i ține acolo unde erau, până avea să treacă vremea sigilării, până când apărătoarea avea să fie trasă peste poporul lui Dumnezeu, iar ei să fie lăsați fără un loc în care să se adăpostească de mânia arzătoare a lui Dumnezeu, din ultimele șapte plăgi. Dumnezeu a început să tragă această apărătoare peste poporul Său și va fi în curând complet întinsă peste toți cei care urmează să aibă un adăpost în ziua măcelului.” *Experiențe și Viziuni cap. Ușa Deschisă și Cea Închisă*

Ne amintim cum liderii Iudei din timpul lui Hristos au refuzat să creadă în Fiul lui Dumnezeu. Datorită refuzului lor de a-l accepta, ei au refuzat grija și protecția Lui și au fost lăsați la mila Romei.

Matei 23:37 “Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ati vrut!”

Dați-mi voie să explic așa încât nimeni să nu înțeleagă greșit:

Protecția și grija lui Dumnezeu acum și în timpul crizei care ne stă chiar în față va fi dată doar acelor care respectă pe Fiul Său. Cel ce are pe Fiul are viața.

Chestiunea dacă noi credem că Isus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu implică întrebarea cu privire la protecție și grijă. Aceasta nu este doar o simplă discuție academică cu privire la o neînțelegere teologică. Dacă ne așezăm pe noi înșine sub steagul unei ființe pe care Dumnezeu nu ne-a revelat-o în Scriptură atunci noi ne așezăm pe noi înșine în afara protecției și grijii lui Dumnezeu. O respingere a Fiului lui Dumnezeu este o invitație automată către cel rău ca să ne sucească gândirea, să invadeze căminele noastre, să ne înfășoare într-o mie de ispite și nu în ultimul rând să sfârșească cu viețile noastre. O respingere a Fiului lui Dumnezeu a invitat Roma să ne invadeze și să controleze atâtea activități din biserica noastră.

Domnul nostru Isus, omul cel tare al casei Adventismului, a fost legat de Satan prin învățăturile Trinității din biserica noastră. El a intrat în casă și acum îi fură pe membrii casei.

Matei 12:29 “Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare și să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.”

În acest verset Isus vorbește despre principiul protecției și al grijii. În acest caz situația este inversată, unde Satan este omul cel tare sau protectorul/asupritorul și el este cel care trebuie legat ca să dea drumul celor de sub controlul său.

Odată cu publicarea pasajului cu privire la Dumnezeu în Fundamentele de credință din 1980, Biserica Adventistă a pășit în afara protecției directe și a grijii Dumnezeului lui Israel. Multe evenimente au clătinat biserica odată cu acest timp specific. Unul dintre evenimente care îmi sună în minte în mod clar ca și Australian este seara în care am auzit că Lindy Chamberlain a fost convinsă de uciderea fiicei sale care era un bebeluș și că apelul lor cum că un câine sălbatic ar fi furat-o a fost respins. Ca un băiat de 14 ani am privit la cer și m-am întreat,”Unde ești Doamne? De ce ai lăsat acest lucru să se întâmple?” Este aici vreo legătură între respingerea Fiului lui Dumnezeu și capacitatea lui de a-și proteja poporul Său?

S-a întâmplat în aceeași perioadă că o grupă de pastori au respins lucrarea Domnului nostru Isus în Locul Prea Sfânt. Acest dezastru s-a construit pentru o decadă înainte de 1980, ca și mișcarea de a instala dumnezeul Trinitarian pe tronul Adventismului. Totuși acest dezastru nu a căzut asupra noastră până când biserica nu a mărturisit pe dumnezeul lor străin. Ce spuneți despre ciudatele acte financiare care s-au ridicat în acel timp, ca și atacul deschis față de Ellen White? Există vreo legătură între aceste evenimente? Observăm noi că un strat al protecției Divine a fost îndepărtat de la biserica noastră atunci când am acceptat Trinitatea în mod formal în anul 1980?

N-a fost mult după 1980 când anumite uși au început să ni se deschidă pentru evanghelizare în numeroase medii de comunicare.

Suntem noi siguri că minunile care au început să aibă loc la timpul acela au o sursă Cerească? S-ar putea ca lui Satan să i se fi îngăduit să facă miracole pentru Adventiști ca să-i convingă că Domnul era încă cu ei când de fapt era însuși Satan care îi conducea acum? Au fost chiar cei aleși înșelați prin aceste miracole care au plasat "Programe Adventiste" în milioane de case din jurul lumii? De ce atunci când mari sume de bani sunt donate pentru proiecte, foarte puțini se întreabă dacă Satan ar investi în programe Adventiste odată ce ei au părăsit protecția Dumnezeului lui Israel? Noi am fost avertizați:

"Unii își declară necredința în lucrarea pe care Domnul mi-a încredințat-o pentru că, așa cum spun ei, "Doamna E. G. White nu face minuni." Dar acei care se uită după minuni ca un semn al conducerii divine sunt în mare pericol de a fi înșelați. În cuvântul lui Dumnezeu spune că vrăjmașul va lucra prin agenții lui care s-au îndepărtat de la credință, și ei vor face minuni, până acolo încât să coboare foc din cer în fața oamenilor. Prin mijlocul "minunilor înșelătoare" Satan va înșela, dacă va fi posibil, chiar pe cei aleși." *Selected Messages, Volume 2, Page 53*

S-ar putea ca unele dintre aceste miracole să implice bani și "evenimente providențiale"? Ar putea Satan să fie lăsat să facă aceste lucruri dacă noi ne-am îndepărtat de credință prin introducerea celor 27 de Fundamente?

În timp ce ne amintim de experiența lui Israel pe care o repetăm, eu cred că acolo sunt multe lecții pentru noi.

Numeri 21:5-6 "și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: "Pentru ce ne-ați scos din Egipt ca să murim în pustiu? Căci nu este nici pâine, nici apă și ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă." (6) Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel."

"Și acum, când, cu toate aceste dovezi de iubire din partea Lui, poporul încă stăruia să se mai plângă, Dumnezeu voia să tragă la o parte mâna Sa apărătoare, până vor ajunge să prețuiască purtarea Lui de grijă plină de milă și se vor întoarce la El cu câință și

umilință. Pentru că fuseseră apărați de puterea divină, ei nu recunoscuseră nenumăratele primejdii care îi înconjurau din toate părțile. În nerecunoștința și necredința lor, ei se așteptaseră să fie loviți cu moartea, și iată că Domnul lăsa să vină moartea peste ei. Șerpii veninoși, care făceau ca pustiul să fie nesigur, erau numiți șerpi înfocați din cauza grozăviei mușcăturii lor, care aducea fără întârziere o aprindere grozavă a corpului și o moarte grabnică. În clipa în care mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu s-a tras înapoi de la Israel, mulți din popor au fost atacați de aceste animale veninoase. " *Patriarhi și Profeți cap. 38*

Dumnezeul nostru a dăruit Adventismului multe semne ale dragostei și harului Său. El ne-a protejat de multe din atacurile Satanei. Dar poporul nostru a început să-și dorească să fie ca și celelalte biserici protestante; mulți și-au dorit să fie educați ca oamenii lumii; ne-am oboșit de învățăturile mesajului 1888 că Isus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului care a luat carnea noastră. Mulți din poporul nostru au disprețuit mesajul reformei sanitare și standardele care ne-au fost date ca și popor, iar atunci când biserica noastră s-a închinat la pământ înaintea dumnezeului Trinitarian în 1980, Adventismul a pășit în afara protecției Dumnezeului lui Israel.

Prieteni, cred că doar datorită mijlocirii lui Isus înaintea Tatălui Său a prevenit ca mulți din poporul nostru să fie măturați de Satan. Mântuitorul nostru știe că mulți dintre noi, confuzi fiind, ne-am închinat lui Baal fără să știm aceasta. Câți dintre noi și-ar fi pierdut viața în ultimii 30 de ani? Câte mulțumiri și recunoștință datorăm Tatălui pentru îndelunga Lui răbdare cu nebunia noastră?

Numeri 21:7 "Poporul a venit la Moise și a zis: "Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi acești șerpi." Moise s-a rugat pentru popor."

Dragă Tată, mă opresc să-ți mulțumesc pentru îndurarea Ta, mila Ta dulce în a nu ne lăsa să fim distruși de șerpilor care au pătruns în tabăra noastră. Știu că mulți au fost mușcați și sunt răniți; mulți și-au văzut copii, familiile și prietenii căzând datorită otrăvii celui rău și întorcându-și spatele față de Fiul crucificat al lui Dumnezeu. O Tată,

te rog iartă-ne și ajută-ne și vindecă-ne. Întoarce-ne inimile înapoi către Tine și ajută-ne să vedem clar calea pe care ar trebui să umblăm. Te rugăm aceste lucruri în numele lui Isus.

Prieteni m-am întrebat de ani de zile de ce unii din liderii noștri îngăduie atâtor rele să pătrundă în biserica noastră și par a nu face nimic în direcția aceasta. Putem noi să vedem că prin acceptarea Trinității Dumnezeu și-a reținut abilitatea Sa de a conduce mințile pastorilor noștri? Liderii noștri au devenit expuși doctrinelor diavolilor, și ei pierd capacitatea lor de a discerne când Satan se furișează asupra noastră? Putem noi observa că Satan are mare putere să înșele pe liderii noștri datorită Trinității și așa cum el îi înșela pe ei, se întoarce apoi la cei care sunt sub îngrijirea lor și le arată unora dintre ei ceea ce liderii fac pentru ca membrii să se ridice cu mânie împotriva liderilor lor? Noi trebuie să ne rugăm pentru liderii noștri ca ei să se întoarcă și să privească la Fiul Omului care a fost înălțat și să fie vindecați de orbirea lor. Mărturisesc că și eu am fost orb pentru multă vreme. Mi-e rușine să spun că am crezut în Trinitate; citeam așa de mult Biblia și Spiritul Profetic și pur și simplu nu vedeam că mă închinam la Baal.

Am încercat așa de greu să-mi biruiesc dorințele mele tinerești pentru sporturi și apetit. Am încercat să-mi păstrez mintea pură, dar fără protecția Fiului lui Dumnezeu în contextul modelului divin, Satan continua să mă atace și puterea lui asupra mea era mare. Treceam prin valuri de disperare și simțeam că niciodată nu voi fi salvat.

Datorită acestor probleme mulți pastori Adventiști au fost alungați din locul Prea Sfânt și au renunțat la credința că poporul lui Dumnezeu va sta fără Mijlocitor în timpul de pe urmă. Ei încep și predică, "Noi vom păcătui până va veni Isus" și toți cei care aderă la principiile Adventiste simt că au fost eliberați de legalism, când de fapt tot ceea ce ei au făcut este că s-au retras din locul Prea Sfânt, acolo unde ei pot fi insuflați de către Satan care pretinde a sluji acolo în locul lui Hristos.

Mărturisesc că întoarcerea mea față de credința că Isus este Fiul lui Dumnezeu, familia noastră a întâlnit o bătălie. Pentru că eu mi-am

plecat genunchii înaintea lui Baal ca și pastor Adventist de Ziua A Șaptea, Satan a fost lăsat să mă chinuiască pe mine și familia mea pentru o perioadă de timp. Aceasta se poate întâmpla și altora deasemenea, dar Tatăl nostru îngăduie aceste lucruri pentru curățirea caracterului nostru; ca să învățăm să ne încredem în El și să realizăm că fiecare zi în care avem pace se datorează doar milei lui Dumnezeu. Fiecare zi în care sunt capabil să scriu, știu că am protecția lui Dumnezeu. Doresc să vă mulțumesc multora dintre voi cititorilor care știu că vă rugați. Nu iau aceste lucruri ca fiind de la sine, și îmi ridic mâinile în mulțumire pentru mila și protecția Tatălui prin Isus - Fiul Dumnezeului Celui Viu.

Simt nevoia să mă opresc din nou și să mă gândesc la puternicul nostru Mântuitor, Mihail, Căpitanul oștirii Domnului. *O Doamne Isuse, mă arunc la picioarele Tale și te rog să-ți arunci mantia Ta asupra goliciunii mele și să mă iei sub protecția și grija Ta. Știu că am păcătuit împotriva Cerului și al pământului și nu sunt vrednic să fiu chemat după numele Tău, dar mă odihnesc în promisiunea și asigurarea Cuvântului Tău.*

1 Ioan 1:9 “Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.”

Ioan 6:37 “Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.”

Dragă Tată, te rog trimite Spiritul Fiului Tău să ne protejeze pe noi și familiile noastre. Te rog protejează pe liderii noștri care sunt confuzi și orbiți față de adevărul Fiului Tău. Te rog trimite îngerii Tăi să-i ajute și binecuvintează-i și arată-le lucrurile pe care ni le arăți nouă. Noi nu suntem mai buni decât sunt ei. Noi am păcătuit și ne-am închinat la Baal și merităm moartea la fel de mult ca și ei. Cât de mult te rog să vorbești colegilor mei pastori. Doamne Isuse simt dragostea Ta pentru ei în inima mea și îți mulțumesc pentru că împărtășești aceasta cu mine. Te rog Tată, deschide ochii liderilor noștri, te rugăm să-i încurajezi să ne dea voie să ne închinăm Fiului Tău în biserică pe care tu ai stabilit-o. Te rog ridică stindardul încă odată ca să putem privi la Fiul Omului care a fost lovit pentru noi și a murit cu adevărat pe

Calvar și nu doar a adormit. O Tată iartă-ne că am degradat serviciul ispășitor al Fiului Tău și ne-am îndepărtat de Tine. Așa cum s-a rugat Daniel:

Daniel 9:8-18 “Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta! (9) La Domnul Dumnezeu nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit! (10) N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmărim legile Lui pe care ni le pusese înaintea prin robii Săi prorocii; (11) ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu. (12) El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cârmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului. (13) După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău. (14) De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeu nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui. (15) Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire. (16) Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, [biserica, Adventismul]¹⁶ de la muntele Tău cel sfânt; [canal de binecuvântare] căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocară tuturor celor ce ne înconjoară. (17) Ascultă, dar, acum, Dumnezeu nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit! (18) Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea peste care este

¹⁶ Comentariile din parantezele drepte au fost adăugate de autor.

chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurărilor Tale cele mari.”

Prieteni, este rugăciunea mea ca voi să vă uniți în rugăciunea lui Daniel știind că liderii noștri au fost orbiți datorită pierderii protecției Cerului. Dumnezeu a permis ca un blestem să cadă asupra liderilor noștri în timp ce “oamenii de bază; oamenii puternici de demult” ca pionierii noștri, au fost îndepărtați.¹⁷ Haide-ți să ne rugăm ca liderii care nu s-au hotărât încă să lupte împotriva adevărului cu privire la Fiul lui Dumnezeu să se întoarcă totuși la El și să găsească protecție.

Să ne rugăm ca spiritul lui Rut să se întoarcă la liderii noștri și ca ei să meargă și să cadă la picioarele Răscumpărătorului nostru de Sânge și să se roage Lui să-și întindă mantia Lui protectoare asupra goliciunii Adventiștilor de Ziua a Șaptea.

¹⁷ Vezi Isaia 3: 1,2. Vezi de asemenea predica mea “Calea Descendentă.” vimeo.com/15830874.

12. Orbirea lui Samson

Biblia ne spune că părul nu este doar o acoperitoare practică dar deasemenea un simbol al faptului că ne aflăm sub autoritate.

1 Corinteni 11:15 “pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului.”

1 Corinteni 11:10 “De aceea, femeia, din pricina îngerilor, trebuie să aibă pe cap un semn al stăpânirii ei.”

Dacă privim cu atenție la simbolismul atașat părului observăm ceva interesant. Observăm că oamenii în timpurile biblice aveau părul lung atârând pe fețele lor iar femeile păr lung atârând pe capul lor. Prin simbolismul părului noi vedem că binecuvântarea se revarsă de la bărbat la femeie.

Psalmul 133:2 “Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, se coboară pe marginea veșmintelor lui.”

Vedem în versetul de mai sus simbolul uleiului curgând în jos pe barbă ca un simbol al Spiritului Sfânt. Observați deasemenea că curge pe poală deasemenea, care este simbolul protecției. Părul lung al unei femei este simbolul supunerii față de canalul de binecuvântare și al primirii Spiritului lui Dumnezeu asupra ei. Părul lung și curgător al femeii simbolizează întărirea ei în Spirit prin supunerea ei față de soț.

În cele mai multe cazuri dacă bărbații aveau părul lung, era o rușine pentru ei, pentru că ei reprezintă componentul “De la Care” al sistemului de binecuvântare.

1 Corinteni 11:14 “Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung,”

Totuși în anumite cazuri unii oameni aveau păr lung, în cazul jurământului Nazareu, unde un bărbat nu-și tăia părul. În asemenea cazuri acești oameni erau sub direcția specială a Spiritului Sfânt și aveau o lucrare specială de făcut.

Este semnificativ că Isus avea păr lung dar deasemenea și barbă. Vedem în Hristos ambele aspecte ale binecuvântării divine, deasupra capului Său de la Tatăl Său și curgând în jos din gura lui reprezentat prin barbă.

Părul Său era alb și ondulat și I se cobora pe umeri. *Experiențe și viziuni, pagina 16*

Atunci ei au luat trestia din mâinile Lui și L-au lovit cu ea peste cap, făcând ca spini să-I pătrundă tâmplele, făcând ca sângele să se prelingă în jos pe fața și barba Lui. *Experiențe și viziuni, pagina 170.*

Părul lung al lui Hristos a fost un simbol al relației Sale speciale de supunere față de Tatăl Său și binecuvântarea Spiritului Sfânt care curgea asupra lui de la Tatăl Lui.

Matei 3:16 “De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.”

Împuternicit și protejat de Spiritul Tatălui, Isus a vorbit atunci cu autoritate.¹⁸

¹⁸ Niciodată nu ascultaseră îngerii o astfel de rugăciune, ca aceea oferită de Isus la botezul Său, și erau îngrijorați că trebuiau să fie purtătorii mesajului din partea Tatălui către Fiul Său. Dar nu! Direct de la Tatăl vine lumina slavei Sale. Cerurile erau deschise și raze de slavă se odihneau asupra Fiului lui Dumnezeu luând chip de porumbel, în aparența aurului lustruit. Chipul de porumbel simboliza umilința și blândețea lui Hristos. În timp ce oamenii se uitau cu mirare, ochii lor s-au ațintit la Hristos, iar din ceruri au venit aceste cuvinte: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea.” Cuvintele de confirmare că Hristos era fiul lui Dumnezeu au fost date ca să inspire încredere în aceia care au fost martori acelei scene și să-L susțină pe Fiul lui Dumnezeu în lucrarea Lui grea. Deși Fiul lui Dumnezeu era îmbrăcat cu umanitate, totuși lehova, cu propria-I voce, L-a asigurat că este Fiul celui Etern. În manifestarea aceasta spre Fiul Său, Dumnezeu acceptă umanitatea așa cum este înălțată prin excelența Fiului Său preaiubit. *Review and Herald*, January 21, 1873.

Ioan 3:34-35 "Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-l dă Duhul cu măsură. (35) Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui."

Ioan 6: 63 "Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață."

Având aceste gânduri în minte să ne îndreptăm către istoria lui Samson.¹⁹ Acest bărbat era un Nazareu și i s-a spus să nu-și taie părul.

Judecători 13: 5 "Căci vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mâna filistenilor."

Părul lung al lui Samson simbolizează Spiritul lui Dumnezeu care i-a fost dat pentru a poseda putere supranaturală.

În descoperirea căii spre Locul Prea Sfânt din Ceruri, Adventismul a primit o umplere cu Spiritul care îi va împuternici să păzească toate poruncile lui Dumnezeu. Ei aveau să primească puteri supranaturale pentru a predica Mesajul celui de al Treilea Înger și apoi să întâmpine timpul Strâmătorării lui Iacov fără mijlocitor.

"L-am văzut pe Isus, Marele Preot, stând înaintea Tatălui. Pe bordura veșmântului Său atârna un clopoțel și o rodie, un clopoțel și iarăși o rodie. Acei care se ridicau împreună cu Isus își trimiteau credința lor la El în locul prea sfânt, și se rugau, "Tată, dă-ne Spiritul Tău." Atunci Isus sufla asupra lor Duhul Sfânt. În acea suflare era lumină, putere, și multă dragoste, bucurie și pace." *Experiențe și viziuni, pagina 55*

Problema lui Samson a fost ca el a iubit femeii care erau filistene.

¹⁹ "Biblia a acumulat și a legat laolaltă comorile sale pentru această ultimă generație. Toate evenimentele mărețe și amănuntele istoriei Vechiului Testament s-au repetat și încă se repetă în biserică în aceste zile de pe urmă." Manuscript Release, volumul 7, pagina 417

Judecători 14:1-2 "Samson s-a coborât la Timna și a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor. (2) Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: "Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă."

Adventismul a început să se amestece cu alți Protestanți după 1888, și s-au ridicat oameni din rândurile noastre care au dorit să fie într-o mai strânsă legătură cu ei. Așa cum a scris Leroy Froom²⁰ președintelui cu privire la întâlnirile dintre Martin și Barnhouse²¹:

"Nu stiu unde vor duce toate acestea dar noi stim că am câștigat prieteni în cercurile cu influență - prieteni care cred că am fost tratați nedrept." *Leroy Froom to R. R. Figuhr, Apr 26, 1955.*

Așa cum Leroy Froom n-a știut unde vor duce toate aceste întâlniri cu Barnhouse și Martin, tot la fel și Samson n-a avut nici o idee unde vor duce legăturile lui cu Dalila.

Secretul puterii lui Samson era în părul lui, tot la fel secretul puterii Adventismului a fost în cunoașterea lui Daniel 8:14 care deschidea ușa în Locul Prea Sfânt și ne-a îngăduit să primim adevărata putere a Spiritului Sfânt.

²⁰ Leroy Edwin Froom (1890-1974) a fost un pastor și teolog Adventist foarte influent. A jucat un rol central în discuții dintre adventiști și reprezentanți ale altor denominațiuni protestante. Lucrarea lui istorică numită "Credința Condițională a Părinților Noștri" descoperă devoțiunea lui față de Athanasius și Trinitate. "ATHANASIUS (c. 297-373), bishop al Alexandriei și cel mai proeminent teolog al secolului 4, este numit "apărătorul ortodoxismului" datorită susținerii divinității eterne a lui Hristos în bătălia cu privire la Dumnezeu, împotriva atacurilor îndelungate împotriva Arianismului." *Conditionalist Faith of our Fathers Vol 1 Pagina 1061*

²¹ Publicarea cărții *Questions on Doctrine* s-a realizat ca rezultat a unei serie de conferințe între câțiva reprezentanți adventiști și reprezentanți protestanți din 1955 până în 1956. Rădăcinile acestor conferințe au originat într-o serie de dialoguri între președintele conferinței Pennsylvania T.E. Unruh și profesorul în Biblie și editor de revistă evanghelic Donald Grey Barnhouse, despre cartea Ellenei White, *Calea Către Hristos*. Unruh îi trimisese o copie în 1949. În primăvara anului 1955 Barnhouse a ales pe Walter Martin să scrie o carte despre Adventiștii de Ziua a Șaptea. Martin a cerut o întâlnire cu conducătorii Adventiști ca să-i întrebe cu privire la credința lor. - *Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/Questions_on_Doctrine*

Așa cum Samson în mod prostesc a dat secretul său Dalilei care era plătită de Filistenii, tot la fel și Adevntismul a cedat puterea lui prin alterarea multor lucruri care ne arată nouă calea către Locul Prea Sfânt. Cea mai notabilă a fost schimbarea Dumnezeului la care ne închinăm. Notați cu atenție mărturisirea pe care o găsim în *Întrebări despre Doctrine*, pagina 21.

În comun cu Creștinii Conservatori și Crezul Protestant Istoric, Noi Credem.

1. Că Dumnezeu este Creatorul Suveran, Susținătorul și conducătorul universului, și că El este etern, omnipotent, atotștiutor și omniprezent.
2. Ca Dumnezeirea, Trinitatea, Cuprinde pe Dumnezeu Tatăl, Hristos Fiul, și Spiritul Sfânt.

Leroy Froom a jucat un rol cheie în pregătirea cărții *Întrebări despre Doctrine*. El era cu siguranță în deacord cu Crezurile Protestante Istorice. Notați cu atenție aceste afirmații ale lui:

“Pot face aici o **mărturisire personală deschisă**? Când, în urmă cu câțiva ani între 1926 și 1928, mi s-a cerut de către liderii noștri să predau o serie de **studii despre Spiritul Sfânt**, acoperind instituțiile ministeriale ale uniunii Nord Americane din 1928, am descoperit că, în afara prețioaselor îndrumări găsite în Spiritul Profetiei, **nu era practic nimic în literatura noastră** care să dea o explicație sănătoasă în acest uimitor câmp de studiu. Nu erau cărți care să te ajute să găsești un răspuns la această întrebare în literatura noastră. *Leroy Edwin Froom, Mișcarea Destinului, pagina 322(1971)*

“**Am fost forțat să cercetez o gramadă de cărți scrise de oameni din afara credinței noastre...** oameni ca Murray, Simpson, Gordon, Holden, Meyer, McNeill, Moody, Waugh, McConey, Scroggie, Howden, Smith, McKensie, McIntosh, Brooks, Dixon, Kyle, Morgan, Needham, Pierson, Seiss, Thomas, West, și o mare altă grupă - pentru idei și sugestii inițiale, și ca să-mi lumineze calea spre un studiu personal intensiv. Având acestea, am pornit de la ele. Dar ele au fost fără îndoială un ajutor imediat. **Și duzini, dacă nu sute, pot confirma aceiași convingere profundă că unii dintre acești alți**

oameni în mod frecvent aveau o mult mai profundă înțelegere ale lucrurilor spirituale ale lui Dumnezeu decât aveau mulți dintre oamenii noștri de atunci asupra Spiritului Sfânt și a vieții triumfătoare. Era încă în mare măsură o temă obscură.” *Leroy Edwin Froom, Movement of Destiny, page 324*

Cum se poate ca oamenii care au refuzat să intre în Locul Prea Sfânt prin credința în Isus în 1844, ar putea să primească o înțelegere spirituală mai profundă cu privire la lucrurile lui Dumnezeu decât acei care aveau acces la Locul Prea Sfânt? Nu ne-a spus profetul ce Spirit s-a revărsat asupra celor care au respins lucrarea lui Isus în Locul Prea Sfânt?

“M-am întors să mă uit la grupul celor care stăteau încă aplecați înaintea tronului; nu știau că Isus îi părăsise. Satana părea să fie lângă tron, încercând să continue lucrarea lui Dumnezeu. I-am văzut privind în sus către tron și rugându-se: "Tată, dă-ne Duhul Tău". Satana sufla atunci asupra lor o înrâurire nesfântă; era în aceasta lumină și multă putere, dar nu exista iubire delicată, bucurie și pace. Scopul lui Satana era de a-i păstra în starea de amăgire, de a-i trage înapoi și de a-i amăgi pe cei din poporul lui Dumnezeu.” *Experiențe și Viziuni, Sfârșitul celor 2300 de zile, pagina 56*

Prin exprimarea unei credințe în Dumnezeu care era comună cu cea a crezurilor Protestanților Conservatori, Adventismul a alterat întreaga ei înțelegere cu privire la lucrarea de mijlocire a lui Hristos. Aceasta n-a fost înțeles la început datorită faptului că schimbările erau subtile, nu de suprafață, dar profunde și ascunse vederii. Lucrul care a fost observat a fost schimbarea accentului cu privire la ispășire în Locul Prea Sfânt. M. L. Andreasen²² a strigat cu putere în *Scrisori către Biserici*. Avertizarea lui era validă deși el însuși se afla pe același teren alunecos ca și frații săi cu privire la Trinitate. Amândoi Froom și

²² “M.[ilian] L. [auritz] Andreasen (1876-1962), a fost un teolog, pastor și autor Adventist de Ziua a Șaptea. A fost unul dintre cei mai proeminenți și influenți teologi ai bisericii în anii 1930-1940. Andreasen a promovat învățătura cunoscută ca “Teologia Ultimei Generații”, controversată datorită vederii sale despre ispășire și mântuire. Andreasen a devenit bine cunoscut datorită protestelor sale împotriva conducătorilor bisericii Adventiste în ultimii ani ai vieții sale.” - Wikipedia

Andreasen au jucat un rol în a cauza Adventismul să se retragă din Locul Prea Sfânt. Teologia “generația finală” a lui Andreason, lipsită de înțelegerea 1888 a lucrării de mijlocire a lui Hristos, a condus la o mișcare conservatoare în Adventism care a predicat standarde înalte totuși lipsită de cunoașterea Mijlocitorului care a moștenit toate lucrurile de la Tatăl Său.²³ (Vezi prezentarea mea -“Inima Mesajului 1888”). Spiritul acestei mișcări a fost de multe ori agresiv, strident și aproape având o atitudine de boxiori. Lipsa acestei cunoașteri a subminat înțelegerea îndreptățirii prin credință și a cauzat disperare în mulți Adventiști. După împingerea de către conservatori, o mișcare contra inițiată de câțiva studenți Adventiști înarmați cu accentuarea ‘ispășirii complete la cruce’ a lui Froom , a deschis ușa înapoi spre Locul Prea Sfânt și a zgâriat urechile săracilor adventiști care erau deja obosiți de ‘generația finală’ a lui Andreason. Acești studenți au vorbit cu gura unor șerpi veninoși de care ei înșisi fuseseră mușcați.

Cartea *Întrebări despre Doctrine* este foarfecile simbolic din mâinile Dalilei care a tăiat puterea Adventismului²⁴ și a pregătit o cale pentru ochii adventismului ca să fie scoși afară prin mărturisirea Fundamentelor din 1980. A fost în timpul acelei mărturisiri când Filistenii au strigat de bucurie că acum ei stăpânesc peste Adventism.

Tot antrenamentul lui Samson, standarde și viețuire sănătoasă au fost înghițite prin dorința lui de unire cu femeia străină. Tot la fel educația Adventismului și chemarea lui înaltă au fost înghițite de dorința lui după fiicele Babilonului.

Mărturisirea de credință care a pretins că noi avem platforma comună cu crezul Protestanților Conservatori a fost o declarație fermă că, “Noi nu vrem ca acest om să domnească peste noi” (Luca

²³ Vezi prezentarea mea - “The Heart of the 1888 Message” <http://vimeo.com/20699949>

²⁴ Ieremia 7: 28, 29 “De aceea, spune-le: ,Acesta este poporul care n'ascultă glasul Domnului, Dumnezeului său, și care nu vrea să ia învățătură; s'a dus adevărul, a fugit din gura lor.’29 ,Acum, tunde-ți părul, Ierusalime, și aruncă-l departe; suie-te pe înălțimi, și fă o cântare de jale! Căci Domnul leapădă și îndepărtează neamul de oameni, care i-a ațîțat urgia.”

19:14).²⁵ Fiului drag al lui Dumnezeu i s-a arătat ușa odată cu tipărirea și circularea cărții *Întrebări despre Doctrine*. Cu respingerea lui Hristos, instituțiile educaționale au fost măturate de șerpi veninoși infectați cu un puternic spirit de critică, metode moderne de a scrie istorie și metode științifice îndeacord cu teoria evoluționistă. Un articol din revista *Newsweek* din anul 1971 documentează cu acuratețe cum Adventismul a fost măturat de forțe demonice. Citând analiza făcută de Dr. Pipim asupra articolului:

“Strategie de a schimba Adventismul. Dar articolul a continuat să menționeze o dezvoltare uluitoare în adventism. Revista a subliniat eforturile făcute de “liberalii din biserica AZS, care ar dori să recupere Adventismul primitiv tradițional.” Așa cum spun liberalii **“vei găsi foarte puțini profesori seminariști care să admită teoria celor 6 000 de ani, și mulți Adventiști nu mai cred că zilele Creației au fost de 24 de ore.”** Liberalii acuză deasemenea că “Adventiștii tradiționali au așezat o interpretare prea literală cu privire la a doua venire gândind că era chiar după colț și au eșuat să recunoască puterea acelei doctrine de a motiva Creștinii să schimbe lumea din jurul lor.” Și la acel timp când Adventiștii erau așteptați să arate mare interes față de evenimentele timpului sfârșitului (cunoscute tehnic ca escatologie apocaliptică), în opinia Adventiștilor liberali învățați, biserica era “în mod fatal chinuită cu escatologie paranoia.”

În mod semnificativ, articolul din *Newsweek* a afirmat **strategia Adventismului liberal de a reinterpretă doctrinele istorice ale bisericii cu privire la creațiune, a doua venire, și evenimentele ultimelor zile: “Ca un prim pas în recuperarea spiritului disident din trecut, Adventiștii liberali susțin că biserica trebuie să se**

²⁵ Istoria se repetă. În zilele de azi întâlnim același raționament între conducători și pastori ca și oamenii din timpul vieții lui Hristos pe pământ. Trebuie să considerăm cuvintele lui Hristos. “Luați seama ca nimeni să nu vă înșele.” Iudeii se înșelau singuri. Nu din cauza lipsei de lumină sau din cauza lipsei de dovezi nu a fost primit, crezut și onorat Hristos ca fiind Mesia; răutatea, gelozia, și prejudecata a legat atât de mulți cu puterea lor crudă! Minți înnorate cu prejudecată, înfășurate cu invidie și pasiune nesfințită nu vor veni la cuvântul lui Dumnezeu pentru luarea de hotărâri. Aceia care s-au așezat în scaunul lui Moise au insuflat în mințile oamenilor interpretarea lor falsă a Scripturilor. *Signs of the Times July 23, 1896*

debaraseze de dependența față de literalismul Biblic exagerat.”
*Samuel Pipim, Primind Cuvântul, pagina 75.*²⁶

Cel mai mare șarpe care a mușcat Adventismul este descoperit în dorința lui de a “se elibera de dependența de un literalism Biblic exagerat”. În respingerea unui Fiu literal al unui Tată literal, biserica noastră s-a îndreptat întâi spre un Tată și Fiu metaforic care la rândul ei a deschis bisericii de acum beată, un întreg sistem de filosofii intelectuale. Sanctuarul Literal a căzut; Fiul literal al Omului care a luat asupra Sa natura noastră; pastorul literal bărbat; pentru mulți, cele șase zile literale ale săptămânii; victoria literală asupra păcatului; acestea și multe alte doctrine au fost măturate la o parte în beție oarbă.²⁷ Cât de adevărate sunt cuvintele lui Lee Roy Froom că nici el n-a știut unde vor duce toate acestea!

Una dintre evidențele acestei orbiri care a venit asupra noastră este mărturisirea Președintelui Conferinței Generale privind introducerea noilor Credențe Fundamentale:

Deci este important ca să privim la aceste afirmații cu grijă și atunci când am terminat de privit, **știm că nu am comis violență, că nu am permis ca nimic să devină erodat sau slăbit**, ci mai degrabă am întărit și ajutat, și poate am devenit mai lucizi și mai limpezi.

Noi nu sugerăm schimbarea nici unei credințe sau doctrine pe care această biserică a susținut-o. Noi nu avem nici un interes în dărâmarea nici unei fundații ale Adventismului istoric. Acest document nu este destinat să facă aceasta, nici să deschidă calea pentru ca aceasta să aibă loc. Ar trebui să fie clar că noi nu adăugăm nimic și nici nu ștergem nimic din teologia istorică Adventistă. Noi încercăm să exprimăm credința noastră într-un fel care poate fi înțeles astăzi. N. C. Wilson, *Review and Herald, April 23, 1980.*

Sunt convins că Președintele nostru de la acel timp a știut bine ce a spus. El nu a crezut că biserica schimbă ceva. Totuși pentru că respinsese protecția adevăratului Fiu al lui Dumnezeu prin

²⁶ Cuvintele italice din original

²⁷ Vezi predica mea “The Inroads of Spiritualism.” <http://vimeo.com/15862381>. Vezi, de asemenea, capitolul 25 din cartea mea *The Return of Elijah*. Disponibilă la Amazon.com.

distribuirea cărții *Întrebări despre Doctrine*, mărturisire care era în comun cu credințele Conservatoare Protestante, nu putem decât să ne pară rău pentru orice om care a fost orbit de ceața metaforică care vine cu o astfel de mărturisire Trinitariană. Nu condamn acum în nici un fel pe Președintele nostru. Eu am fost la fel de orbit cum era și el. N-aș îndrăzni să arunc vre-o piatră în el, totuși acestea sunt faptele istoriei, și remediul potrivit vine doar ca urmare a unui diagnostic corect.

Ca o mărturie a orbirii lui care ne-a spus ca noi nu schimbăm nimic de fapt, am auzit de concluzia faimoasă de acum 13 ani mai târziu în cuvintele acestea:

Cei mai mulți dintre fondatorii Adventismului de Ziua-a-Șaptea n-ar putea să se alătore bisericii astăzi în cazul în care ar trebui să subscrie Credințelor Fundamentale ale denominațiunii. Mai specific, majoritatea n-ar putea să fie de acord cu credința numărul 2, care tratează despre doctrina trinității. George Knight, *Ministry*, Octombrie 1993, pagina 10.

Dacă nu am schimbat nimic și nu am dărâmat fundația Adventismului, atunci de ce n-ar putea Pionierii noștri să mai fie membrii ai bisericii? Mulți oameni au sugerat că aceasta era doar o minciună pentru a ascunde agenda reală. Poți acuza un orb beat de minciună? Ar fi greu să faci ca o astfel de mărturisire să apară în tribunal.

Deci acum Adventismul macină porumb pentru Filistenii și hrănește împărăția lor mai degrabă decât Împărăția Cerurilor. Unii dintre noi ne-am venit în fire după ani de viață fără putere, ochi și păr.

Cine este micul copilaș care va conduce Adventismul la secretul puterii Babilonului; acest copilaș al Filistenilor care conduce Adventismul la stâlpii Babilonului pentru ai sfărâma? Acestea sunt lucrurile asupra cărora trebuie să medităm în timp ce deplângem orbirea Adventismului. Cine a fost Eli al Adventismului care a mers orb la lucrările care au avut loc în anii 1940 și 1950 și a lăsat pe fii săi Hofni (boxior) și Fineas (gură de șarpe) să ia chivotul afară din Locul Prea Sfânt? Acestea sunt toate lucrurile la care noi putem cugeta și să ne rugăm.

În afara faptului de a căuta să așez înaintea dumneavoastră linii de gândire care dau context situației noastre prezente, apelez deasemenea să fiți blânzi cu liderii Bisericii Adventiste, mulți dintre care sunt beți cu vin, mușcați de șerpi înfocați, plini de otravă și suferind de orbire și chelie.

Haideți să ne amintim deasemenea că multe grupări care s-au născut din Adventism, profesând o credință în Fiul născut, au provenit din aceeași istorie și au devenit orbi față de modelul divin, și în durerea lor datorată șerpilor, au aruncat fidelitatea lor față de biserica rămășiței lui Dumnezeu. Haide-ți să avem răbdare unul cu altul în timp ce încercăm să ne detoxificăm de veninul șarpelui moștenit.

Este doar datorită milei lui Dumnezeu că a îngăduit ca unii dintre noi să devină semi-coerenți. Unora dintre noi li s-a dat să poată vedea oamenii ca pe niște copaci mergători. Haide-ți să strigăm către Fiul lui David să aibă milă de noi toți și să ne dea înapoi vederea, pentru că fără îndoială în țară nu există nici o vedere luminată. 1 Samuel 3:1

Haide-ți să ne amintim istoria lui Isus în Matei 20. Erau doi oameni orbi:

Matei 20:30 "și doi orbi ședeau lângă drum. Ei au auzit că trece Isus și au început să strige: "Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!"

Unul dintre orbi este biserica care a respins pe Fiul lui Dumnezeu și a uitat divinul nostru soț "De la Care". Celălalt orb reprezintă pe acei care au respins iubita lui Biserica; canalul "Prin Care" a fost încredințată lui Hristos. Noi amândoi trebuie să întrebăm pe Mântuitorul:

Matei 20:32-34 "Isus S-a oprit, i-a chemat și le-a zis: "Ce vreți să vă fac?" (33) "Doamne", I-au zis ei, "să ni se deschidă ochii!" (34) Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El. "

Fie ca Isus să aibă milă de noi toți pentru orbirea noastră, orbire care a venit asupra noastră pentru că am respins protecția și asigurarea Răscumpărătorului Nostru de Sânge. Noi am refuzat să avem mantia Lui asupra noastră.

Fie ca rugăciunea noastră să fie: "Doamne, deschide ochii noștri."

Capitolul 4. Primind Binecuvântare Prin Canalul Corupt

13. Exemplul Uimitor al Anei

Considerând istoria pe care am revizuit-o în capitolele anterioare revelând ceața metaforică care a condus biserica noastră în apostazie, este natural pentru mulți să asume că nu există binecuvântare privind la liderii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Totuși eu cred că există lecții pentru noi în istoria Anei care se aplică situației noastre curente.

În primul capitol din Samuel noi avem cazul Anei care suferea sub povara faptului că nu avea copii, și dincolo de aceasta mai trebuia să sufere cuvintele batjocoritoare ale celeilalte soții care putea să se mândrească cu producerea copiilor în timp ce ea nu putea.

1 Samuel 1: 1, 2 “Era un om din Ramataim-Tofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Tuf, efratit. (2) El avea două neveste: una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea.”

1 Samuel 1:4-7 “În ziua când își aducea Elcana jertfa, dădea părți nevestei sale Penina, tuturor fiilor și tuturor fiicelor pe care le avea de la ea. (5) Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse stearpă. (6) Potrivnica ei o înțepa deseori, ca s-o facă să se mânie, pentru că Domnul o făcuse stearpă. (7) Și în toți

anii era așa. Ori de câte ori se suia Ana la Casa Domnului, Penina o înțepa la fel. Atunci ea plângea și nu mânca.”

Soțul Anei, Elcana, nu pare să fi înțeles rolul lui de preot de a se ruga pentru soția lui așa cum Isaac s-a rugat pentru Rebeca.

Geneza 25: 21 “Isaac s-a rugat Domnului pentru nevasta sa, căci era steapă; și Domnul l-a ascultat: nevasta sa, Rebeca, a rămas însărcinată.”

În schimb el a continuat s-o rănească fără să vrea și mai mult, încercând să o liniștescă cu cuvintele: “Nu sunt eu mai de preț în ochii tăi decât zece fii?”

Ana n-a răspuns soțului ei cum a răspuns Rahela lui Iacov când a fost în aceeași situație.

Geneza 30:1 “Când a văzut Rahela că nu face copii lui Iacov, a pizmuit pe sora sa și a zis lui Iacov: "Dă-mi copii, ori mor!"

Încercarea pe care Ana a trebuit să o îndure concurând cu o altă femeie și neavând copii i-a făcut viața aproape nesuportabilă, dar în loc să-și reverse frustrările, ea le-a adus înaintea Domnului.²⁸

1 Samuel 1: 10 “Și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărât și plângea.”

Și dacă aceasta nu era destul, în timp ce se ruga în templu a fost acuzată de Marele Preot ca fiind beată.

1 Samuel 1: 12-13 “Fiindcă ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu băgare de seama la gura ei. (13)

²⁸ În zadar caută soțul ei să o mângâie. „Ana, pentru ce plângi și nu mănânci? Pentru ce ți-e întristată inima?” zicea el. „Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?” (1 Sam. 1,8). Ana nu a rostit nici o mustrare. Ea a lăsat asupra Domnului povara pe care nu o putea împărți cu nici un prieten de pe pământ. Se rugă stăruitor ca El să îndepărteze de la ea ocară și să-i acorde darul scump de a avea un fiu pe care să-l îngrijească și să-l crească pentru El. Ea făcu și un vot solemn, că îl va consacra chiar de la naștere pe fiul ei lui Dumnezeu, dacă i se va asculta cererea. *Patriarhi și Profeți, pagina 570.*

Ana vorbea în inima ei și numai buzele și le mișca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea că este beată."

Haide-ți să considerăm acest punct din povestire cu multă atenție. Partea Anei a fost făcută foarte grea datorită circumstanțelor; ea a fost batjocorită de o soție rivală și nu a fost înțeleasă de soțul ei. Adăugați la aceasta faptul că Eli nu era un preot credincios.

"Eli era preot și judecător în Israel. El ocupa locul cel mai de frunte și de cea mai mare răspundere în poporul lui Dumnezeu. Ca unul care fusese ales de Dumnezeu în slujba sfântă a preoției și așezat în cel mai înalt scaun judecătoresc din țară, el era privit de popor ca fiind un model și exercita o mare influență asupra semințiilor lui Israel. Dar, cu toate că fusese chemat să cârmuiască întregul popor, el nu cârmuia în propria sa familie. Eli era un tată îngăduitor. Întrucât îi plăceau liniștea și pacea, nu-și folosea autoritatea pentru a înfrânge relele deprinderi și pasiuni ale copiilor săi. În loc să-i judece sau să-i pedepsească, mai bine se supunea voii lor și-i lăsa să umble pe căile lor. *Patriarhi și Profeți, pagina 575*

Noi știm de asemenea că înainte ca Eli să moară era obez. Aceasta indică faptul că era deasemenea un om dedat apetitului. După cum el nu-și putea controla propriile pasiuni, el nu putea controla pasiunile fiilor săi.

Știm de la timpul când Samuel a început să slujească în templu că:

1 Samuel 2:12 "Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul."

De asemenea mai știm că:

1 Samuel 2:22 "Eli era foarte bătrân și a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat și că se culcau cu femeile care slujeau afară la ușa Cortului Întâlnirii."

Haideți să reținem aceasta în timp ce Eli o abordează pe Ana acuzând-o că era beată în templu.

Care ar fi răspunsul nostru la această acuzație?

1. Știind că Eli era delăsător și nu și-a corectat copiii.
2. Văzând că acest om era un sclav al apetitului el însuși.
3. Poate știind că fiii lui Eli făceau lucruri foarte rele în templu cum ar fi profanarea jertfelor și culcându-se cu femeile în templu.

Cunoscând aceste lucruri și fiind deja plină de durere datorită anilor de batjocură din partea soției rivale, nu ar fi doar natural să spunem preotului câteva adevăruri de-ale casei? N-ar fi rezonabil să spună preotului în termeni clari că ar trebui să-și scoată mai întâi bârna din ochii lui înainte să încerce să scoată paiul din ochii altora?

Totuși cum răspunde Ana?

1 Samuel 1:15 "Ana a răspuns: "Nu, domnul meu, eu sunt o femeie care suferă în inima ei, și n-am băut nici vin, nici băutură amețitoare; ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului."

Ea răspunde îndurerată, "Nu domnul meu."

În momentul critic Ana și-a menținut modelul divin și a răspuns în Spiritul lui Hristos prin recunoașterea agentului desemnat de Dumnezeu.

Cum credeți că a răspuns Cerul în acel moment? Credeți că Tatăl nostru Ceresc a zâmbit? Credeți că El ar fi lăcrimat de bucurie? Această femeie avea toate motivele din lume să se răcorească pentru durerea ei asupra acestui preot gras și pe jumătate orb.

Observați cuvintele de binecuvântare care au venit de la tronul cerului prin acest preot necalificat.

1 Samuel 1: 17 "Eli a luat din nou cuvântul și a zis: "Du-te în pace, și Dumnezeul lui Israel să asculte rugăciunea pe care l-ai făcut-o!"

Prin binecuvântarea preotului Eli, Dumnezeu a dat Anei pace²⁹ și a fost un act de supunere față de o preoție coruptă care a adus la existență pe Samuel.

Mai mult de-atât, Ana a fost gata să dăruiască pe fiul ei preoției care o acuzase că ar fi beată în întâlnirea anterioară.

Ai înmâna copilul tău întâi născut unui astfel de om care ți-a vorbit așa?

Ce credință! Ce curaj! Ce femeie uimitoare!

Sunt aici lecții pentru noi astăzi? Avem noi de-a face cu o conducere coruptă a bisericii, unii dintre care se amestecă în darurile Domnului și le investesc în locuri dubioase? Avem noi de-a face cu oameni care sunt relaxați în a restrânge pe tinerii pastori de la a aduce tot felul de urâciuni în biserica noastră? Cum vorbim noi unor astfel de pastori când ne acuză pe noi că suntem beți cu vin în timp ce noi strigăm în amărăciunea sufletului nostru pentru dragostea noastră față de Fiul născut, insistând că Fiul ar trebui recunoscut în biserica Sa?

Există cumva o lecție pentru noi? Poate binecuvântarea să vină la noi printr-un canal corupt? Există vreo cheie pentru noi în această situație?

Este posibil ca tocmai prin acești lideri care fac aceste lucruri să vină binecuvântarea care să restaureze vocea profetică, o voce care ar pronunța judecata chiar asupra structurii care a fost folosită ca să producă acea voce?

“...Cel care are urechi de auzit, să audă.”

²⁹ Marele preot a fost adânc impresionat, căci era un om al lui Dumnezeu, și, în loc de mustrare, a rostit o binecuvântare: „Du-te în pace, și Dumnezeul lui Israel să asculte rugăciunea pe care l-ai făcut-o”. Rugăciunea Anei a fost ascultată; ea a primit darul pe care-l ceruse cu atâta ardoare. Privind la copil, ea l-a numit Samuel, „căci de la Domnul l-am cerut”. *Patriarhi și Profeți, pagina 570.*

14. Parfumul Dulce Al supunerii Abigailei

Una dintre cele mai bune ilustrații ale Spiritului lui Hristos răspunzând unei autorități apostaziate este istoria lui Abigail.

“În caracterul lui Abigail, soția lui Nabal, avem o ilustrație a feminității după ordinul lui Hristos.” *Manuscript Releases, 21 pagina 213.*

Nabal are orice avantaj spiritual ca descendent al lui Caleb, totuși el este tot ceea ce un lider n-ar trebui să fie. Biblia descrie pe Nabal și Abigail fiind în întregime opuși unul altuia.

1 Samuel 25:3 “Numele acestui om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.”

Cuvântul aspru înseamnă sever, împietrit, încăpățânat, dur, plin de amărăciune și înțepenit de grumaz. Cuvântul rău include adversitate, nesuferit, șiret, imoral și mizerabil. Omul este un soț din iad. Singurul lucru bun menționat despre el a fost moștenirea lui de la Caleb care doar a grăbit înrăutățirea caracterului său. Poți să-ți imaginezi cum era pentru Abigail să trăiască cu un astfel de om? Ce ar putea să fie mai greu decât să fie unită cu un soț sever, dur și mizerabil? Totuși în fața acestui blestem torential care cade asupra Abigaelei noi citim cu uimire și bucurie că ea era o femeie cu judecată și frumoasă la chip. Cuvântul cu judecată în ebraică înseamnă: inteligență, implicit succes, discreție, cunoștință, prudență, bun simț, înțelegere, înțelepciune, înțelept.

Cum poate o plantă așa parfumată să crească într-un canal al unui izvor așa de dărâmat? Nu este acesta Spiritul Aceluia care a devenit ca o "rădăcină ieșită dintr-un pământ stâncos?" Și citim mai departe:

"Spiritul Fiului lui Dumnezeu locuia în inima ei. " Patriarhi și Profeți, pagina 667.

Istoria Biblică descoperă că David și oamenii lui au construit un zid de protecție pentru Nabal. David a trimis o delegație de zece oameni la Nabal cu o binecuvântare și o cerere. Observați ce a cerut David să spună lui Nabal:

1 Samuel 25:6-8 "și să-i vorbiți așa: **"Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău.** (7) Și acum, am auzit că tunzi oile. Păștorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărât și nu li s-a luat nimic în tot timpul cât au fost la Carmel. (8) Întreabă pe slujitorii tăi și-ți vor spune. Să capete trecere, dar, tinerii aceștia înaintea ta, fiindcă venim într-o zi de bucurie. Dă, dar, te rog, robilor tăi și fiului tău David, ce te lasă inima."

David era unsul Cerului pentru a binecuvânta pe Israel. Binecuvântarea pe care el a trimis-o nu era o simplă lingușire dulce. Acele cuvinte aduceau cu ele o reală binecuvântare lui Nabal și casei sale. Primitorul acestei binecuvântări i se cerea doar să urmeze principiul legământului Avraamic de binecuvântare a celui ce a fost binecuvântat de Dumnezeu.

Geneza 12:2-3 "Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. (3) Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine."

Era aici o binecuvântare pentru Abigail în cuvintele lui David, totuși soțul ei s-a așezat pe sine în poziția în care aducea blestem asupra întregii lui case și astfel și asupra lui Abigail.

1 Samuel 25:10-11 "Nabal a răspuns slujitorilor lui David: "Cine este David și cine este fiul lui Isai? Astăzi sunt mulți slujitori care fug de

la stăpâni. (11) Și să-mi iau eu pâinea, apa și vitele mele, pe care le-am tăiat pentru tunzătorii mei, și să le dau unor oameni care sunt de nu știu unde?"

Observați provocarea pe care o face Nabal; sună foarte familiar cu răspunsul lui Faraon față de Moise în Exodul 5:2. Totuși Nabal merge dincolo de referința generală a lui Faraon și se adresează mai direct calității de fiu a lui David. Nabal refuză să recunoască legătura lui David ca fiu față de tatăl său. Prin această linie Iacov a indicat că sceptrul nu se va îndepărta. Geneza:10. Negarea identității lui era o respingere a dreptului său de a domni peste Israel.

Cu milă, unul dintre tineri îi spune lui Abigail întreaga istorie în care-i explică că fiul lui Isai³⁰ a fost un zid de protecție pentru turmele soțului său și n-au făcut nici un rău pentru a le vătăma. Acum întrebarea este pusă acestei femei:

1 Samuel 25:17 "Să știi acum și vezi ce ai de făcut, căci pierderea stăpânului nostru și a întregii lui case este hotărâtă, și el este așa de rău încât nimeni nu îndrăznește să-i vorbească."

În această afirmație, servitorul pledează pentru propria-i viață. El știe că Nabal nu l-ar asculta pe el sau pe unul din servitorii săi. Totuși dacă nimic nu se poate face, exista o mare probabilitate ca David să șeargă întreaga casă de pe hartă.

Abigail ia o decizie fără știrea soțului ei. Ea știe că dacă se roagă de el, v-a primi același răspuns pe care l-a primit întotdeauna.

"Abigail a văzut că trebuia făcut ceva pentru a împiedica consecințele greșelii lui Nabal, și că trebuie să-și asume responsabilitatea de a acționa imediat fără sfatul soțului ei. Ea știa că nu ar fi ajutat la nimic să vorbească cu el, căci el ar fi primit propunerile ei cu împotrivire și abuz. El i-ar fi amintit că el este stăpânul casei, că ea este soția lui și de aceea, în supunere față de el, ea trebuie să facă așa cum i-ar dicta el. Ea știa că mesajul răutacios trebuia împiedicat imediat și, fără consimțământul lui, a

³⁰ Isai înseamnă "îmi aparține".

adunat asemenea daruri cum a crezut mai bine pentru a potoli mânia lui David, pentru că știa că el era hotărât să se răzbune pentru insulta primită. Ea știa de asemenea că Nabal era și el hotărât în planurile lui și că el n-ar fi primit niciodată sfatul ei și n-ar fi acționat după planul ei. Ea însăși a adus lui David lucrurile pe care Nabal a refuzat să le dea, și s-a legat pe sine de cauza lui David pentru binele său. Atitudinea lui Abigail în această situație a fost una aprobată de Dumnezeu, și circumstanțele au demonstrat că ea poseda un spirit și un caracter nobil. *Manuscript Release 21, pagina 213.*

Haideți să ne oprim pentru un moment și să considerăm viața lui Abigail trăind sub tirania lui Nabal. De câte ori a batjocorit-o el? De câte ori a abuzat-o și a făcut-o să se simtă ca o piesă de negoț? De câte ori i-a refuzat el ca soț acele lucruri pe care o soție ar trebui să le primească de la soțul ei? Un om lipsit complet de sensibilitate, atenție și preocupare pentru binele ei? Prin apelul ei la David, Abigaela și-ar fi putut asigura propria scăpare. Ea ar fi putut spune lui David cât de rău este soțul ei și apoi să continue să-i povestească cât de rău se purta cu ea. Totuși ce ne spune inspirația că a făcut ea:

“Abigail l-a întâmpinat pe David cu respect, arătându-i onoare și considerație, și și-a apărat cazul cu elocvență și cu succes. Deși nescuzând insolența soțului ei, ea totuși a pledat pentru viața lui.” *Manuscript Realese 21, pagina 214.*

Nu sunt sigur ce emoții îți trec prin inimă acum, dar eu a trebuit să mă opresc și să mă gândesc profund la aceasta. Ai pleda tu pentru viața unui om care nu ți-a cauzat nimic altceva decât mizerie? Abigail a fost o femeie frumoasă înăuntru și afară. Ea a înțeles canalul de binecuvântări. Dacă ea ar fi blestemat pe soțul ei atunci un blestem ar fi căzut asupra ei. Mai mult decât aceasta, ea a făcut următoarea cerere lui David:

1 Samuel 25:28 “Iartă, te rog, vina roabei tale, căci DOMNUL va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele DOMNULUI, și niciodată nu va fi răutate în tine.”

Abigail cere lui David să-i ierte greșeala. Ce? Dar Abigail nu făcuse nimic greșit! De ce ar face ea aceasta? Abigail a înțeles canalul binecuvântării, și pentru că era soția lui Nabal ea și-a asumat păcatul soțului ei pentru al mărturisi. Fără să îmbrățișeze în mod real păcatul lui, ea nu-l putea mărturisi în realitate.

Abigail a demonstrat o credință care pătrunde adânc în caracterul lui Dumnezeu și a împărăției Sale. În credință ea a mijlocit pentru viața soțului ei, a mărturisit păcatul lui crezând și încrezându-se că Dumnezeu v-a asculta strigătul disperat al inimii ei pentru libertate din tiranie și libertatea de a onora în mod deschis pe fiul lui Isai.

Și deci, citim:

1 Samuel 25:36-37 “Abigail a ajuns la Nabal. Și tocmai el dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț împărătesc; inima îi era veselă, și era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, până la lumina zilei. (37) Dar dimineața, după ce trecuse beția lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce se întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte și s-a făcut ca o piatră.”

În mijlocirea pentru viața soțului ei, Dumnezeu a eliberat-o de tirania lui prin ai sfârși viața lui.

Deci vedem printr-un proces de mijlocire pentru viața autorității imediate din viața ei și asumându-și păcatele lui și mărturisindu-le, Dumnezeu a îndepărtat acea autoritate de la ea și i-a permis acces direct la David prin căsătorie.

1 Corinteni 10:11 “Aceste lucruri li s-au întâmplat că să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

Fiul lui Dumnezeu și îngerii Lui au fost ca un zid de protecție în jurul bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. El a trimis o delegație bisericii cu o binecuvântare de pace și o cerere pentru un dar de mulțumire. Totuși biserica noastră a ridicat vocea ei în tonuri³¹ ferme și ascuțite

³¹ Deși unii adventiști au avut o problemă cu doctrina, [Trinității] biserica noastră astăzi a luat o poziție fermă și inexorabilă cu privire la această învățătură. *Glimpses of our God, Lecțiunea Școlii de Sabat*, Lecția numărul 1, Sabat după amiază, primul trimestru, 2012.

și a spus “ Cine este Fiul lui David? Nu vrem ca acest om să domnească peste noi!”

În consecință, răul este destinat casei Adventismului; ne-au venit mesaje explicându-ne calamitatea care este aproape să cadă asupra noastră. Mulți dintre noi au fost tratați aspru de către biserică și ni s-a interzis să oferim mulțumiri Fiului lui David în gospodăria Adventistă. Deci ce este de făcut frați și surori? Să spunem noi Fiului lui David ce rea este conducerea Adventismului? Vom folosi noi aceasta pentru a ne elibera pe noi înșine de tirania sa și să complotăm distrugerea ei prin circumstanțe “providențiale”? Nu ar trebui mai degrabă să răspândim parfumul Abigaelei în cererile noastre față de Fiul lui David?

“Cuvintele acestea nu puteau veni decât de pe buzele cuiva care le primise din înțelepciunea venită de sus. Evlavia Abigaelei se arăta, ca și parfumul unei flori, cu totul inconștient, pe trăsăturile feței ei, în cuvintele și în purtarea ei. Duhul Fiului lui Dumnezeu sălășluia în inima ei. Vorbirea ei dreașă cu har, plină de amabilitate și pace, răspânda o influență cerească.” *Patriarhi și Profeți, pagina 769.*

Nu ar trebui să pledăm pentru viața bisericii noastre și pentru păcatele bisericii? Nu ar trebui noi în adevăr să ne asumăm păcatele bisericii pentru ca să le mărturisim Fiului lui David? Noi nu avem nevoie de aprobarea bisericii pentru a ne apropia de Fiul lui Dumnezeu; ne putem aduce tributul nostru de laudă și să pledăm cazul nostru propriu. Cu siguranță nu avem nevoie de aprobarea acelor voci care deja au divorțat liderii necredincioși. Haideți să acționăm rapid și să-l împăcăm pe Fiul lui David prin cererile și apelurile noastre.

Nabal n-ar fi trebuit să moară. Primind această veste de la soția sa, ar fi putut discerne înțelepciunea ei în al salva, ar fi putut mărturisi păcatele sale cerând să fie iertat pentru faptul că a fost atât de iute la mânie. El ar fi putut să ceară iertare pentru căile lui rele, dar prin faptul că și-a menținut aroganța și a refuzat să lase binecuvântarea lui David să treacă prin el peste Abigail, Dumnezeu a îndepărtat obstacolul din canal și a făcut sigur ca Abigail să primească darul păcii oferit ei la început.

Una dintre barierele schimbării lui Nabal și a căilor lui a fost starea lui de beție și dorința lui de a acționa ca un rege. Dacă n-ar fi fost atât de îmbătat, el ar fi putut să-și revizuiască viața. Chiar și așa, vinul babilonului care i-a înfășurat pe mulți din biserica noastră astăzi îi așează pe mulți în poziția de a suferi atac de inimă. Deci vedem cel mai puternic mijloc de a îndepărta obstacolul din canal este să ne asumăm păcatele aceluiași obstacol asupra noastră și să mijlocim pentru viața aceluia care obstrucționează canalul.

Nu ne vom ruga noi pentru viețile lor? Nu ne vom ruga noi insistent pentru ei? Atunci cuvintele vor fi pronunțate asupra noastră:

1 Samuel 25:32-33 "David a zis Abigailei: "Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul lui Israel care te-a trimis astăzi înaintea mea! (33) Binecuvântată să fie judecata ta și binecuvântată să fii tu, că m-ai oprit în ziua aceasta să vărs sânge și mi-ai oprit mâna!"

Vă invit să studiați istoria Abigailei îndeaproape pentru că mai sunt câteva puncte instructive la care să medităm pentru propriul nostru bine. Voi menționa încă câteva puncte pentru reflecție:

1. Istoria are loc după moartea lui Samuel, deci această istorie se aplică la timpul de după moartea profetului. 1 Samuel 25:1
2. Nabal era un om foarte bogat. Era bogat și plin de bogății și se simțea că nu avea nevoie de nimic. 1 Samuel 25:2
3. Deși Saul era conducător și părea că David va cădea victimă planurilor lui Saul, Abigail a menținut credința ei că fiul lui Isai va domni pe tronul lui Israel. 1 Samuel 25:30
4. Abigail n-a putut să-l alerteze pe soțul ei datorită beției lui. 1 Samuel 25:36
5. Când David a chemat-o pe Abigail să-i fie soție, Abigail a luat cu ea cinci fete virgine la nuntă. Ne dă spiritul Abigailei o idee despre parfumul oleiului posedat de aceste virgine înțelepte? 1 Samuel 25:42

15. Om După Inima lui Dumnezeu

Viețile Anei și Abigailei stau ca torțe de lumină pentru aceia care se luptă sub povara unei conduceri corupte. Spiritul lui Hristos în Ana a pregătit calea pentru un mare profet care să reformeze națiunea lui Israel. Frumusețea parfumată a Abigailei a întărit tronul viitorului monarh prin sfaturile ei înțelepte, date în tonuri umile și supuse. Amândouă aceste femei au obținut o binecuvântare printr-un canal corupt, care le-a binecuvântat nu doar pe ele ci și întreaga comunitate.

În viața lui David găsim descoperite și mai departe lecții vitale ale felului în care poporul lui Dumnezeu ar trebui să răspundă unei conduceri corupte. Cazul lui David strigă spre noi cu o avertizare pentru toți acei care se simt chemați să lucreze pentru Dumnezeu.

1 Samuel 16:13 “Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David, începând din ziua aceea și în cele următoare. Samuel s-a sculat și s-a dus la Rama.”

David a fost uns de cea mai înaltă autoritate spirituală din Israel pentru a fi împăratul lui Israel. Dumnezeu l-a lepădat pe Saul și David urma să-l înlocuiască. Ceea ce găsim cel mai interesant este că David nu face nici o mișcare pentru a-și asigura pentru sine ceea ce Dumnezeu i-a promis.

“Marea onoare acordată nu l-a făcut pe David să fie mândru. În pofida înaltei situații la care era chemat, își continuă liniștit ocupația

și așteptă în pace până când planurile lui Dumnezeu urmau să se realizeze la timpul lor și în felul rânduit de El. La fel de umil și modest ca înainte de ungere, păstorașul se întoarse la colinele lui, păscând și păzind turmele la fel de blând ca și mai înainte.”
Patriarhi și Profeteți, pagina 641.

Vedem pe Domnul deschizând calea pentru ca David să înțeleagă cum merg treburile la curtea împăratului prin faptul că l-a adus să cânte pentru Saul, înprospătând spiritul împăratului. (1 Samuel 16: 20-23) După ce David a început ascensiunea lui spre proeminență în împărăție, Saul cel schimbător l-a văzut ca o amenințare periculoasă.

Aici începem să vedem sclipiri de lumină în caracterul lui David. Acum David era deja căsătorit cu una dintre fiicele împăratului; el știa de asemenea că fiul împăratului, Ionatan îl iubea și că mulți din comunitate îi cântau laude. Nu era acesta un timp în care să-și impună conducerea națiunii? Nu era el uns ca viitor împărat? Nu putea el să-l atragă pe Samuel de partea lui, așezându-se în capitală și proclamându-se pe sine împărat? De ce toată această fugă de domnie când era în puterea lui să-și întoarcă poporul spre cauza sa? Haideti să facem un sumar al situației lui David:

1. El a fost uns ca împărat de cea mai mare autoritate spirituală și de judecătorul recunoscut al lui Israel.
3. El era un erou național după omorârea lui Goliat.
4. Era căsătorit cu fata împăratului.
5. Era iubit de următorul în rând la tron, Ionatan.
6. David era un general priceput care acum conducea o armată de luptători letali, care abia ce distruseseră hoardele Filisenilor

De ce să fugă de Saul? El l-a ucis pe Goliat cu mâna sa. Nu l-ar da Dumnezeu în mâinile lui și pe Saul pentru ai lua tronul? Deci, ce descoperim, din Scriptură, că se întâmplă?

1 Samuel 24:2-4 “Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul și s-a dus să caute pe David și pe oamenii lui până pe stâncile țărilor sălbatici. (3) A ajuns la niște stâne de oi, care erau lângă drum, și

acolo era o peșteră în care a intrat să doarmă. David și oamenii lui erau în fundul peșterii. (4) Oamenii lui David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îți zice: ‘Dau pe vrăjmașul tău în mâinile tale; fă-i ce-ți va plăcea’.” David s-a sculat și a tăiat încet colțul hainei lui Saul.“

Dacă ai fi fost în acea peșteră, și pândind prin întuneric vezi pe același om care te-a vrut mort dormind întins după ce a intrat chiar în peștera în care erai tu, cu siguranță, ai considera că este o providență divină. Cu siguranță, ai raționa că deoarece tu ești unsul Domnului și viitorul monarh, tu trebuie să oprești suferința lui Israel și să pășești pe ușa pe care Dumnezeu a deschis-o pentru tine, nu-i așa?

1 Samuel 24: 6-7 “Și a zis oamenilor săi: „Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este unsul Domnului, o așa faptă ca să pun mâna pe el! Căci el este unsul Domnului.” (7) Cu aceste cuvinte, David a oprit pe oamenii săi și i-a împiedicat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s-a sculat să iasă din peșteră și și-a văzut înaintea de drum.“

Ce? Acest nebun posedat care risipește resursele prețioase încercând să omoare chiar pe omul pe care Domnul l-a numit împărat! Cum îl numește David pe acest om? “Unsul Domnului!”

Ca unul dintre oamenii lui David, nu ai încerca să raționezi cu el? Poate că este tânăr și neexperimentat? Poate că nu discerne voia lui Dumnezeu și are nevoie de un pic de asistență de genul Iuda pentru al face să pună mâna pe tronul pe care providența l-a pus la dispoziție în mod atât de clar!

Această poveste nu este uimitoare doar pentru că David a răspuns în felul în care a răspuns, dar pentru că oamenii care erau cu el n-au mai zis un cuvânt și i-au acceptat sfatul.

Oh Tată din cer, cât de mult avem nevoie de oameni umpluți cu acest Spirit acum. Te rog trimite-ne acest Spirit ca să ne ajute să vedem care este calea potrivită de a ne raporta la conducerea coruptă. Cer aceasta în numele Fiului Tău, Isus.

Doar în caz că n-am înțeles ideea, David ne trece prin aceeași rutină din nou în 1 Samuel 26. Vă invit să citiți capitolul cu atenție căci aici se află același principiu exprimat din nou.

1 Samuel 26: 9-11 “Dar David a zis lui Abișai: „Nu-l omorî! Căci cine ar putea pune mâna pe unsul Domnului și să rămână nepedepsit?” (10) Și David a zis: „Viu este Domnul că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va pogori într-un câmp de bătaie și va pieri. (11) Să mă ferească Domnul să pun mâna pe unsul Domnului! Ia numai sulita de la căpătâiul lui, urciorul cu apă și să plecăm.”

Aceste cuvinte îmi răsună în urechi ca un tunet rostogolindu-se de pe Sinai.

...cine poate să-și întindă mâna împotriva unsului Domnului, și să rămână fără vină?

Prietenii mei, nu sunt aceste istorii scrise pentru avertizarea noastră? Nu discernem noi în aceste lecții felul în care ar trebui să răspundem unei conduceri decăzute? Dacă un om ca David s-a purtat în felul acesta cu un om atât de sărac, înșelat, slab, schimbător, posedat ca și Saul, care este scuza noastră?

În cazul în care am pierdut ceva din semnificația profundă din 1 Samuel 24 și 26, observați binecuvântarea care vine de la Saul la David.

1 Samuel 24:17-20 “Și a zis lui David: „Tu ești mai bun decât mine, căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău. (18) Tu îți arăți azi bunătatea cu care te porți față de mine, căci Domnul mă dăduse în mâinile tale, și nu m-ai omorât. (19) Dacă întâlnește cineva pe vrăjmașul lui, îl lasă oare să-și urmeze drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească pentru ce mi-ai făcut în ziua aceasta! (20) Acum iată, știu că tu vei domni și că împărăția lui Israel va rămâne în mâinile tale.”

Din cuvântul împăratului apostaziat a venit declarația de împărățire a lui David. Din gura perversului a venit binecuvântarea pentru David și

Israel. Ca și Balaam, Saul a dorit să blesteme pe Israel prin a-l distruge pe David, dar în mâna celui Atotputernic, el n-a putut să facă nimic decât să-l binecuvânteze! Aleluia, Tatăl să fie lăudat.

Luca 18: 27 “Isus a răspuns: „Ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu.”

Dar Tatăl nostru nu a scos binecuvântări doar odată din această fântână pervertită, El se apleacă din nou ca să ne arate că El nu este batjocorit și că Voința lui Suverană nu poate fi răsturnată de nici un om.

1 Samuel 26:2 5 “Saul a zis lui David: „Fii binecuvântat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari și vei birui.” David și-a văzut de drum, și Saul s-a întors acasă.”

Toate aceste lucruri pe care Saul le-a pronunțat asupra lui David au avut loc. David a biruit și a făcut lucruri mari și a fost făcut împărat al lui Israel după cuvântul împăratului.

Cât de recunoscător sunt pentru aceste exemple biblice în felul în care trebuie să ne purtăm cu conducerea coruptă. Fii lui Belial ar striga cu tot felul de motive cum că aceasta nu ni se aplică și nouă, dar sunt convins că aceste istorii sunt scrise în mod specific pentru noi, pentru timpul acesta. Haide-ți să nu punem mâinile noastre sau gurile noastre asupra unsului Domnului, ci mai degrabă, haideți să așteptăm pe Dumnezeu să stabilească calea celui drept.

Capitolul 5. Sfințit Prin Modelul Divin

16. Demascând Urâciunea Pustiirii

Scopul acestei cărți este să încercăm să desenăm câteva implicații practice a ceea ce înțelegerea noastră cu privire la ceea ce relația dintre Tatăl și Fiul cauzează familiei noastre, bisericii și comunității în termenii binecuvântării sau blestemului. Încerc să arăt că există o diferență enormă între “Fiul” din Trinitate și Fiul Dumnezeuului celui Viu așa cum ne este descoperit în Scriptură. Sper că deja aveți imaginea că fiecare aspect al vieții noastre este atins și afectat în vreun fel.

În acest capitol vreau să explorez tranzacția descrisă în Daniel 7 și 8. Această tranzacție a Fiului Omului care vine la cel Îmbătrânit de Zile este stâlpul fundației Adventismului. Aceasta este sursa puterii noastre de a ști ce înseamnă să intri în Locul Prea Sfânt. Felul în care înțelegem caracterele principale din această tranzacție se va infiltra în orice altă doctrină pe care o deținem; aceasta, pentru că este stâlpul nostru central.

“Scriptura care deasupra tuturor a fost fundația și stâlpul central al credinței advente a făcut declarația, “Până la două mii trei sute de zile; și apoi sanctuarul va fi curățit.” Daniel 8:14. *Tragedia Veacurilor, pagina 409.*

Cu cât mai real înțelegem această narațiune cu atât mai reală devine întreaga experiență a Judecării de cercetare. Vreau să vă sugerez că doar modelul divin descoperit în 1 Corinteni 8: 6 dă o înțelegere reală tranzacției dintre Îmbătrânitul de Zile și Fiul Omului.

Să luăm în considerare părți ale acestei narațiuni cu atenție.

Daniel 7: 9, 10, 13, 14 “Mă uitam la aceste lucruri până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile Lui, ca un foc aprins. (10) Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile. ... (13) **M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. (14) I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească**, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.”

Care este percepția noastră cu privire la realitatea din această istorisire? Este într-adevăr acolo un Îmbătrânit de Zile? Chiar este El așezat pe tron? Sunt hainele Lui albe ca zăpada? Este părul Lui alb ca lâna? Erau acolo cărți reale deschise? A fost Fiul Omului în realitate adus înaintea Lui?

Am o altă întrebare pe care vreau să v-o pun, dar înainte de aceasta vreau să vă arăt o diferență în înțelegerea pionierilor și învățații noștri de astăzi.

Vreau să vă citesc cum a înțeles Uriah Smith aceasta. Aceasta este din *Asistență În Studiul Biblic*, Pagina 45-46-Uriah Smith 1858³².

DUMNEZEU, O FIINȚĂ PERSONALĂ

DOVEZI. “Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El Însuși despre Mine. Voi nu l-ați auzit niciodată GLASUL, nu l-ați văzut deloc FAȚA.” Ioan 5:37

După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, (2) la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor

³² Capitalizare în original

și prin care a făcut și veacurile. (3) El, care este oglindirea slavei Lui și ÎNTIPĂRIREA FIINȚEI Lui” etc. Evrei 1:1-4

“Mă uitam la aceste lucruri... și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și PĂRUL CAPULUI Lui era ca niște lână curată.” Daniel 7:9

“Moise a zis: "Arată-mi slava Ta... Domnul a zis: "FAȚA nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!" Domnul a zis: "Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă. Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu MÂNA Mea, până voi trece. Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe DINAPOI; dar FAȚA Mea nu se poate vedea." Exodul 33:18-23. [46] "Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care UMBLA prin grădină în răcoarea zilei," Geneza 3:8. "Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub PICIOARELE Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, întocmai ca cerul în curăția lui." Exodul 24:10

“Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și A ȘEZUT la DREAPTA LUI DUMNEZEU.” Marcu 16:19. “Ai tu un BRAȚ ca al lui Dumnezeu și un GLAS de tunet ca al LUI?” Iov 40:9. “Nu iese din gura Celui Preaînalt răul și binele?” Plângerile lui Ieremia 3:38.

Acum ascultați pe James White:

James White - *Review and Herald*, August 19, 1858

“Ce este Dumnezeu? El este material, inteligență organizată, care posedă atât corp cât și membre. El este în forma unui om. Ce este Isus Hristos? El este Fiul lui Dumnezeu, și este ca și Tatăl Lui, fiind “strălucirea slavei Tatălui Său și întipărirea persoanei Lui.” El este o inteligență materială, cu corp, membre și simțăminte; posedând carne nemuritoare și oase nemuritoare.”

Acum comparați afirmațiile anterioare cu următoarele:

Întrebări Biblice Răspunse De DON F. NEUFELD - *Review and Herald*, October 6, 1977.

Demn de reținut este faptul că această afirmație nu spune că membrii Dumnezeirii au corpuri fizice sau materiale. Adventiștii au fost reticenți în a specula acest aspect al naturii lui Dumnezeu.

Vorbind despre El, ei accentuează atributele Lui, ca personalitate, autoexistența, transedența, neschimbător, omnisciența, omniprezența, omnipotența, sfințenie și dragoste. **Este adevărat că în Biblie, Dumnezeu este reprezentat ca având urechi (Psalmul 17:6), nări (2 Samuel 22:9), gură (Deuteronom 8:3), mâini (Zaharia 2:9), picioare (Psalmul 18:9). Dar acestea sunt de obicei considerate antropomorfisme, adică, expresii care îi atribuie lui Dumnezeu caracteristici umane. Ele sunt încercări, dorite să ajute ființele omenesti în a-l înțelege pe Dumnezeu, care este cu atât mai presus de ei?"**

Observați diferența? Să mergem înapoi la pionieri și să-i lăsăm pe ei să explice poziția lor un pic mai mult. Să îl lăsăm pe James White să așeze contextul pentru noi.

“Poziția noastră este, că o schimbare a avut loc în poziția și lucrarea Marelui Nostru Preot literal în Sanctuarul literal din cer, care trebuie comparat cu venirea mirelui la nuntă. **Această înțelegere este o asigurare împotriva spiritualismului.**³³ **Noi nu doar că credem într-un Isus literal, care este “Slujitor în Sancutar,” dar noi credem de asemenea că acest Sancutar este literal.** - Și mai mult, când Ioan spune că a văzut “Unul asemenea Fiului omului” “în mijlocul celor șapte sfeșnice,” aceasta fiind în Locul Sfânt, noi nu știm cum să facem sfeșnicele spirituale, și pe Fiul omului literal. De aceea, noi credem că amândouă sunt literale, și că Ioan l-a văzut pe Isus în timp ce “Slujea” în Locul Sfânt. Ioan a văzut deasemenea o altă parte a sanctuarului, viziune care se aplica timpului strigătului celui de al șaptelea înger.

...Sfânta Sfintelor, conținând Chivotul cu cele zece porunci, a fost deschis pentru intrarea Marelui Nostru Preot ca să facă ispășire pentru curățirea sanctuarului. **Dacă ne luăm libertatea să spunem că nu există un Chivot literal, conținând cele zece porunci în ceruri, atunci putem merge doar un pas mai departe și să negăm Orașul literal, și apoi Fiul literal al lui Dumnezeu. Cu siguranță, Adventiștii nu trebuie să aleagă vederea spirituală, mai degrabă decât cea pe care noi am prezentat-o. Noi nu vedem nici o situație de mijloc care poate fi luată.** Pildele, pagina 16.”

³³ Spiritualism înseamnă o metodă de studiu Biblic.

James White a înțeles problema în discuție. El știa că dacă scenele din Daniel 7 și 8 nu aveau loc în mod literal întreaga doctrină se va prăbuși de la sine. Observați cum Joseph Bates răspunde la următoarea întrebare pe care doresc să v-o pun și aceasta este:

Cel Îmbătrânit de Zile îi dă în realitate stăpânirea și împărăția Fiului Omului?

“Daniel, profetul, învață aceeași doctrină. “M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile (descriș în versetul 9) și a fost adus înaintea Lui. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-l slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.” Daniel 7:13,14 Noi toți admitem că acest personaj a fost Hristos Isus; căci nici o ființă pe pământ sau în cer, n-a primit vreodată făgăduința unei împărății veșnice în afară de El. **Și nu i-a dăruit-o Cel Îmbătrânit de Zile Lui? N-ar fi absurd să spui că El și-a dăruit-o Lui Însuși? Cum atunci se poate spune (sau demonstra) cum fac unii, că Fiul este Îmbătrânitul de Zile; - acest pasaj, și cel din Apocalipsa 5, demontează în mod distinct că Dumnezeu și Fiul Său sunt două persoane în ceruri. Isus a zis: “căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.” Ioan 8:42. “Eu am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; și iarăși. Plec din lume și mă duc la Tatăl.”** Joseph Bates, 1846, *Deschiderea Cerurilor*, pagina 18

Puteți vedea cum au răspuns pionierii acestei întrebări? Puteți vedea cum respingerea Trinității de către ei i-a condus să vadă că Îmbătrânitul de Zile chiar era ceea ce presupune acest titlu și anume Îmbătrânit de Zile? De aceea are El autoritate absolută să dăruiască Împărăția Fiului Său.

Vă rog nu pierdeți acest punct pentru că el descoperă secretul părului lung și căzător al Adventiștilor de Ziua a Șaptea și este secretul puterii ei. Realitatea Sanctuarului Ceresc, realitatea lucrării de mijlocire a lui Isus, realitatea primirii Împărăției de către El, toate depind de o înțelegere clară a personalităților Tatălui și Fiului. Orice deviere

înspre o înțelegere metaforică datorită mentalității Trinitariene cauzează colapsul acestui întreg sistem. Apare ca un miraj pe pereții nisipoși ai minții studentului servind doar ca o ilustrație dar nefiind reală.

Este imposibil pentru o minte Trinitariană să creadă în realitate faptul că Tatăl dăruiește o domnie literală Fiului Său. Poate fi doar un gest simbolic al planului de salvare, și acesta este geniul pustiitor al Trinității. Forțează mintea într-o direcție metaforică și apoi depozitează mintea de realismul Sanctuarului, Fiul Omului și Îmbătrânitul de Zile. Aceste realități sunt înlocuite cu etichete metaforice care sunt doar agățate pe pereți ca să fie admirate de noi ca și cum ar fi o galerie de artă.

Când credem că Isus este agentul “Prin care” al Tatălui, atunci întreaga narațiune a Sanctuarului prinde viață și își găsește calea în suflet ca fiind un eveniment real. Acesta este motivul pentru care pionierii noștri au vorbit atât de des despre personalitățile distincte ale Tatălui și Fiului. Observați:

“Acea care caută să îndepărteze vechile hotare nu se țin bine; ei nu-și amintesc cum au primit și auzit. Aceia care încearcă să introducă teorii care vor muta **stâlpii credinței noastre cu privire la sanctuar sau cu privire la personalitatea lui Dumnezeu sau a lui Hristos**, lucrează ca niște oameni orbi. Ei caută să introducă neclarități și să arunce poporul lui Dumnezeu în furtună fără ancoră. “ Manuscript Realease 760, pagina 9.

“Noi trebuie să fim acum în gardă, și să nu ne îndepărtăm de mesajul atât de important dat nouă de Dumnezeu pentru timpul acesta. **Satan nu este în necunoștință față de rezultatele încercărilor de a defini pe Dumnezeu și Isus Hristos într-un mod spiritualistic³⁴, fără entitate.** Clipele petrecute în acest fel de știință stau în calea pregătirii căii Domnului, făcând o cale pentru Satan, ca el să intre și să facă mințile confuze cu misticismele făurite de el. Deși sunt îmbrăcați în haine îngerești ei au făcut pe Dumnezeul și

³⁴ [FOLOSIT AICI REFERITOR LA UN SISTEM DE INTERPRETARE, NU LA SPIRITISM.]
Acest comentariu capitalizat a fost introdus de White Estate.

Hristosul nostru o nulitate. De ce?—pentru că Satan vede că mințile sunt pregătite pentru această lucrare. Oamenii au pierdut din vedere pe Hristos și Dumnezeu Domnul, și au obținut o experiență care este Omega uneia dintre cele mai subtilă înșelăciune care va captiva vreodată mințile omenești. Ne este interzis să...ne așezăm imaginația într-un tren de presupuneri. “ 11 Manuscript Releases, pagina 211.

Puteți vedea de ce Ellen White conectează doctrina Sanctuarului cu personalitățile Tatălui și Fiului? În timp ce citiți afirmațiile Fundamentelor Adventiștilor cu privire la Trinitate vedeți voi o distincție clară între Tatăl și Fiul?

2. Trinitatea:

Este un singur Dumnezeu: Tatăl, Fiul, și Spiritul Sfânt, o unitate de trei Persoane co-eterne. Dumnezeu este nemuritor, atotputernic, atotștiutor, deasupra tuturor, și prezent pretutindeni. **El** este infinit și dincolo de înțelegerea omenească, totuși cunoscut prin auto-descoperirea **Sa**. **El** este pentru totdeauna vrednic de închinare, adorare, și slujirea întregii Sale creații. (Deuteronom 6:4; Matei 28:19; 2 Corinteni 13:14; Efeseni 4:4-6; 1 Petru 1:2; 1 Timotei 1:17; Apocalipsa 14:7.)

În această afirmație Singurul Dumnezeu este trei persoane, care apoi sunt descrise ca “El” și “al Lui”. Când citești pe “El” și pe “al Lui”, la cine te gândești? Eu găsesc această afirmație ca fiind confuză. “El” în engleză se referă la o singură ființă.

Vedeți cum unii studenți Adventiști descriu acest Dumnezeu:

“Noi am sugera că Dumnezeu în **Trinitariană Lui autodescoperire**, a pretins că **El** ne-a creat ca să reflectăm dragostea care locuiește în mod supranatural în propria-l ființă ca un **Dumnezeu** etern iubitor **care este unul în trei**. Mai departe, **dragostea triumfă găsită în Dumnezeu** nu este orientată în mod egoist astfel implicând puternic faptul ca noi ne găsim cea mai mare fericire și satisfacție în a trăi și servi pentru alții. “Whidden, Moon and Reeve, *The Trinity*, pagina 247.

Vedeți cum limbajul folosit este “El” și “AL Lui” și apoi combinat cu termenul “Trinitarian auto-descoperire”. Observați din nou în afirmațiile următoare cum cuvântul “El” înseamnă deasemenea “Ei”:

“În doctrina Trinității, noi nu găsim trei roluri diferite manifestate de o singură Persoană (aceasta este modalism). Nici nu sunt trei dumnezei într-o coajă (aceasta este triteism sau politeism). **Singurul Dumnezeu (“El”) este deasemenea, și egal “Ei”, și “Ei” sunt întotdeauna împreună**, întotdeauna cooperând îndeaproape. Spiritul Sfânt execută voia și a Tatălui și a Fiului, care este deasemenea voia Lui. Acesta este adevărul pe care Dumnezeu îl descoperă despre El însuși în toată Biblia.” *Glimpses of Our God, Adult Sabbath School Bible Guide, Lesson 1, 1st Quarter 2012, Principal Contributor: Jo Ann Davidson.*

Nu face aceasta personalitățile Tatălui și Fiului de nedistins? Vă rog observați această admitere fațișă a teologilor Adventiști cu privire la dificultatea de a menține o distincție clară a persoanelor Trinității:

“Dificultatea este destul de evidentă. **O doctrină care afirmă că Dumnezeu este Unul, și totuși că sunt trei persoane în Dumnezeu, întunecă mintea deseori în încercarea ei de a găsi un cadru inteligent și relevant în care acea contradicție poate fi exprimată și în același timp să răspundă nevoilor religioase a persoanelor obișnuite.** Nu e de mirare că referința către Tatăl ca de neînțeleș, și Fiul de neînțeleș, și Spiritul Sfânt de neînțeleș a încurajat remarci sarcastice cum că întreaga doctrină este de neînțeleș.” Raoul Dederen. *Reflections on the Doctrine of the Trinity.* 1970. Andrews University.

Aici este secretul Pustiirii Satanice a Sanctuarului Ceresc. Vine printr-o amestecare forțată a Fiului cu Tatăl cauzată de formula Trinitariană a trei persoane într-un singur Dumnezeu. Imediat ce ai instaurat această doctrină, narațiunea din Daniel 7 și 8 este pustiită.

Doar înțelegerea “De la Care” și “Prin Care” a Tatălui și Fiului ne permite să-i păstrăm distincți în mințile noastre și dau un sens real istorisirii din Daniel 7.

17. Piatra de Căpătâi

În această carte am privit modelul divin al Tatălui și al Fiului reflectat în multe aspecte ale familiei, comunității și bisericii noastre. Prin simpla contemplare a acestui model în credința în Hristos noi vom fi transformați în asemănarea lor așa cum spune Biblia:

2 Corinteni 3: 18 “Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

În timp ce unor membrii ai societății li se dau poziții care copiază aspecte ale rolului Tatălui “De la Care”, toți trebuie să privim la Fiul lui Dumnezeu ca șef al modelului “Prin Care” pe care noi toți trebuie să-l copiem ca să primim binecuvântări și viață de la Tatăl. Fiul lui Dumnezeu este de aceea Piatră din Capul Unghiului, întâiul născut al întregii creații pentru ca noi să-l copiem pe El. De aceasta guvernarea a fost așezată asupra umerilor Lui pentru ca Hristos să fie Tatăl veșnic al tuturor celor care se supun Singurului Dumnezeu adevărat – cel Îmbătrânit de Zile.

De aceea:

Filipeni 2: 9-11 “De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume; (10) pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ (11) și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

Pentru că Isus este Piatra de Căpătâi a întregii creații, este efortul studiat al lui Satan să altereze percepția acestei Pietre de Căpătâi; să

ne determine să copiem o imitație fără valoare care pare similară Pietrei originale în multe aspecte, dar care este complet diferită în realitate.

În primul capitol am observat:

Răzvrătirea lui Satan a introdus concepte și idei care au întunecat acest model divin. Ordinea cerului a însemnat că inițial Lucifer a fost sub autoritatea lui Hristos, care era sub autoritatea Tatălui Său... Scripturile ne spun cum Satan a dorit să altereze modelul divin:

Isaia 14: 12-14 "Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! (13) Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei, (14) mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt."

În aceste texte vedem o ființă care nu caută să fie sub protecția și grija modelului divin ci care mai degrabă caută să fie ca, asemenea cu Cel Preaînalt. Printr-un proces șiret, Satan a înșelat lumea Creștină în a-l face pe Hristos exact la fel ca și Tatăl. Felul în care lumea creștină se închină lui Dumnezeu prin felurile ei crezuri, entitatea percepută ca și a doua persoană a Dumnezeirii este în realitate o formulare a lui Satan. Prin al prezenta pe Hristos exact la fel ca și Tatăl în fiecare aspect, Satan zăpăcește mințile omenești prin legea de nedeslușit; ceea ce înseamnă că două lucruri posedă exact aceleași calități astfel încât ei nu mai pot fi deosebiți în mod separat, astfel ei devin în mod misterios una prin pierderea individualității lor."

Satan a alterat Piatra de Căpătâi a Creștinătății de la un Fiu care a moștenit toate lucrurile de la Tatăl Său ca o persoană separată și distinctă, la o ființă care posedă toate lucrurile prin sine însuși sau prin virtutea faptului că face parte din Dumnezeul trei-persoane-totuși-o singură ființă.

Ioan 5: 43 "Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi."

Piatra de Capătâi Biblică privește spre autoritatea absolută a Tatălui Său pentru conducere, sfaturi și binecuvântări. El nu se sprijină pe puterile moștenite pe care le posedă pentru al ghida ci mai degrabă pe Cel care i-a încredințat moștenirea. El își folosește puterile așa cum sunt conduse de Tatăl Său. Piatra de Capătâi contrafăcută stă umăr la umăr cu celelalte persoane divine bazându-se pe propriile calități divine și oferind sfat, îndrumare, și avertizare atât de mult cât el primește. El lucrează într-o manieră democratică de colaborare co-egală.

Piatra de Capătâi Biblică își găsește egalitatea prin cuvântul Tatălui și doar așa. El nu consideră ca un lucru de apucat să fie egal cu Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a poruncit ca El să fie egal cu Tatăl Său. Piatra de Capătâi contrafăcută își găsește egalitatea în vârsta, omnipotența, puterea, cunoștința și măreția lui. El n-are nevoie de cuvânt de la cealaltă persoană divină pentru că el este deja egal și aceasta pe baza propriilor resurse.

După care Piatra de Capătâi și-au copiat mulți dintre noi viețile? Își găsesc soțiile egalitatea cu soții lor prin cuvântul Tatălui, modelându-se după Hristos și asemenea Lui servind de bunăvoie în poziția desemnată lor? Bărbați, serviți voi cu credincioșie în comunitatea voastră și biserică știind că sunteți egali cu alți bărbați ca frați, totuși servind în canalul desemnat ca "Prin Care" modelându-vă pe voi după Hristos?

Pe care Piatră din Capul Unghiului clădiți voi? Pe ce se sprijinește casa voastră?

1 Petru 2: 6-7 "Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.” (7) Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului.”

Tatăl nostru a așezat Piatra din Capul Unghiului și după această piatră trebuie să ne modelăm pe noi înșine. Așa cum spune Scriptura:

1 Corinteni 3: 11 "Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos."

Biblia a declarat categoric că Isus nu este nimeni altul decât Fiul Divin al lui Dumnezeu prin moștenire.

Matei 16: 15-18 „Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?” (16) Simon Petru, drept răspuns, l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” (17) Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. (18) Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

Evrei 1: 3-4 “El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte, (4) ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.”

Ioan 8: 42 “Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit³⁵ și vin de la Dumnezeu; n-am venit de la Mine Însuși, ci El M-a trimis.”

Observați cum se referă Isus la ucenicii care l-au urmat; vedeți ce piatră de căpătâi și-au ales ei.

Ioan 17: 8 “Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit³⁶ și au crezut că Tu M-ai trimis.”

Totuși această Piatră de Căpătâi este o piatră de poticnire pentru mulți. Ei nu doresc să-și clădească casa pe o piatră care privește la o altă ființă ca fiind autoritatea absolută asupra lor. Ei ar clădi mai degrabă pe o ființă care este egală prin puterea, talentele, darurile și abilitățile lui. Observați cuvintele unuia dintre școlarii adventiști în acest punct:

³⁵ Strong's: exerchomai Din G1537 și G2064; a elibera (literal sau figurativ):-a ieși, îndepărta, a scăpa, a proceda.

³⁶ exerchomai, Același cuvânt folosit în Ioan 8: 42 - a proceda. Folosirea cuvântului nu poate însemna, pur și simplu “a pleca din prezența cuiva” Exerchomai înseamnă întotdeauna “Să ieși afară de undeva” Aceasta descoperă referirea lui Isus la a fi născut sau adus la existență de la Tatăl.

“Imediat vom observa că concepția monarhică a Trinității este reflectată în special în structura ierarhică a Bisericii Catolice, unde Papa acționează ca reprezentant oficial al lui Dumnezeu pe pământ, investit cu putere specială pentru a governa biserica. Rezultatul acestei practici monarhale este supunerea pasivă a credincioșilor care eșuează în a-și exercita propriile daruri spirituale în cadrul corpului lui Hristos. Prin contrast, înțelegerea biblică a Trinității ca o comuniune perfectă a celor Trei, dă naștere unei comunități de credincioși cu o varietate de daruri care sunt valorate și exercitate ca o expresie a comuniunii din Trinitate însăși.” Samuel Bacchiocchi-*Endtime Issues Newsletter No. 147-“The Importance of the Doctrine of the Trinity.”*

Ați observat cum scriitorul prezintă noțiunea unei structuri ierarhice ca și Catolică și ideea unei ființe investite cu putere ca simplu Papală? Apoi aceasta este pusă în contrast cu înțelegerea lui despre Dumnezeu care sunt/este o comuniune perfectă de trei și care se valorează unul pe altul datorită înzestrărilor lor diferite. Adevăratul concept al Pietrei de Căpătâi privind puterea investită este unit cu sistemul Papal ca un mod de a da la o parte Piatra din Capul Unghiului în favoarea contrafacerii care își găsește valoarea în varietatea darurilor pe care membrii le posedă.

Acesta este noua Piatră de Căpătâi a Adventismului. În timp ce Biserica caută să se modeleze pe sine pe această nouă și perfectă comuniune a celor trei cu o structură demolată, vedem pe membri uitând principiile supunerii și căutând să împărtășească darurile lor în biserică pentru ca să fie apreciați și valorăți.

Dacă ești un simplu lucrător și deții doar o poziție de diacon în biserică, atunci vei fi apreciat mult mai puțin decât un om care este prezbiter sau care predică și ține studii biblice. Iar acest om va fi mai puțin prețuit decât persoana care are o lucrare internațională predicând evanghelia lumii întregi. Desigur, nu putem spune aceste lucruri în mod deschis! “Noi ne angajăm în aceste roluri doar de dragul adevărului,” și de aceea toate adunările noastre de comunitate sunt dulci și pline de spiritul supunerii și blândeții, și acolo nu e niciodată luptă pentru putere – sau este?

Noua Piatră de Căpătâi a Adventismului îi face pe oameni să se modeleze pe ei înșiși în așa fel încât să fie o nevoie urgentă de a fi într-un anume fel de lucrare. Lumea are nevoie să fie binecuvântată prin darurile lor

pentru că tot așa și Hristosul contrafăcut este valorat de “Tatăl” și “Spiritul” – datorită numeroaselor daruri pe care le posedă.

Piatra de Căpătâi Biblică este o piatră de poticnire pentru spiritul acestei lumi. Piatra de Căpătâi Biblică nu-și găsește valoarea în numeroasele Lui daruri ci doar în Cuvântul Tatălui. De aceea Isus este:

1 Petru 2: 8 “și „o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți.”

Noi, ca popor, am fost desemnați să credem în Isus ca Fiu al lui Dumnezeu, dar biserica noastră s-a poticnit în Cuvânt și a devenit neascultătoare. Isus a afirmat:

Luca 20:17-18 “Dar Isus i-a privit drept în față și a zis: „Ce înseamnă cuvintele acestea care au fost scrise: ‘Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului? Oricine va cădea peste piatra aceasta va fi zdrobit de ea și, pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?”

Aceia care privesc la Fiul născut și cad pe această piatră au inimile zdrobite și înmuiate, schimbați și modelați după imaginea Fiului Divin. Aceia care refuză această Piatră de Căpătâi vor vedea acea piatră căzând peste ei și spulberându-i.

Deci avem înaintea noastră adevărata Piatră de Căpătâi care vine în numele Tatălui Său și este cu totul sub autoritatea Tatălui Său și apoi avem alta care se numește pe sine “Fiul Tatălui” (Baraba)³⁷ și totuși vine în propriul nume ca un hoț și tâlhar.³⁸ Pe cine vei alege, Hristos sau Baraba?

Haideți să construim pe Piatra de Căpătâi care a moștenit toate lucrurile de la Tatăl și să învățăm la fel ca Isus să ne odihnim sub autoritatea binecuvântată a Tatălui, protecția și grija Lui.

³⁷ Baraba = “fiul unui tată sau stăpân” - Thayer

³⁸ “Baraba s-a dat drept Hristos și săvârșise multe nelegiuiri... A fost prezentat un contrast izbitor între aceștia. Baraba era un personaj notoriu care săvârșise lucruri uimitoare prin agenții satanici. Pretindea că posedă puteri religioase și dreptul de a stabili o nouă ordine de lucruri. Acest Hristos fals cerea ceea ce Satana a cerut în cer — dreptul la toate lucrurile. Hristos, în umilinta Sa era stăpânul tuturor lucrurilor. În El nu era întuneric deloc...” *Manuscript 112, 1897*

18. Sigiliul Sabatului

Ca popor al lui Dumnezeu, noi știm că este observarea cu credințioșie a Sabatului ceea ce descoperă că o persoană este proprietatea lui Dumnezeu. Noi știm de asemenea că prin puterea sfințitoare a Sabatului poporul lui Dumnezeu v-a fi sigilat.

Ezechiel 20:12 “Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

În capitolul 2 am explorat structura izvorului legii care reflectă modelul divin în centru. Prin acest model divin Spiritul lui Dumnezeu curge prin noi, ne sfințește și ne dă putere să biruim. Nu e nimic mai minunat decât o comunitate bazată pe valori familiale închinându-se împreună în Sabat. Aceasta deschide în mod complet izvorul din lege pentru noi. Observați ce spune Ellen White:

“Adevărata sfințire este armonie cu Dumnezeu, asemănare cu El în caracter. Este primită prin ascultare de acele principii care sunt o transcriere a caracterului Său. Sabatul este semnul ascultării. Cel care asculta din inimă porunca a patra va asculta întreaga lege. El este sanctificat prin ascultare... Nouă ca și Israelului ne este dat Sabatul ca un “Legământ Veșnic.” Acelora care respectă ziua Lui cea sfânta de Sabat le este un semn că Dumnezeu îi recunoaște ca poporul ales al Lui.” *Mărturii Volumul 6, pagina 350.*

Sabatul aduce poporului lui Dumnezeu revărsarea Spiritului lui Dumnezeu. Cu cât mai mult ne dorim binecuvântarea Sabatului și

facem pregătiri pentru aceasta, cu atât mai mult vom putea să mâncăm din Pâinea Vie.³⁹

Pentru că în Sabat este o binecuvântare minunată, știm că Satan va fi la fața locului luptând pentru fiecare centimetru încercând să ne oprească de a primi această binecuvântare.

Aici este punctul în care modelul divin devine important. Principiul Sabatului este unul de odihnă după muncă. Doar cei care sunt capabili să se odihnească în canalul de binecuvântare se pot odihni cu adevărat de lucrările lor.

În capitolul anterior am examinat adevărata Piatră de Căpătâi și contrafacerea ei. Doresc să prezint aceste gânduri ca o bază pentru înțelegerea mai clară a sigiliului Sabatului.

Cineva care se modelează pe sine după o piatră de căpătâi care își găsește valoarea în împărtășirea darurilor sale în familia lor, comunitate și biserică, v-a găsi foarte dificil să se pregătească pentru Sabat și să se odihnească cu adevărat în Sabat. Piatra contrafăcută va crea presiune vineri după amiază. Dorința de a lucra la lucruri care descoperă talentele și capacitățile noastre se interpune cu dorința noastră de a ne opri din lucru. Aceasta nu este doar o încetare a lucrului fizic, dar a tuturor activităților mintale care se relaționează cu munca noastră. Mulți își încetează munca lor fizică vinerea după amiază și totuși, în timpul orelor Sabatului, plănuiesc gândindu-se și cugetând la ce vor face după Sabat.

Dacă noi construim pe adevărata Piatră de Căpătâi, atunci necesitatea de a face și a obține începe să se reducă; pregătirea pentru Sabat devine mai ușoară și Sabatul mai dulce.

Pot să mărturisesc că înainte să îmi modelez viața după adevărata Piatră de Căpătâi, vinerea după amiază era întotdeauna o alergătură. De multe ori făceam lucruri în ultimul minut în timp ce soarele

³⁹ Vorbesc despre acest lucru în detaliu în prezentarea mea, "The Law of the Wise," dacă vrei să explorezi acest subiect mai în amănunt. <http://vimeo.com/15831639>.

apunea. Pentru un timp am decis să nu fim “legaliști” cu privire la acest lucru, și din nefericire am violat hotarele Sabatului.

În timp ce m-am întors spre adevărata Piatră de Căpătâi, am devenit tot mai mult și mai mult convins de Sabat. Eram sub convingerea puternică că ar trebui să fim capabili să fim într-o atitudine de meditare completă cel puțin o jumătate de oră înainte ca soarele să apună și să avem dușul făcut și pregătirile terminate înainte ca soarele să apună. Am fost convins că aceasta trebuie să fie făcută într-o stare de pace și fericire mai degrabă decât frustrare grăbită. În toată viața mea de adventist, rar am fost capabil să întâmpin Sabatul cu inima și mintea complet odihnită și așteptând cu nerăbdare să sosească Sabatul.

Pot să raportez cu bucurie că aceasta s-a schimbat. A luat timp pentru ca obiceiurile de zeci de ani să poată fi schimbate. La început a trebuit să rezervăm toată vinerea pentru pregătire și curățenie. Chiar și atunci am decoperit că abia reușeam să fim gata. Spiritele noastre erau încă tulburate datorită stresului din timpul pregătirii. Dar cu cât am contemplat modelul divin cu atât mai ușoară a devenit pregătirea pentru sabat.

Ce delectare a devenit Sabatul acum! Ce bucurie să putem fi gata cu mult înainte de apusul soarelui și să putem medita la Cuvântul lui Dumnezeu și să-l lăudăm pe El înainte ca Soarele să apună!

“Care este condiția celor care țin poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus? Dacă în familii există aceia care refuză să asculte de Domnul în a păzi Sabatul Său, atunci sigiliul nu poate fi așezat asupra lor. Sigilarea este jurământul lui Dumnezeu de siguranță perfectă pentru aleșii Săi (Exodul 31:13-17). Sigilarea arată că ești alesul Lui. El te-a făcut proprietatea Lui. Ca sigilați ai lui Dumnezeu noi suntem proprietatea cumpărată a lui Dumnezeu, și nimeni nu ne va smulge din mâna Lui. Sigiliul pus pe frunte este Dumnezeu, Noul Ierusalim. “Voi scrie pe ei numele Dumnezeului Meu, și numele orașului Dumnezeului Meu” (Apocalipsa 3:12). *Manuscript Relases 15, pagina 225.*

Pentru cei care au studiat acest subiect cu atenție știm că sigiliul lui Dumnezeu este găsit în Sabat. Numele lui, Titlul și Domeniul sunt găsite doar în această poruncă. Este interesant să observăm că:

Apocalipsa 14:1 “Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!”

Spiritul Profeteiei spune:

“Ioan a văzut un Miel pe Muntele Sionului, și împreună cu El 144,000 având numele Tatălui scris pe frunțile lor. Ei poartă semnătura cerului. Ei reflectă imaginea lui Dumnezeu. Ei erau plini de lumina și gloria celui Sfânt. Dacă noi vom avea chipul și inscripția lui Dumnezeu asupra noastră, trebuie să ne separăm de orice înșinătate. Noi trebuie să uităm răul în orice formă, și apoi să încredințăm cazurile noastre în mâinile lui Hristos. În timp ce lucrăm propria noastră mântuire cu frică și cutremur, Dumnezeu va lucra în noi să voim și să înfăptuim voia Lui cea bună. Deși tu trebuie să îți faci partea ta, totuși Domnul este Cel care trebuie să te ajute și să te sfințească. Hristos ne face pocăiți ca să ne poată ierta. Noi avem o idee că noi trebuie să facem o anumită parte a lucrului singuri. Noi am crezut că există doi sau trei pași pe care trebuie să-i facem fără ajutor sau suport. Dar aceasta nu este așa. Spiritul lui Dumnezeu ne atrage încontinuu spre scopuri bune și în armonie cu legea lui Dumnezeu. Invitația este făcută celui neajutorat, “Celui ce-i este sete, veniți la ape, și cel ce n-are bani; veniți, cumpărați, și mâncați, da, veniți și cumpărați lapte, fără bani și fără plată.” Imediat ce ne despărțim de rău, și alegem să-i servim lui Dumnezeu, vom răspunde acestei invitații.” *Review and Herald, March 19, 1889.*

Scrierea numelui Tatălui pe frunte este o scriere exactă a ceea ce reprezintă acel nume - Tată. Recunoașterea noastră a lui Dumnezeu ca Tată al Domnului nostru Isus Hristos stabilește modelul divin al celui “De la Care” și “Prin Care.” Văzând pe Tatăl ca marea sursă a

toate⁴⁰ ne face să-l vedem pe Fiul ca unul care moștenește totul și se odihnește în Cuvântul Tatălui. Când îl vedem pe Isus în această capacitate a Pietrei de Căpătâi suntem făcuți în stare să fim schimbați după imaginea Sa și de aceea învățăm să ne odihnim în Sabat. Prin acest proces noi suntem sigilați și pregătiți pentru criza finală.

Am găsit în Cuvântul lui Dumnezeu și în experiența mea personală, că piatra de căpătâi contrafăcută m-a făcut pe mine să privesc Sabatul⁴¹ cu ușurătate și să împing proiectele mele până la hotarele Sabatului și chiar de multe ori în orele Sabatului. Prin Hristosul fals prezentat mie în Trinitate am fost împiedicat să primesc experiența sigilatoare a Sabatului.

Acea care nu-l acceptă pe Isus ca Fiu al Tatălui nu cred în realitate că Dumnezeu este Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. Totuși acest nume – “Tatăl” – va fi scris pe frunțile copiilor credincioși.

Traducerea modernă alterează acest verset și indică faptul că este vorba de numele Tatălui și numele Mielului:

Apocalipsa 14:1 “Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe Muntele Sionului și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.”

Totuși noi știm că Mielul are numele Tatălui Său.

Exodul 23:20-21 “Ea s-a aprins după niște necurați, a căror carne era ca a măgarilor și a căror apropiere era ca a armăsarilor.

⁴⁰ “Eu nu caut slava mea, ci slava celui ce M-a trimis”. Ioan 8,28; 6,57; 8,50; 7,18. În aceste cuvinte se face cunoscut marele principiu care este legea vieții pentru Univers. Domnul Hristos a primit toate lucrurile de la Dumnezeu, însă El a luat ca să dea. Tot așa procedează și în curțile cerești, în slujirea Sa pentru toate ființele create: prin Fiul iubit, viața Tatălui se revarsă peste toți, și tot prin Fiul revine, printr-o slujire voioasă și de proslăvire, în valuri de iubire la Marele Izvor al tuturor. Și astfel pe Hristos, circuitul binefacerilor este complet, reprezentând caracterul Marelui Dăător, legea vieții.” *Hristos Lumina Lumii, pagina 21*

⁴¹ “Sabatul, binențeles, ar fi desconsiderat, ca și Dumnezeul care l-a creat.” *1 Selected Messages, page 205.*

(21) Astfel, ți-ai înnoit iarăși nelegiuirile tinereții tale, când egiptenii îți strângeau țâțele, din pricina sânului tău fecioresc.”

Pentru că Mielul are numele Tatălui Său în El, în timp ce ne modelăm pe noi după El, devenim ca El și avem și noi numele Tatălui așa cum îl are Hristos. Așa cum ne-a spus Isus:

Ioan 20: 17 „Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru.”

Fraților, apelez la voi să vă puneți casele în rânduială într-un mod calm, plin de pace și bucurie atunci când vă pregătiți pentru Sabat, dacă aceasta nu are loc deja. Nimic să nu stea în calea noastră de a fi gata înainte de apus și să avem inimile umplute cu laude și mulțumiri către Dumnezeu și Miel. Această pregătire devine ușoară și tot mai ușoară în timp ce privim modelul divin și învățăm să ne odihnim în dragostea Tatălui, tot așa cum și Domnul Isus s-a odihnit în Cuvântul Tatălui Său.

19. Un Înger Puternic

Apocalipsa 18:1-2 “După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere;⁴² și pământul s-a luminat de slava lui. (2) El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.”

Ceea ce am încercat să vă prezint în această carte este simplu aceasta:

“Această solie trebuia să aducă tot mai proeminent în fața lumii Mântuitorul înălțat și sacrificiul pentru păcatele întregii lumi. Ea prezenta îndreptățirea prin credință în Cel ce S-a pus chezaș pentru noi; ea invită poporul să primească îndreptățirea lui Hristos, care se manifestă în ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu. **Mulți pierduseră din vedere pe Isus** [datorită pietrei contrafăcute]⁴³. Ei aveau nevoie să aibă ochii îndreptați spre persoana Sa divină [distinsă de Tatăl], spre meritele Sale [divinul “Prin Care”, jertfa și adevăratul mijlocitor la Tatăl], și iubirea Sa neschimbată pentru familia omenească. **Toată puterea este dată** [de către Tatăl – “De La Care”] **în mâinile Sale, pentru ca El să împartă** [“Prin Care”] daruri bogate oamenilor, împărțând neprețuitul dar al propriei Sale dreptăți agentului omenesc lipsit de ajutor. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a poruncit să fie dată lumii. Este solia îngerului al

⁴² Strong's: ...autoritate, jurisdicție, libertate, putere, drept, tărie.

⁴³ Comentariile din parantezele drepte au fost adăugate de autor.

treilea, care trebuie proclamată cu voce tare, și însoțită de revărsarea Spiritului Său Sfânt în mare măsură.” *Mărturii Pentru Predicatori*, pagina 91.

În timp ce contemplăm pe Mielul lui Dumnezeu ca marele și divinul canal “Prin Care” al binecuvântărilor Tatălui, în timp ce construim pe divina Piatră de Căpătâi care a moștenit toate lucrurile de la Tatăl, ca și familiile noastre, în timp ce comunitățile și bisericile noastre discern frumusețea lui Hristos ca singurul născut al Tatălui și începem să ne modelăm pe noi înșine după Tatăl și Fiul, atunci pământul va fi luminat de gloria lui Hristos.

Nu este descoperirea noastră cu privire la Hristos ca Piatra din Capul Unghiului a fiecărui aspect al societății noastre, cheia redeșteptării și reformei, formând astfel un corp bucuros, și organizat care este concentrat și nerăbdător să împărtășească ceea ce le-a adus lor atâta bucurie?

Ni se spune cu privire la revărsarea Spiritului la timpul Cincizecimii:

Fapte 2:1 “În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.”

Cum vor deveni oamenii un singur gând fără modelul divin cu privire la felul în care trebuie să ne relaționăm unul față de altul? Cei care își imaginează că Spiritul Sfânt pur și simplu va produce armonie între noi fără înțelegerea ordinei Divine Cerești după cum este revelată în Tatăl și Fiul, vor aștepta în zadar ca această unitate să apară. Nu vi se pare normal că Spiritul lui Dumnezeu va intra cu multă putere când fiecare secțiune a modelului canalului de binecuvântări se modelează pe sine însuși după marele original “De la Care” și “Prin Care”?

Observați cum acest înger din Apocalipsa 18:1 se coboară cu mare putere sau autoritate. Noi știm că orice autoritate vine de la Dumnezeu și de aceea acest mesaj va veni cu putere asupra acelor care învață să recunoască structura autorității lui Dumnezeu. Noi știim că toată autoritatea a fost deja dată lui Hristos.

Matei 28:18 “Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Este abilitatea lui Hristos să împartă daruri bogate și să delege autoritatea Lui ca dependentă de acceptarea poporului lui Dumnezeu față de mărturia lui Dumnezeu cu privire la Fiul Său, ceea ce înseamnă că ei cred că Isus este Fiul Său? Apoi în timp ce pășim în modelul “De la Care” și “Prin Care”, suntem complet pregătiți să primim puterea care i-a fost dăruită lui Hristos de Tatăl Său.

Putem vedea că în adorarea Fiului lui Dumnezeu și venirea sub umbra Lui, noi începem să vedem marea autoritate pe care o are El și putem fi binecuvântați și protejați de ea?

Prieteni, vă prezint Piatra de Căpătâi a credinței noastre – Domnul Isus Hristos, Fiul Tatălui în adevăr și dragoste. 2 Ioan 1: 3

Această revelație a lui Hristos în relație cu Tatăl Său, expune lucrarea Babilonului și eforturile ei de a înlocui Piatra de Căpătâi. V-am prezentat cum văd că Adventismul a repetat lucrarea lui Samson și a fiilor lui Eli de a ne conduce în captivitate. Totuși eliberarea este aproape.

Haideți să înalțăm lucrarea pocăinței, a rugăciunii și a mijlocirii pentru liderii noștri în orice poziție ar ocupa ei. Haideți să apelăm și să ne supunem pe noi înșine liderilor bisericii noastre pentru ca Hristos să fie înălțat înaintea lor într-un spirit de teamă și blândețe.

Am încredere că în curând Tatăl nostru v-a răspunde negreșit rugăciunii Fiului Său:

Ioan 17:1-3 “După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, (2) după cum l-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care l i-ai dat Tu. (3) Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care l-ai trimis Tu.”

Apendice A

Afirmație de principii fundamentale relevante în cartea anuală a AZȘ, din 1914

Advențiștii de Ziua a Șaptea nu au alt crez decât Biblia; dar dețin câteva puncte de credință bine definite, cu privire la care se simt pregătiți să dea o explicație “oricărui om care-i întrebă”. **Următoarele propuneri pot fi considerate un rezumat al conținutului principal a credinței lor religioase, asupra căreia, după cum știm, există unanimitate completă printre ei.** Ei cred:

1. Că există un singur Dumnezeu, o ființă personală, spirituală, Creatorul tuturor lucrurilor, omnipotent, omniscient și veșnic; infinit în înțelepciune, sfințenie, judecată, bunătate, adevăr și milă; neschimbător și prezent pretutindeni, prin reprezentantul Său, Duhul Sfânt. Psalmul 139: 7.
2. Că există un singur Domn, Isus Hristos, Fiul Tatălui veșnic, acela prin care El a creat toate lucrurile, și prin care ele există; că a luat asupra Lui natura seminței lui Avraam, pentru răscumpărarea rasei noastre căzute; că a locuit printre oameni, plin de milă și de adevăr, a trăit exemplul nostru, a murit sacrificiul nostru, a fost înviat pentru îndreptățirea noastră, s-a înălțat ca să fie singurul nostru mijlocitor în sanctuarul ceresc, unde prin meritele sângelui Său curs, ne asigură iertarea de păcate tuturor acelor care vin la El; iar ca încheiere a lucrării sale ca preot, înainte să-și asume tronul de rege, va face marea ispășire pentru păcatele tuturor iar păcatele lor vor fi șterse (Faptele 3: 19) și înlăturate din sanctuar așa cum este arătat în serviciul preoțesc Levitical care a umbrit și prefigurat misiunea Domnului nostru în ceruri. Vezi Leviticul 16; Evrei 8: 4, 5; 9: 6, 7.
3. Că Sfintele Scripturi ale Vechiului și Noului Testament au fost date prin inspirație de la Dumnezeu, conțin o descoperire deplină a voinței Lui cu privire la om și sunt singurele reguli de credință infailibile .

Apendice B

Jurământ de Botez Relevant din Manualul Bisericii AZŞ - 1986

Jurământul de botez. — În prezența bisericii, sau în prezența unui corp numit, (Vezi pagina 43) următoarele întrebări ar trebui puse și răspunse afirmativ de candidații pentru botez și de aceia care sunt primiți prin mărturisire de credință.

1. Crezi în Dumnezeu Tatăl, în Fiul Său Isus Hristos și în Duhul Sfânt?

Jurământ de Botez Relevant din Manualul Bisericii AZŞ - 1990

Jurământul de botez — Candidații pentru botez sau aceia care sunt primiți prin mărturisire de credință vor afirma acceptul următoarelor doctrine ale Adventiștilor de Ziua a Șaptea în prezența bisericii sau în prezența unui corp numit (Vezi pagina 43). Predicatorul sau prezbiterul ar trebui să adreseze candidaților întrebările a căror replică poate fi făcută verbal sau prin ridicare de mână.

Angajament

1. Crezi că există un Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o unitate a trei Persoane coeternе?

În jurământul de botez din 1986 îl prezintă pe Dumnezeu ca Tată și că acesta are un Fiu. Folosirea cuvântului “al Lui” este posesiv. De asemenea întrebă cu privire la o credință în Duhul Sfânt, ceea ce este corect.

În jurământul din 1990 este prezentat Dumnezeu în trei persoane, fără posesivul “al Lui” între Tatăl și Fiul. Înțelegerea co-eternului este trei puteri auto-generatoare fără ca Fiul să fi fost născut din Tatăl. Acesta este un dumnezeu foarte diferit, pe care candidatul promite să-l slujească. Termenul “Fiu” este titlul slujbei Lui mai degrabă decât exprimarea a cine este El de fapt.

Dacă te botezai înainte de 1990, încă ești credincios jurământului de botez atunci când respingi Trinitatea - trei persoane într-un singur Dumnezeu.